

Εμπρός για ένα νέο Σικάγο

■ Μακρινή ανάμνηση το 8ωρο

ΣΕΛΙΔΑ 16

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 514 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 14 ΙΟΥΝΗ 2008

1 ΕΥΡΩ

Κολλημένοι με τη μίζα

Ακρίβεια: Επιασε το 5% ο επίσημος τιμάριθμος και
Τραβάει την ανηφόρα

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ο νέος σεισμός αποκάλυψε και πάλι
Εντελώς αθωράκιστη η χώρα

ΣΕΛΙΔΑ 7

Πετρέλαιο
Ηκρυφή γοητεία της «ελεύθερης αγοράς»

ΣΕΛΙΔΑ 4

Ο Τσάβες εκβιάζει το αντάρτικο της Κολομβίας
Σφάξε με αγά μου ν' αγιάσω!

ΣΕΛΙΔΑ 5

Συνεχή κρούσματα μελιταίου πυρετού
Αιτία η κρατική αδιαφορία

ΣΕΛΙΔΑ 11

**ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ, ΤΙ:**

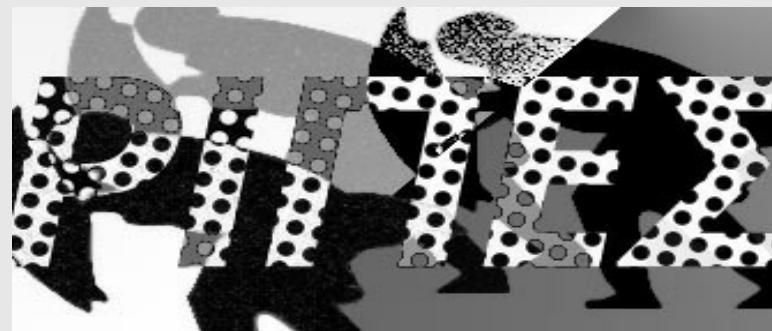
Παρασκευή 20 Ιούνη, 7.30μ.μ.
πάρκο Δημοτικών Σφραγείων - Ταύρος
(Κλαζομενών & Επταπόδου,
απέναντι από την πλατεία Αγίας Σοφίας)
Θα ακολουθήσει μουσική βραδιά
με το συγκρότημα "ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ"
Στο χώρο θα λειτουργήσει
έκθεση φωτογραφίας - βιβλίου

email: anoxi_symeletos@yahoo.gr

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

14/6: Ημέρα εθελοντή αιμοδότη, ημέρα bloggers, Αφργανιστάν: Ημέρα μητέρας, ΗΠΑ (1777) – Δανία (1219): Ημέρα στημαίας, Κορέα: Ημέρα φάρμερ - μεταφύτευσης ρυζιού 14/6/1928: Γέννηση Ernesto Guevara 14/6/1940: Οι Γερμανοί καταλαμβάνουν το Παρίσι 14/6/1966: Το Βατικανό καταργεί τη λίστα απαγορευμένων βιβλίων («Index») 14/6/1982: Τέλος πολέμου Φόκλαντ 14/6/1942: Κατασκευή πρώτου μπαζούκος 15/6: Ημέρα γονιμότητας 15/6/1919: Υπογραφή συνθήκης Βερσαλλιών, ίδρυση ΚΤΕ 15/6/1977: Πρώτες μεταδικτατορικές εκλογές στην Ισπανία 15/6/1972: Σύλληψη τεσσάρων μελών «Κινήματος 20ής Οκτώβρη» 16/6: Ημέρα συμπαράστασης στους μαύρους της νότιας Αφρικής 16/6/1913: Πρώτη χρήση μεγαφώνων σε δημόσιο χώρο 16/6/1945: Θάνατος Αρη Βελουχιώτη 16/6/1976: Εξέγερση στο Σοβέτο (Νότια Αφρική) – φρονκή επιθεση αστυνομίας εναντίον μαύρων 16/6/1961: Ο Ρουντόφ Νουρέγιεφ ζητά πολιτικό άσυλο στη Γαλλία 16/6/1963: Εκτόξευση σοβιετικού διαστημόπλοιου Vostok 6, που μετέφερε στο διάστημα την πρώτη γυναίκα (Βαλεντίνα Τερέσκοβα) 16/6/1952: Γέννηση Γιώργου Παπανδρέου (St. Paul–Minnesota) 17/6: Ημέρα κατά ερημοποίησης-λειψυδρίας, Ισλανδία: Ημέρα δημοκρατίας (1944) 17/6/1915: Υπογραφή Magna Carta (Ιωάννης Ακτήμονας) 17/6/1972: Δημοσιοποίηση σκανδάλου Watergate (Washington Post) 17/6/1856: Ιδρυτικό συνέδριο ρεπουπλικανικού κόμματος (ΗΠΑ) 17/6/1953: Εξέγερση κατά καθεστώτος στο Ανατολικό Βερολίνο 17/6/1967: Πρώτη δοκιμή βόμβας υδρογόνου από την Κίνα 17/6/1997: Υπογραφή συνθήκης Αμυτερνταμ 18/6/1946: Δημοσίευση Δ' ψηφίσματος (νομιμοποίηση εκτελέσεων κομμουνιστών) 18/6/1815: Ήττα Ναπολέοντα από Wellington στο Βατερλό 18/6/1956: Τέλος ελέγχου διώρυγας Σουέζ από Αγγλία 19/6: Κουβέιτ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1961), Τρινιδάδ-Τομπάκι: Ημέρα εργασίας 19/6/1933: Η Γαλλία προσφέρει πολιτικό άσυλο στον Λέοντα Τρότσκι 19/6/1965: Ανατροπή αλγερινού προέδρου Αχμέντ Μπεν Μπελά από τον στενό συνεργάτη του Χουάρι Μπουμεντίε 19/6/1990: Καταργείται ο φυλετικός διαχωρισμός σε δημόσιους χώρους στη Νότια Αφρική 19/6/1963: Σχηματισμός μεταβατικής κυβέρνησης Παναγιώτη Πιπινέλη 20/6: Ημέρα προσφύγων, Αργεντινή: Ημέρα σημαίας, Σενεγάλη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 20/6/1827: Ο ταύρος Νικόλαος αποδέχεται την παραίτηση Καποδιστρίας και του απονέμει ισθία σύνταξη 60.000 ρουβλιών, την οποία ορνείται 20/6/1962: Η ΚΕ του ΚΚΕ αποκαθιστά τον αποκερυγμένο ως προδότη Αρη Βελουχιώτη 20/6/1963: Εγκαθίσταται το «κόκκινο τηλέφωνο» Ουάσινγκτον-Μόσχας 20/6/1979: Η Washington πρωτεύουσα των ΗΠΑ 20/6/1923: Δολοφονία Pancho Villa 20/6/1975: Ο ακαδημαϊκός Κωνσταντίνος Τσάτσος εκλέγεται πρόεδρος Δημοκρατίας 20/6/1944: Ιδρυση CIA 20/6/1978: Εκρηκτή βόμβας αιροδεξιών στον κινηματογράφο «Ρεξ» στη διάρκεια προβολής σοβιετικής ταινίας – 15 τραυματίες.

●●● «Είπαμε να κάνει ένα δωράκι στον εαυτό του, όχι όμως και 500 εκατομμύρια δραχμές» ●●● Η φράση του Α. Παπανδρέου, σε συνεδρίαση του ΕΓ του ΠΑΣΟΚ, έχει μείνει ιστορική ●●● Οπως καταλαβαίνετε, αυτά που μαδαίνουμε τις τελευταίες μέρες αφορούν απλώς τα δωράκια της Siemens ●●● Τα χοντρά, οι μίζες, έχουν «ξεπλυδεί» καλά ●●● «Ηταν δαπάνες ενός πολιτικού, που όταν αγόραζε τον συγκεκριμένο εξοπλισμό δεν είχε ιδέα για το τι θα επακολουθούσε στη Siemens» ●●● Αυτό λέμε κι εμείς, Κυριάκο ●●● Πού να φανταστείς τι δ' ακολουθούσε, για να προσέξεις; ●●● Αλλά, ρε παιδάκι μου, λένε τέτοια πράγματα πάνω στην άψη της συζήτησης; ●●● Γιατί δε ρωτάς το μπαμπά και τη μαμά [ναι, τη μαμά] να σου πούνε πιας δίνονται οι σωστές απαντήσεις; ●●● «Μια κουζίνα δώρο δεν αποτελεί από μόνη της ποινικό αδίκημα, αν δεν συνδέεται με τις συμβάσεις που υπέγραψε η Ζήμενη», ανέφεραν κύκλοι της Εισαγγελίας ●●● [απέκτησε κι ο Κολιοκώστας κύκλους, ρε τι πάδαμε]

●●● Και γιατί δε μας στέλνουν κι εμάς καμιά κουζίνα, αλλά επισκευάζουμε συνεχώς τα μάτια της παλιάς; ●●● Και γιατί τα τιμολόγια βρέθηκαν στο γραφείο του Χριστοφοράκου; ●●● Πού να ξέρω εγώ πως οργανώνουν τη δουλειά τους, απαντά ο Κυριάκος ●●● Δίκιο έχει: αν δεν ασχοληθεί ο γενικός διευθυντής της Siemens με τις λιανικές πωλήσεις, ποιος δ' ασχοληθεί, το λογιστήριο; ●●● Αφού κόπηκαν τιμολόγια, τι μαύρα μου λέτε, εξανίσταται ο Κυριάκος ●●● Εδώ δε σε μαλώσουμε, Κυριάκο, γιατί μας περνάς για μαλάκες ●●● Οταν βγαίνει εμπό-

ρευμα από την αποδήκη, πρέπει να κοπεί τιμολόγιο ●●● Ας που το εμπόρευμα παραδίδεται κάπου και δεν πρέπει ο οδηγός, οι μεταφορείς κι εκείνοι που παραλαμβάνουν να ψυλλιαστούν τίποτα ●●● Ποιος εξοφλά τα τιμολόγια είναι άλλου παπά βαγγέλιο ●●● Κι αυτά βρέθηκαν στο γραφείο του Χριστοφοράκου, Κυριάκο μου, όχι στο λογιστήριο που βρίσκονται όλων των υπόλοιπων πελατών ●●● Λένε, λοιπόν, οι κακεντρεχείς, ότι δα μπορούσε κάλλιστα ο Χριστοφοράκος να τα εξοφλεί στο όνομά σου από τα μαύρα ταμεία ●●● Εμείς, βέβαια, δεν το πιστεύ-

◆ Ο υπόδικος Γιάννης Κεφαλογιάννης εξακολουθεί να υπηρετεί ως «άστυπος και όμισθος» σύμβουλος του πρωθυπουργού, όπως έχει δηλώσει ο γιγαντας Αντώναρος. Μήπως μπορεί να μας πει και σε τι ακριβώς τον συμβουλεύει; Διότι, μετά τη δημοσιοποίηση του περιεχόμενου της ποινικής διώδης κατά Κεφαλογιάννη, αναπτύσσονται διάφοροι συνειρμοί, διόλου κολακευτικού για τον Καραμανλή.

◆ «Δεν θα είμαι υποψήφιος ούτε στο ευρωψηφοδελτίο ούτε στο Επικρατείας ούτε αλλού. Αρα δεν υπάρχει κίνδυνος "να οδηγήσω τον ΣΥΡΙΖΑ ...στον Αδη" με τις απόψεις μου», δήλωσε στον «Ελεύθερο Τύπο» ο Ν. Κωνσταντόπουλος. Βέβαια, ποτέ δεν τρέπει να παίρνει κανείς τοις μετρητοίς όσα λέει ο Κωνσταντόπουλος, το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα πολιτικού σαλαταδορισμού την περίοδο της μεταπολίτευσης, οφείλουμε όμως να σημειώσουμε πως απέφυγε να πει, ότι δεν θα είναι υποψήφιος ούτε για την προεδρία της Δημοκρατίας, που είναι ο διακαής του πόθος, όπως γνωρίζουν ακόμα και τα ντουβάρια της Ιε-

ρουσσαλήμ και όχι μόνον οι παροικούντες την. ◆ Για δες κάπι τράγματα. Διαβάσαμε στο «Πρώτο Θέμα», ότι ο Μητσοτάκης γνώρισε τη Μαρίκα σε καλλιστεία (ήταν και οι δυο θεατές). Ήταν η μέρα που το μοναρχοφασιστικό καθεστώς εκτελούσε το Νίκο Μπελογιάννη και τους συντρόφους του! ◆ Ενας ακόμη πρωταθλητής, κωπηλάτης αυτή τη φορά, πιάστηκε στο «Πρώτο Θέμα», ότι ήταν σε ξουαλικά υπερδροστήριος και το σώμα του παρήγαγε τεστοστερόνη πολύ πάνω από το κανονικό. Αυτό αναδείκνυε τη βαρβατίλα της φυλής, γ' αυτό και ο εν λόγω ποδοσφαιριστής έγινε εθνικό ίν-

φαντης γάζας. Άλλωστε το λάθαρο της δημοκρατικής ευπρέπειας σήμερα είναι τόσο κακοποιημένο και κακοφορμασμένο ώστε θυμίζει ιερόδουλο με παρθενορραφή που κραδαίνει τη σημαία της παρθενίας της.

Φωτεινή Τσαλίκογλου καθηγήτρια Παντείου

Την ανάσα της κρατά η Ευρωπαϊκή Ενωση, μερικές μέρες πριν από το ιρλανδικό δημοψήφισμα για τη Συνθήκη της Λισαβώνας. Εάν η Ιρλανδία πει

«ναι», η επίπονη μεταρρύθμιση των ευρωπαϊκών θεσμών -που ξεκίνησε τον Δεκέμβριο του 2001 στη σύνοδο κορυφής του Λάκεν, διεκόπη τον Μάιο-Ιούνιο του 2005 από τη γαλλο-ολλανδική απόρριψη του σχεδίου του Ευρωπαντάργματος και στη συνέχεια ενεργοποιήθηκε ξανά από την Αγγελία Μέρκελ και τον Νικολά Σαρκοζί-θα ψηφίσει επιτέλους, όπως όλα δείχνουν, στο τέρμα... Αντιθέτως, αν η Ιρλανδία πει «όχι», όλο το οικοδόμημα θα καταρρεύσει.

Le Monde

Περάσαμε πολλά και είνοι βέβαιο ότι το περιστατικό του ηλιελασιου δεν θα είναι το τελευταίο, διότι, όταν υπάρχει μια τόσο μεγάλη διακίνηση, παραγωγή, εισαγωγές-εξαγωγές, κατανάλωση και συντηρήσεις είναι επόμενο ότι κάποια προβλήματα πάντοτε θα ανακύπτουν.

Χρήστος Φώλιας

Οι κατασχέσεις σπιτιών σε περιοχές όπου κατοικούν στρατιωτικοί που υπηρετούν στο Ιράκ και το Αφγανιστάν είναι τέσσερις φορές περισσότερες σε σχέση με τον αμερικανικό μέ-

ηθικός αυτουργός είναι η κυβέρνηση; Γιατί βρίσκεται στον Κορυδαλλό ο Νικολιτσόπουλος; Γιατί πήγε να παίξει πολιτικά παιχνιδιά σε βάρος του Καραμανλή. Είναι καθαρά εκδικητική η προφυλάκιση του, όπως και της Τσέκου, άλλωστε. Από την άλλη, η τραγική αυτή εξελίξη καταδεικνύει και το γενικότερο πρόβλημα απανθρωπίας του λεγόμενου σωφρονιστικού συστήματος. Δεν είναι μόνο ο Νικολιτσόπουλος, δεν είναι μόνο ο Σάρβιας Ξηρός που έχει καταδικαστεί σε αργό θάνατο, είναι εκατοντάδες κρατούμενοι και κρατούμενες σε όλες τις φυλακές της χώρας.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

To άσυλο, φίλες και φίλοι, αυτό το ιερό δικαίωμα της ακαδημαϊκής κοινότητας, το ιερό δικαί

■ Μετά και την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστήριου

Να καταργηθεί το Τυποκτόνο νομικό πλαίσιο Βενιζέλου

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου δικαίωσε την «Αυγή» για την υπόθεση «δυσφήμησης» του νυν βουλευτή του ΛΑΟΣ Κυριάκου Βελόπουλου. Δέχτηκε ομόφωνα, ότι με την καταδίκη της εφημερίδας και του διευθυντή της από τα ελληνικά δικαστήρια παραβιάστηκε η αρχή της ελευθερίας της έκφρασης (αρθ. 10 της Ευρωπαϊκής Συνθήκης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων). Σύμφωνα με την απόφαση του ΕΔΔΑ, το δημοσίευμα (στο οποίο ο Βελόπουλος χαρακτηρίζοταν «εθνικοπαράφρων», για τη δράση του ως εκ των διοργανωτών της ακροδεξιάς εθνικιστικής κινητοποίησης υπέρ του... Μ. Αλεξάνδρου στη Θεσσαλονίκη), αναφέροταν στη δημόσια πολιτική δράση του «ο οποίος δεν πρέπει να θεωρηθεί «συνήθης ιδιώτης» αλλά δημόσιο πρόσωπο». Επίσης, οι χαρακτηρισμοί έγιναν στο πλαίσιο «μιας αντιπαράθεσης με μεγάλο δημόσιο ενδιαφέρον». Το δικαστήριο επιδίκασε στην εφημερίδα αποζημίωση 60.000 ευρώ, ποσό που η «Αυγή» είχε αναγκαστεί να καταβάλει στον Κ. Βελόπουλο, σύμφωνα με τις αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων.

Η απόφαση αποτελεί ένα ισχυρό πλήγμα στη φάμπτικα των αγωγών κατά του Τύπου, με τις οποίες αποφεύγουν την πολιτική αντιπαράθεση πολιτικού, επιχειρηματίες και άλλα δημόσια πρόσωπα. Τη σχετική εδοντωτική νομιθεσία είχε θεσπίσει ο... μέγας δημοκράτης Ε. Βενιζέλος και είναι καιρός να καταργηθεί. Ο ποινικός κώδικας προβλέπει διατάξεις (συκοφαντική δυσφήμηση, εξύβριση, διασπορά ψευδών ειδήσεων), με τις οποίες μπορεί οποιοσδήποτε να αμυνθεί κατά κακόβουλων δημοσιευμάτων. Οι υπέρογκες οικονομικές αποζημιώσεις, που θέσπισε ο Βενιζέλος, δίνοντας το ένασμα για τη φάμπτικα των αγωγών, αποσκοπούν στο φίμωμα του Τύπου και ιδιαίτερα των εντύπων που δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν τέτοια ποσά.

■ Ξεπούλημα και προπαγάνδα

Θέλοντας να παρουσιάσει το ξεπούλημα του πιο κερδοφόρου τμήματος του ΟΛΠ ως μια τεράστια επένδυση, που θα σωρεύει πολύ χρήμα στα κρατικά ταμεία, η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι η συμφωνία έλειπε στα 4,3 δισ. ευρώ. Αυτή η προπαγανδιστική ανακοίνωση είχε σαν αποτέλεσμα να ασκηθούν πιέσεις στη μετοχή της κινέζικης Cosco στο χρηματιστήριο του Χονγκ-Κονγκ και να βγάλει επίσημη ανακοίνωση η εταιρία, σύμφωνα με την οποία το τίμημα είναι 500 εκατ. ευρώ! Ο Βουλγαράκης έβαλε τον ΟΛΠ να εκδώσει νέα ανακοίνωση, σύμφωνα με την οποία και οι δύο έχουν δίκιο, διότι η μετοχή της Cosco στην 35ετία (αλήθεια, πώς έξεραν την κίνηση βασικών οικονομικών μεγεθών σε βάθος 35ετίας), ενώ η Cosco Pacific μιλά για το τίμημα που θα καταβάλλει! Πάντως, ακόμα και με τη νέα ερμηνεία προκύπτει σημαντικότατη διαφορά, αφού η Cosco μιλά για 500 εκατ. και η ανακοίνωση του ΟΛΠ για 665 εκατ. ευρώ! Η εκπρόσωπος Τύπου της κινέζικης εταιρίας, Σαρλότ Σο, δήλωσε στο πρακτορείο Bloomberg, ότι «η Cosco αδυνατεί να εξηγήσει πού οφελεται η διαφορά μεταξύ των δύο ποσών» και για διευκρινίσεις παρέπεμψε στην ελληνική κυβέρνηση. Η οποία ελληνική κυβέρνηση, μέσω ΟΛΠ, το μόνο που βρήκε να πει ήταν πως καταβάλλεται προσπάθεια «δημιουργίας ούγχυσης από λάθος ερμηνεία της Τρέχουσας Αξίας και της Καθαρής Παρούσας Αξίας!» Το αποτέλεσμα ήταν να φάνε μια γερή σφαλιάρα οι μετοχές του ΟΛΠ και του ΟΛΘ στο ΧΑΑ, που μέσα σε μια μέρα σημείωσαν σοβαρές απώλειες (6,1% και 4,88%, αντίστοιχα).

■ Στην υγειά των κοροίδων

1,2 εκατ. ευρώ κόστισαν τα νέα λογότυπα της EPT, που εμφανίστηκαν στις οιθύνες το περασμένο Σάββατο. Η δουλειά δόθηκε με απευθείας ανάθεση στη βρετανική εταιρία Red Bee Media, θυγατρική του BBC και το ποσό κρίνεται από την πιάτα αιδιάτερα υψηλό, συγκρινόμενο μάλιστα με αυτό που παρουσιάστηκε. Ολοι υποψιαζόμαστε πολλά, βέβαια, αλλά άντε να μιλήσεις με το νόμο Βενιζέλου να κρέμεται ως Δαμόκλειος σπάθι πάνω από το κεφάλι σου. Πέρα από το αδιαφανές του πράγματος, όμως, είναι πρόκληση να σκορπιούνται έσις τόσα λεφτά, σε εποχές άγριας λιτότητας. Γιατί το μαργαζί δεν είναι του Ρουσόπουλου, αλλά το πληρώνουμε όλοι εμείς με το χαράται.

■ Επίσκεψη-αστραπή Σαρκοζί

Μοίρασε χάντρες και καθρεφτάκια, πήρε χρυσάφι

Επίσκεψη αποικιοκράτη που πηγαίνει να καλοπάσει τους ιθαγενείς θύμισε η επίσκεψη Σαρκοζί στην Αθήνα. Ήρθε για λίγες μόνο ώρες (και χωρίς την Κάρλα, την οποία τόσο επιθυμούσαν τα λιγούρια της εγχώριας μπουρζουαζίας), έκανε τα παζάρια του με τον Καραμανλή, έδωσε και ένα σόου στη Βουλή και έφυγε, γιατί είχε και δουλειές.

Γιατί παραχώρησαν στο Σαρκοζί τη Βουλή, προκειμένου να τους βγάλει το λογόδιο του και να εμφανιστεί ως ένα από τα σημαντικότερα πολιτικά πρόσωπα του πλανήτη; Επειδή ο γάλλος πρόεδρος έχει επιλέξει να παίξει το χαρτί των ελληνικών θέσεων στο «Μακεδονικό», θέμα αδιάφορο για τη γαλλική εξωτερική πολιτική. Αυτό φάνηκε ήδη από το Βουκουρέστι, όπου ο Σαρκοζί ήταν ο πρώτος που υποστήριξε την ελληνική θέση. Μικρή γεύση αυτών που θα έλεγε από το βήμα της ελληνικής Βουλής έδωσε με τη συνέντευξή του στην «Καθημερινή». Πέρα από την υποστήριξη στο «Μακεδονικό», δεν είχε κανένα πρόβλημα να κάνει μια τυπική δήλωση και για το Κυπριακό («Η Γαλλία είναι φίλη της ελληνικής βιομηχανίας όπλων, προκειμένου να δώσει μια γενικότερη άνθηση στη γαλλική ιμπεριαλισμό»). Η Ελλάδα είναι μια από τις καλύτερες αγορές οπλικών συστημάτων στην Ευρώπη, αφού εδώ και τέσσερις περίπου δεκαετίες δαπανά έτησιας το μισό κρατικό προϋπολογισμό σε αγορές όπλων.

Ταυτόχρονα, εισέπραξε το κατιτής του και ο δάμαλος, που φροντίζει όσο οπιδήποτε άλλο το προσωπικό του

προφίλ και έχει το κόμπλεξ να χριστεί και αυτός μεγάλος ηγέτης του ελληνικού αστισμού. «Έκτιμά και σέβομαι πολύ τον Κώστα Καραμανλή ως πολιτικό ηγέτη, γιατί διαθέτει όλα τα προτερήματα ενός μεγάλου δημόσιου άνδρα» (!!!), δήλωσε στην «Καθημερινή» ενώ στο σόου της Βουλής τον αποκάλεσε δυοτρεπις φορές «σερ Κοστάς» (αγαπητέ Κώστα), για να δείξει πόσο φιλαράκια είναι (η εκφωνήτρια του καναλιού της Βουλής, που είχε πάρει τις σχετικές οδηγίες, το λεγε και το ξανάλεγε). Σπουδαίος θεατρίνος, υπερκινητικός, άνετος, με τον αέρα του ηγέτη ιμπεριαλιστικής δύναμης, ο Σαρκοζί έδωσε την παράστασή του και από κάτω τα λιγούρια των χειροκροτούσαν μιανιδάρως. Νεοδημοκράτες και Πασσόκι.

Ο Σαρκοζί, λοιπόν, δίνει... Σκόπια και ζητά (και παίρνει)... της Παναγίας τα μάτια. Η κυβέρνησή του έχει βαλθεί να σηκωσεί τη γαλλική βιομηχανία όπλων, προκειμένου να δώσει μια γενικότερη άνθηση στο γαλλικό ιμπεριαλισμό. Η Ελλάδα είναι μια από τις καλύτερες αγορές οπλικών συστημάτων στην Ευρώπη, αφού εδώ και τέσσερις περίπου δεκαετίες δαπανά έτησιας το μισό κρατικό προϋπολογισμό σε αγορές όπλων.

Στις λίγες ώρες που έμεινε στην Αθήνα ο Σαρκοζί υπέγραψε με τον Καραμανλή κοινή διακήρυξη για «βιομηχανική και τεχνολογική συνεργα-

σία για τις επιλογές του αμυντικού υλικού που είναι απαραίτητες για την εθνική κυριαρχία», στην οποία «φωτογραφίζονται» εξοπλιστικά προγράμματα που μπορεί να ξεπεράσουν τα 5 δισ. ευρώ. Ο Σαρκοζί έχει ήδη πάρει τις... προκαταβολές για την υποστήριξη του στο «Μακεδονικό»: κάμπτοσα ελικόπτερα «Σούπερ Πούμπα» (για 15 γίνεται λόγος) και εκσυγχρονισμός των «Μιράζ 2000», που είχαν αγοραστεί επί ΠΑΣΟΚ. Σημειώνουμε ότι αυτός ο εκσυγχρονισμός φτάνει σε κόστος για κάθε αεροπλάνο το 60% της αγοράς ενός καινούργιου. Επίσης, η Γαλλία βρίσκεται πολύ κοντά σε συμφωνία για αγορά φρεγατών (σπάζοντας έτσι το γερμανικό μονοπάτιο). Συγκεκριμένα, έχει ήδη αποφασιστεί η παραγγελία τεσσάρων φρεγατών αρχικού προϋπολογισμού 2,2 δισ. ευρώ, που μπορεί να φτάσουν κοντά στα 4 δισ., με την προσθήκη άλλων 2 κομματιών. Σειρά θα πάρουν και άλλα πολεμικά σκάφη που θα αντικατασταθούν τα επόμενα χρόνια (στο πρόγραμμα θα χρησιμοποιηθούν και τα ναυπηγεία Σκαραμαγκά, που ελέγχονται από το γερμανικό κεφαλαίο).

Σκληρή μάχη δίνεται για το φιλέτο της αγοράς νέων πολεμικών αεροσκαφών. Ο Σαρκοζί προωθεί το γαλλικό «Ραφάλ», που χτυπιέται με το «Γιουροφάιτερ» (ευρωπαϊκό κονσόρτσιομ στο οποίο κυριαρχούν οι Γερμανοί) και με

χώρες στο πλαίσιο της κοινωνικής πολιτικής που ασκούν να φροντίσουν να μην υπάρχουν δυσάρεστες επιπτώσεις στα χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα».

Με απλά λόγια, το αστικό κράτος δεν έχει καμία πρόθεση να απαλύνει λίγο την πίεση που δέχονται οι εργαζόμενοι από τη δυσβάσταχτη ακρίβεια, μειώνοντας τη φορολογική επιβάρυνση, αλλά θα ασκήσει πολιτική κοινωνικής δημιαγωγίας χορηγώντας κάποια φιλανθρωπικό τύπου φιλοδωρήματα σε μερικά από τα πιο εξαθλιωμένα στρώματα. Η φορομητηξία των έμμεσων φόρω

■ Πετρέλαιο

Η κρυφή γοητεία της «ελεύθερης αγοράς» (2)

Δεν πρόλαβαν οι Κασσάνδρες να ποντάρουν στην αύξηση της τιμής του πετρελαίου στα 150 δολάρια το βαρέλι (η Morgan Stanley, ένας από τους βασικούς «πάικτες» της πετρελαϊκής αγοράς, σε ρόλο «μέντοιου» πρόβλεψε ότι το πετρέλαιο θα πάσσει αυτή την τιμή στις 4 Ιούλη και ένας άλλος «πάικτης», η Goldman Sachs, έχει από καιρό «προβλέψει» ότι η τιμή μπορεί να φτάσει και τα 200 δολάρια το βαρέλι μέσα στο επόμενο εξάμηνο ή διετία) και η τρέχουσα τιμή του αμερικανικού αργού (για τις παραδόσεις του ερχόμενου μήνα) εκτοξεύτηκε στα 139 δολάρια το βαρέλι. Μια βδομάδα πριν, είχε επιτευχθεί ένα ακόμα ρεκόρ. Στο χρηματιστήριο Εμπορευμάτων της N. Υόρκης (NYMEX), το προθεσμιακό συμβόλαιο παράδοσης Δεκεμβρίου του 2016, είχε εκσφενδονιστεί στα 142 δολάρια, προκαλώντας πανικό στις αγορές.

Οπως δείχαμε στο προηγούμενο φύλλο, αυτά τα «τσαλιάκια» της τιμής καμία σχέση δεν έχουν με την προσφορά και τη ζήτηση. Είναι καθαρή κερδοσκοπία του χρηματιστικού κεφαλαίου, που «τζογάρει» στο πετρέλαιο, όπως οι παλιοί καλοί χαρτοπαικτές ξεροστάλιαζαν μπροστά στην τράπουλα αναζητώντας με αγωνία την τύχη τους. Μόνο που εδώ δεν υπάρχει καμία αγωνία, κανένα άγχος. Γιατί απλούστατα η τράπουλα είναι σημαδεμένη. Το χρηματιστικό κεφάλαιο (αυτό το τερατούργημα του σύγχρονου καπιταλισμού, που προέκυψε από τη συγχώνευση του βιομηχανικού με το τραπεζικό κεφάλαιο, εδώ και πάνω από έναν αιώνα) δεν ακρίνει περιθώρια για τέτοια άγχη. Αναζητά το μέγιστο κέρδος και έχει χιλιούς δυο τρόπους για να πετύχει το στόχο του. Ενας από αυτούς τους τρόπους ακούει στο όνομα «προθεσμιακά συμβόλαια».

■ Το παιχνίδι...

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερήθηκαμε στα συμπεράσματα γερμανού οικονομολόγου (F.W. Engdahl), σύμφωνα με τα οποία ένα 60% της σημερινής τιμής του αργού πετρελαίου είναι καθαρή κερδοσκοπία που καθοδηγείται από μεγάλες εμπορικές τράπεζες και θεσμικούς επενδυτές (τα γνωστά «hedge funds»). Ας σταθούμε λίγο σ' αυτό κι ας προσπαθήσουμε να καταλάβουμε πώς παίζεται το «παιχνίδι».

Εκτός, όμως, από την τυπική περίπτωση μελλοντικού προθεσμιακού συμβόλαιου, υπάρχουν και τα συμβόλαια «προσαίρεσης» (option). Σ' αυτά τα συμβόλαια, ο αγοραστής αγοράζει τη δυνατότητα μελλοντικής αγοράς μιας ποσότητας πετρελαίου. Να πως παρουσιάζει μια οικονομική ιστοσελίδα αυτά τα συμβόλαια^[1]:

«Μπορείς να αγοράσεις ένα συμβόλαιο στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης (NYMEX) που σου δίνει το δικαίωμα να αγοράσεις ένα μελλοντικό συμβόλαιο 1.000 βαρελιών πετρελαίου, για παράδοση τον Ιούνη του 2006, σε τιμή 80 δολάρια το βαρέλι. Ενα τέτοιο συμβόλαιο είναι γνωστό ως μια option 80 δολαρίων. Αντίθετα με ένα κλασικό μελλοντικό συμβόλαιο, στο οποίο πρέπει να αγοράσεις το πετρέλαιο στα 80 δολάρια, με το συμβόλαιο option μπορείς να αγοράσεις το πετρέλαιο μόνο αν αποφασίσεις αργότερα ότι προγματικά το θέλεις. Η σημερινή τιμή κλεισίματος, για να αγοράσεις αυτό το 80 δολαρίων, Iούνιον 2006, συμβόλαιο option, ήταν 2.41 δολάρια το βαρέλι. Εάν το πετρέλαιο δεν ξεπεράσει τα 80 δολάρια μέσα στους επόμενους 12 μήνες και δεν επιχειρήσεις να πουλήσεις το συμβόλαιο σε κάποιον άλλο, τότε το συμβόλαιο option για να αγοράσεις πετρέλαιο στα 80 δολάρια τον επόμενο

Πίνακας 1: Κίρρη πετρελαιοκόντιντριών

	1999	2007	ΜΕΤΑΒΟΛΗ 1999-2007
EXXON-MOBIL			
ΚΑΒΑΡΑ ΚΕΡΔΗ ΜΕΤΑ ΦΟΡΩΝ (σε δισ. δολάρια)	7,9	40,61	414%
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ (σε γιλιάδες δισιούμα)	106,9	80,8	-24%
ΚΕΡΔΟΣ ΑΝΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ (σε γιλιάδες δολάρια)	73,90	502,60	680%
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΡΓΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ (σε εκ. βαρέλια την ημέρα)	2,52	2,52	4%
BP	2000	2007	ΜΕΤΑΒΟΛΗ 2000-2007
ΚΑΒΑΡΑ ΚΕΡΔΗ ΜΕΤΑ ΦΟΡΩΝ (σε δισ. δολάρια)	9,39	20,85	122%
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ (σε γιλιάδες δισιούμα)	107,2	97,5	-9%
ΚΕΡΔΟΣ ΑΝΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ (σε γιλιάδες δολάρια)	87,61	213,58	144%
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΡΓΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ (σε εκ. βαρέλια την ημέρα)	2,06	1,30	-37%
SHELL	1999	2007	ΜΕΤΑΒΟΛΗ 1999-2007
ΚΑΒΑΡΑ ΚΕΡΔΗ ΜΕΤΑ ΦΟΡΩΝ (σε δισ. δολάρια)	8,58	31,93	272%
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ (σε γιλιάδες δισιούμα)	96	104	8%
ΚΕΡΔΟΣ ΑΝΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ (σε γιλιάδες δολάρια)	89,36	307,02	244%
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΡΓΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ (σε εκ. βαρέλια την ημέρα)	2,26 (*)	1,82	-19%
TOTAL-FINA-ELF	2000	2007	ΜΕΤΑΒΟΛΗ 2000-2007
ΚΑΒΑΡΑ ΚΕΡΔΗ ΜΕΤΑ ΦΟΡΩΝ (σε δισ. δολάρια)	7,05	16,72	137%
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ (σε γιλιάδες δισιούμα)	123,3	96,44	-22%
ΚΕΡΔΟΣ ΑΝΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ (σε γιλιάδες δολάρια)	57,18	173,37	203%
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΡΓΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ (σε εκ. βαρέλια την ημέρα)	1,43	1,51	6%
GAZPROM	2001	2007	ΜΕΤΑΒΟΛΗ 2001-2007
ΚΑΒΑΡΑ ΚΕΡΔΗ ΜΕΤΑ ΦΟΡΩΝ (σε δισ. ρούβλια)	71,926	360,5	401%
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ (σε γιλιάδες δισιούμα)	314	432,2	38%
ΚΕΡΔΟΣ ΑΝΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ (σε γιλιάδες ρούβλια)	229,07	834,10	264%

Πηγή: Εθνικός οικονομικός επιθεωρητής των επαγγελμάτων.

(*) Η παγκόσμιη ανανεύθηκε στο έτος 2000.

νο χρόνο θα είναι άγρηστο και θα έχεις

χάσει 2.410 δολάρια. Αν όμως το πετρέλαιο φτάσει στα 100 δολάρια, τότε αγοράζοντας το πετρέλαιο τον Ιούνιο στα 80 (όπως σου δίνει το δικαίωμα το συμβόλαιο option) και πουλώντας το στα 100 δολάρια, μπορεί να έχεις ένα κέρδος 17.590 δολαρίων πάνω στην αρχική σου επένδυση των 2.410 δολαρίων» (δηλαδή 20 δολάρια διαφορά τιμής για κάθε βαρέλι επί 1000 βαρελιά, που κάνουν 20.000 δολάρια, μείον τα 2.410 δολάρια που έδωσες στην αρχή).

Τελικά, σύμφωνα με τους «έγκυρους οικονομολόγους», κανένας δε βγαίνει χαμένος.

■ Η κυριαρχηστρή προπαγάνδα

Η ιστοσελίδα του υπουργείου Ενέργειας των ΗΠΑ μας ενημερώνει^[2]:

«Ενώ οι τρέχουσες αγορές περιλαμβάνουν το εμπόριο φυσικών ποσοτήτων πετρελαίου, οι μελλοντικές αγορές σχεδιάζονται ως ένας οικονο-

μικός μηχανισμός. Ενώ ο καθένας στην αγορά επιθυμεί να αγοράσει σε φτηνή τιμή και να πουλήσει σε υψηλή τιμή, οι αγοραστές και οι πωλητές βρίσκονται σε αντίθετες θέσεις στη συναλλαγή, με τα διαφορετικά τους ρίσκο να συνυπάρχουν. Ποικίλοι συμπεριέχονται στις αγορές μπορεί να έχουν διαφορετική όρεξη για ρίσκο και κερδοσκόποι μπορεί να επιθυμούν να στοχηματίσουν ότι η τιμή μπορεί να μετακινθεί στη μία ή την άλλη κατεύθυνση. Οι μελλοντικές αγορές, ένα παιχνίδι με μηδενικό άθροισμα, όπου υπάρχει ένας αγοραστής για κάθε πωλητή διανέμουν τον κίνδυνο μεταξύ των συμμετεχόντων στις αγορές, σύμφωνα με τις θέσεις και τις ορέξεις τους».

Εκπιμήσεις της βιομηχανίας αναφέρουν ότι περίπου 100-120 δισ. δολάρια νέων επενδύσεων έχουν τοποθετηθεί τα τελευταία τρία χρόνια σε ενεργητικές και παθητικές ενεργειακές επενδύσεις...

Συγκεκριμένα, η υπερβολική δραστηριότητα των νεοεισερχόμενων ή η συμπεριφορά «όχλου» των επενδυτών μπορεί να μεγεθύνει τον αντίκτυπο των ανησυχιών σχετικά με την τωρινή ή μελλοντική κατάσταση της παραγωγής (σ.σ. πετρελαίου) σε όλα τα σημεία της μελλοντικής καμπύλης συμπεριλαμβανομένων των τρέχουσών τημάν. Δεδομένου ότι μόνο ένα 5% των μελλοντικών συμβολαίων παραδίδονται ως φυσικό προϊόν, η αυξανόμενη αβεβαιότητα μπορεί να ενθαρρύνει την κερδοσκοπική συμπεριφορά στη μελλοντική αγορά. Αυτό ως συνέπεια μπορεί να έχει την ώθηση των τιμών προς τα πάνω, περισσότερο από το επίπεδο που τεκμηριώνεται από τα βασικά δεδομένα της μελλοντικής αγοράς».

Τι νοούει... ποιητής; Αυτό που βλέπουμε να εκτυλίσσεται γύρω μας. Βασιζόμενοι στον κίνδυνο της εξάντλησης της παραγωγής πετρελαίου, οι κερδοσκόποι του χρηματιστηριακού κεφαλαίου (που, όπως λέει το ΔΝΤ, είναι συνυφασμένοι με τις πετρελαιϊκές εταιρίες) αθούν τις τιμές προς τα πάνω, αποκομίζοντας τεράσ

■ Ο Τσάβες εκβιάζει το ανταρτικό της Κολομβίας

Σφάξε με αγά μου ν' αγιάσω!

Καλά τα ωραία λογάκια ενάντια στον «στανά Μπους», ωραίες οι κόκκινες μπλουζίτσες και οι σφρυμένες γροθίες, ωραία η «μπολιβαριανή επανάσταση» (ιδιαίτερα όταν διεξάγεται με... κοινοβουλευτικές διαδικασίες), αλλά μια επανάσταση κι ένας επαναστάτης (έίτε του 200ύ έίτε του 21ου είτε οποιουδήποτε αιώνα) αλλού δοκιμάζονται. Ο λόγος για τον - συμπαθέστατο, κατά τα άλλα - πρόεδρο της Βενεζουέλας, Ούγο Τσάβες, που εξέπληξε τους πάντες στην τελευταία κυριακάτικη εκπομπή του «Άλο Πρεζίντεντε». Αφού του είχαν χρεωσει ότι υποστηρίζει τους κολομβιανούς αντάρτες των FARC, φτάνοντας στο σημείο να τον κατηγορούν ότι τους χρηματοδοτεί, με τη γνωστή προβοκάτσια των υποτιθέμενων αρχείων του υπολογιστή του Ραούλ Ρέγιες, ηγετικού στελέχους των FARC που δολοφονήθηκε από αεροπορικό βομβαρδισμό (μιλάμε για υπολογιστή τέτοιας αντοχής που θα τον ζήλευε αικόμα και η... CIA!), ο πρόεδρος δεν άντεξε. Οχι και να τον κατηγορούν για... εξτρεμιστή! Αυτό πάει πολύ!

Βγήκε λοιπόν και ξεκαθάρισε τα πράγματα, για να καταλάβουν όλοι ότι ο «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα» ουδεμία σχέση έχει με οντάρτικα κινήματα, ένοπλες εξεγέρσεις και άλλα τέτοια... αιμοσταγή και παλαιοκομμουνιστικά, αλλά αποτελεί μία καθωστρέπει διαδικασία που ταιριάζει σε... πολιτισμέ-

γειακές εταιρίες του πλανήτη, οι οποίες, αν και μείωσαν στις περισσότερες περιπτώσεις την παραγωγή και το προσωπικό τους, είδαν τα κέρδη τους να εκτινάσσονται σε ποσοστά από 250% μέχρι 580% (!) τα τελευταία έξι με σχτώ χρόνια. Αυτή η έκρηξη των κερδών έδωσε τη δυνατότητα στις πετρελαϊκές εταιρίες (όπως η EXXON-MOBIL, η BP, η Chevron, η Total και η ConocoPhillips) να ανακοινώσουν ότι θα δαπανήσουν φέτος το ποσό ρεκόρ των 98.7 δισ. δολαρίων σε έρευνα και παραγωγή, ποσό υπερτετραπλάσιο αυτό που δαπάνησαν προ οκταετίας^[5].

Κώστας Βάρλας

ΣΤΟ ΕΠΔΡΕΨΟ: Η ταχεία ανάπτυξη των μελλοντικών αγορών τα τελευταία χρόνια. Είναι δυνατός ο περιορισμός τους και ο ελέγχος των τιμών;

Παραπομπές:

[1] http://www.econbrowser.com/archives/2005/07/100_a_barr-el_wh.html.

[2] US Energy Information Administration, η στατιστική υπηρεσία δηλαδή του Υπουργείου αμε-

πόλεμος ανήκει στην Ιστορία!

Ούτε αυτό ούμως του ήταν αρκετό. Βλέπετε είναι κι αυτά τα ρημαδιασμένα τάγματα θανάτου, που αλωνίζουν στην Κολομβία (και όχι μόνο), και κάνουν να ακούγονται γελοίες οι όποιες εκκλήσεις για τερματισμό του αντάρτικου και μόλιστα χωρίς ανταλλάγματα (σφράξε με αγά μου ν' αγιάσω, δηλαδή). Γι' αυτό επιστρατεύτηκε το τελευταίο όπλο: «Εσείς οπις FARC θα πρέπει να ξέρετε κάπι. Εχετε γίνει το πρόσχημα για την αυτοκρατορία (σ. τις ΗΠΑ) για να απειλεί δόλους μας!»

Εδώ ο μεγάλος «επαναστάτης» Ούγο Τσάβες ξεπέρασε τίθε όριο! Αλήθεια, δεν είχαμε ποτέ φανταστεί ότι το αποτυπωμένο πραξικόπημα του 2002 κατά του Τσάβες, τα λοκ-άουτ σε όλη την Ευρώπη, οι αντιτσαβιτικές διαδηλώσεις από την αμερικανοστιρίκτη αντιπολίτευση και οι κραυγές των γερακιών στην Πενταγώνου κατά του

άριστες στη Βενεζουέλα, τους
οράλες στη Βολιβία και όλων
των αμφισβήτουν την πλήρη
ποταγή στο θείο Σαμ οφειλο-
νται στις Ενοπλές Επαναστατι-
κές Δυνάμεις της Κολομβίας!!!!
Άντε οι ίδιοι οι αντάρτες μπο-
ρώναν να φραγταστούν ότι

ποτελούν τέτοια απειλή! Βλέπετε, το «ΚΚ» της Κολομβίας ο οποίο είχε ιδρύσει τις FARC πάνω τα μέσα της δεκαετίας του 2000) έγινε νόμιμο κόμμα και διέψυψε τη σχέση μαζί τους εδώ και πάνω από μια δεκαετία.

Ετσι, οι FARC δεν ελέγχονται τό κανέναν (ούτε από τον Φίλη) και αποτελούν... δημόσιο άνδυνο. Κίνδυνο όχι μόνο για τους Αμερικάνους, αλλά και για τον ίδιο τον Τσάβες που σαν ταδός της «επανάστασης» τα λόγια (και τι λόγια!) και στις οικκινες σημαιούλες, ανατριάζει στη θέα της επανάστασης στα έργα. Γ' αυτό και ειπέραξε τα συγχρονητήρια από την «άλλη πλευρά».

Ο υπουργός Πολέμου της πτιδραστικής κυβέρνησης της Λομβαρδίας διαπίστωσε ότι μπούν να βελτιωθούν οι σχέσεις ταξιδιώτων σταξύ των δύο κρατών και λημείωσε ότι αν αυτές οι δημόσιες είναι ειλικρινείς και συνδευτικές τούν από πράξεις, τα οποία είναι πολύ καλά. Ο υπουργός Εσωτερικών της Κολομβίας λημέιωσε έκπληκτος απ' αυτή την απορροφή του Τσάβες και δεν θέλει την ευκαιρία να χρησιμοποιήσει τα λόγια του ας παραδειγματιστεί για όλη τη Λατινική Αμερική: «Ελπίζω οι FARC να ακούνε, όλη η Λατινική Αμερική να τον ακούει» σημείωσε ο νόνημα. Να τον ακούει και να τον χαρέται τέτοιο «επτανάστη» η Λατινική Αμερική! Μόνο

νο που η ανατροπή του καπιταλισμού (για την οποία αρέσκεται να μιλά στους λόγους της ιδεολογίας της δικαιοσύνης)

του ο Τσάβες) δε γίνεται ούτη με πομπώδεις δηλώσεις, ούτη με εθνικοποιήσεις εγκαταλειμμένων εργοστασίων, ούτη με αποζημιώσεις των πολυεθνικών, ούτε με κοπερατίβες συδευτερεύοντες τομείς που διμπορούν να συναγωνιστούν τις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, ούτε αφήνοντας άθικτα τα μέσα παραγωγής των καπιταλιστών. Ο τσαβικός «σοσιαλισμός» δεν είναι τίποτα περισσότερο από σοσιαλδημοκρατία λατινοαμερικάνικης καπηλής, απόλυτα πιστή στην κοινοβουλευτική δημοκρατία. Αυτό το έχουμε γράψει επανειλημμένα απ' αυτές εδώ τις στήλες, όχι γιατί μας διακατέχει «ιδεολογική στενοκεφαλία», αλλά βασιζόμενοι σε ατράνταχτη στοιχεία από τα φιλοτσαβικά ΜΜΕ. Οσο προχωράει ο καιρός τόσο πιο καθαρό γίνεται αυτός προς θλίψη όσων πίστεψαν στις πομπώδεις εξαγγελίες τους «μπολιθαριανού» προέδρου...

ΥΓ: Πριν από δυο βδομάδες ο κινηματογράφος Τριανόν είχε φιλοξενήσει αφιέρωμα στη «μπολιβαριανή επανάσταση» του Τσάβες. Το αφιέρωμα είχε φιλοτεχνηθεί από τους πρωταγωνιστές της «μπολιβαριανής επανάστασης» και τη πρώτη μέρα του είχε παρευρεθεί ο πρέσβης της Βενεζουέλας. Στο πλαίσιο του αφιερώματος προβλήθηκε και ένα ντοκιμαντέρ με τίτλο «Δεν θα επιστρέψουν. Η επανάσταση της Βενεζουέλας σήμερα». Αξίζει το κέρτο για το πρασκολογικό

κοπο να το παρακολουθήσεις κανείς, για να δει ακόμα και μέσα σα από την επίσημη προπατρινή γάνδα, πώς οι εργάτες θελουν να πάρουν τα μέσα παραγωγής στα χέρια τους και πώς τους αντιμετωπίζουν οι «σοσιαλιστές» και η κυβέρνηση. Χαρακτηριστικό είναι ότι μόνο ένας εργοστάσιο (ονόματι Sanitarium Maracai, που κατασκευάζει ειδική υγιεινής) αναφερόταν ξανά και ξανά στο ντοκιμαντέρ στο παράδειγμα του σοσιαλισμού στην πράξη. Γιατί εκεί οι εργάτες πάρουν τους αποκλειστικές

τες πιπάν του αποκλει τικό ελέγχο στα χέρια τους, βάζο ντας μπροστά την παραγωγή και είχαν να αντιμετωπίσουν το σαμποτάζ από τους προμηθευτές του εργοστασίου, που τους έκοψαν τις προμήθειες. Τέκνανε η «οσοιαδιαστική» κυβέρνηση; Απολύτως τίποτα. Οι εργάτες ακόμα περιμένουν το Τσάβες να στείλει άτομο στην κατειλημμένη βιομηχανία, για να διαπιστώσει «αν πρέπει να εθνικοποιηθεί!». Για να μη μιλήσουμε για τις κοπερατίβες, που σύμφωνα με συνεντεύξεις Βενεζουελάνων στο ίδιο ντοκιμαντέρ, είναι σε καπιταλιστική βάση και δε μπορούν να ανταγωνιστούν τις μεγάλες εταιρίες!

loák

Σφοδρά πυρά κατά της συμφωνίας ασφάλειας

Σφοδρές αντιδράσεις έχει προκαλέσει η προσπάθεια του Λευκού Οίκου να νομιμοποιήσει και να μονιμοποιήσει την αμερικανική στρατιωτική κατοχή του Ιράκ μετά την εκπνοή της εντολής του ΟΗΕ στο τέλος του χρόνου, η οποία προσφέρει κάλυψη στην παρουσία των αμερικανικών στρατευμάτων στο Ιράκ. Για το σκοπό αυτό, τον περαμένο Δεκέμβριο, ο Μπους και ο ιρακινός πρωθυπουργός Μαλίκι υπέγραψαν μια δήλωση αρχών για το μελλον των αμερικανο-ιρακινών σχέσεων, με την οποία προανήγγειλαν μια νέα μακρόχρονη συμφωνία «στρατηγικής συμμαχίας», με καταληκτική ημερομηνία ολοκλήρωσής της την 31η Ιουλίου, ώστε να επικυρωθεί έγκαιρα από την ιρακινή βουλή, πριν εκπνεύσει η εντολή του ΟΗΕ.

Οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στις δύο πλευρές Εκκίνησαν το Μάρτιο πάνω στο προτεινόμενο από την Ουάσιγκτον σχέδιο. Παρόλο που περιβάλλονται με μεγάλη μυστικότητα, με αποτέλεσμα να μην είναι γνωστό αύτε το προτεινόμενο σχέδιο, ούτε η εξέλιξη των διαπραγματεύσεων, η διαφροή κάποιων βασικών σημείων έχει προκαλέσει θύελλα αντιδράσεων και διαφωνιών αικόμη και στις γραμμές της ιρακινής κυβέρνησης. Τα σημεία που διέρρευσαν αποκαλύπτουν την πρόθεση του Λευκού Οίκου να μετατρέψει το Ιράκ σε αμερικανική αποικία με ιρακινή υπογραφή και ορμητήριο για τον ελεγχό ολόκληρης της περιοχής. Συγκεκριμένα, οι Αμερικανοί απαιτούν, μεταξύ άλλων, να διατηρήσουν 58 μεγάλες βάσεις στο Ιράκ, να ελέγχουν τον εναέριο χώρο της χώρας, να έχασφαλίσουν ασυλία όχι μόνο για τα αμερικανικά στρατεύματα αλλά και για τα μέλη των ιδιωτικών εταιριών Ασφάλειας, να συλλαμβάνουν όποιον Ιρακινό θέλουν, χωρίς να δίνουν λογαρισμό στις ιρακινές αρχές, να κάνουν στρατιωτικές επιχειρήσεις στο έδαφος του Ιράκ και με ορμητήριο το έδαφος του Ιράκ εναντίον χωρών ή στόχων, που θεωρούνται από τους Αμερικάνους ότι απειλούν τη διεθνή σταθερότητα ή τα εθνικά συμφέροντα του Ιράκ και των ΗΠΑ, χωρίς συννεφόηση με την ιρακινή κυβέρνηση..

Οι σφροδότερες αντιδράσεις στη συμφωνία προέρχονται από τους Σαντριστές. Την Παρασκευή, 30 Μαΐου, μετά την προσευχή, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωσαν στους δρόμους της Βαγδάτης και αρκετών άλλων πόλεων, κυρίως του νότιου Ιράκ, ενάντια στη συμφωνία. Ήταν οι πρώτες διαδηλώσεις μετά το κάλεσμα του Σαντρ για διαδηλώσεις και εκδηλώσεις διαμαρτυρίας κάθε Παρασκευή μέχρι να σταματήσει η κυβέρνηση τις διαπραγματεύσεις με τους κατακτητές. Επίσης, από το γραφείο του Μοκτάντα αλ-Σαντρ εκδόθηκε ανακοίνωση που χαρακτηρίζει το σχέδιο της συμφωνίας «σχέδιο ταπείνωσης», με στόχο «να μετατρέψει το Ιράκ σε πειθήνιο όργανο των ΗΠΑ», και καλεί την κυβέρνηση να σταματήσει τις διαπραγματεύσεις και να προχωρήσει σε δημοψήφισμα.

Ομως οι αντιδράσεις στην προτεινόμενη συμφωνία δεν πρέπουνται μόνο από το Σαντριστικό κίνημα. Ο «Σύνδεσμος Μουσουλμάνων Κληρικών» (Σουνίτες) σε ανακοίνωσή του κατήγγειλε τη μυστικότητα που περιβάλλει τις συνομιλίες και δήλωσε ότι η προτεινόμενη συμφωνία θα ανοίξει το δρόμο για «στρατιωτική, οικονομική και πολιτιστική κατοχή από τους Αμερικάνους». Ο γηγετής του μεγαλύτερου αιτικού κόμματος του κυβερνητικού συνασπισμού, ο Αμπντουύλ-Αζίζ αλ-Χακάμ, δήλωσε ότι κάποια σημεία του σχεδίου της συμφωνίας «παραβιάζουν την εθνική κυριαρχία του Ιράκ» και πρόσθεσε ότι «εμφανίζεται εθνική συναίνεση ενάντια στην προτεινόμενη συμφωνία», ενώ και ο Μεγάλος Αγιαστόλαχ Αλί αλ-Σιστάνι, μέσω του εκπροσώπου του, δήλωσε ότι δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή μια συμφωνία που θήγει την εθνική κυριαρχία του Ιράκ και αποτελεί απειλή για γειτονικές χώρες. Ακόμη πιο σκληρή γλώσσα ενάντια στη συμφωνία χρησιμοποιούν βουλευτές του κόμματος DAWA, από το οποίο προέρχεται ο ιρακινός πρωθυπουργός.

Τα σφροδρά πυρά που δέχεται το σχέδιο συμφωνίας αναγκάζει τους Αμερικανούς να αναδιπλωθούν, ενώ ταυτόχρονα αποδίδουν τις αντιδράσεις, χωρίς να μπορούν και να πείσουν, στην ιρανική κυβέρνηση, η οποία φυσικά έχει κάθε λόγο να εναντιώνεται σε μια συμφωνία που θα εγκαταστήσει στρατιωτικές βάσεις δίπλα στα ιρανικά σύνορα. Ηδη διαφέρουν ότι ζητούν λιγότερες από 58 βάσεις, στις οποίες θα αποσυρθούν τα αμερικανικά στρατεύματα, και ότι δεν επιμένουν στο ζήτημα της ασυλίας για τα μέλη των ιδιωτικών εταιριών Ασφάλειας, που προσφέρουν διάφορες υπηρεσίες στον αμερικανικό στρατό στο Ιράκ. Με τέτοιες μικροαλλαγές, που θα τις προβάλλουν ως «σημαντική υποχώρηση», θα προσπαθήσουν να εξωραΐσουν την προτεινόμενη συμφωνία, για να δώσουν τη δυνατότητα στους ιρακινούς συνεργάτες τους να την επικυρώσουν στη βουλή, επικαλούμενοι τον κίνδυνο του χάους και την απειλή γενικευμένου εμφύλιου πολέμου, αν φύγουν τα αμερικανικά στρατεύματα από τη χώρα. Άλλωστε, οι σιτικές πολιτικές δυνάμεις που συμμετέχουν στην ιρανική κυβέρνηση δεν τάσσονται υπέρ της αποχώρησης των αμερικανικών στρατεύματων από τη χώρα. Μια λιγότερο ταπεινωτική συμφωνία με τους Αμερικανούς επιδιώκουν για να μην στηγματιστούν με τη ρετσινιά του προδότη.

Ki εμείς;

Κορωνίδα στα τεκταινόμενα των ημερών οι αποκαλύψεις για τα «δωράκια» της Siemens σε διακεκριμένα πολιτικά στελέχη. «Δωράκια» αξίας έως και δεκάδες χιλιάδες ευρώ, που έδεναν αρμονικά με τις πολύ ψηλότερες μίζες για τα έργα που επί δεκαετίες εκτελεί στην Ελλάδα ο γερμανικός μονοπωλιακός κολοσσός. Κολλημένοι με τη μίζα οι πολιτικοί εκπρόσωποι του κεφαλαίου, πληρώνονται αδρά από τα πραγματικά αφεντικά του τόπου, προκειμένου να εξαπατούν, να ενσωματώνουν, να καταστέλλουν τους ερναζόμενους και τους ανώνες τους.

Την ίδια στιγμή, οι κυβερνήσεις των κρατών-μελών της ΕΕ καταργούν και τυπικά το 8ωρο, επιταχύνοντας την πορεία προς τον εργασιακό μεσαίωνα, ενώ η κυβερνητική πλειοψηφία ψηφίζει στην ελληνική Βουλή ρύθμιση, ώστε αν κάποιο δικαστήριο ξεφύγει και αρνηθεί να κηρύξει μια απεργία παράνομη καταχρηστική, η έφεση της εργοδοτικής πλευράς να συζητιέται το πολύ εντός 48 ωρών και από επιλεγμένη (δηλαδή ελεγγόμενη) σύνθεση δικαστών.

Ενα κουβάρι είναι όλα. Η ακρίβεια στην αγορά και τα φορολογικά χαράτσια, που εξαφανίζουν το εργατικό εισόδημα, και η καθήλωση των μισθών (το μόνο εμπόρευμα σε διατίμηση είναι η εργατική δύναμη). Οι συνεχείς ανατροπές στην Κοινωνική Ασφάλιση και η (και τυπικά) κατάργηση του 8ωρου, όλα ενταγμένα στην περιβόπτη «στρατηγική της Λισαβόνας». Η καταστροφή του περιβάλλοντος και η καταστροφή της υγείας των εργαζόμενων με το συνεχές διατροφικό σκάνδαλο, που προκαλεί η αχαλίνωτη δίψα των καπιταλιστών για το μέγιστο κέρδος. Οι μίζες στους διαχειριστές της πολιτικής εξουσίας και η εγκατάλειψη ολόκληρων περιοχών στο έλεος των φυσικών φαινομένων (πυρκαγιές, πλημμύρες, σεισμοί). Το πετσόκομμα των κοινωνικών δαπανών και οι προκλητικές κρατικές σπατάλες για κάθε είδους φιέστες. Η εγκατάλειψη των ανέργων και περιουσιακής αποτελεσματικότητας της Ελλάδας σε ιδιώτες καπιταλιστές και κρατικούς φορείς.

Τα βάσανα των εργαζόμενων γίνονται υλικό για το ανούσιο και αποπροσανατολιστικό πολιτικό παιχνίδι. Κυβέρνηση και αντιπολίτευση διασταυρώνουν τα ξίφο τους με στόχο την άργα εκλογικής πελατείας. Οι κοινοβουλευτικοί και γάδες, τα κομματικά συλλαλητήρια, οι άσφαιρες και άνευρες εκδηλώσεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας γίνονται οι μοναδικοί χώροι όπου «μιλάει η κοινωνία». Πάντοτε μέσω εκπροσώπων. Ποτέ απευθείας. Πάντοτε μέσα στα όρια των θεσμών και της αστικής νομιμότητας. Ποτέ έξω απ' αυτά τα όρια, ποτέ αποφασιστικά, εξεγερτικά, βίαια. Η βία πρέπει να παραμένει μονοπάλιο του κράτους και των υπαντισμάτων του.

Για πολλοστή φορά θα θέσουμε το ερώτημα «Κι εμείς τι κάνουμε;». Όσο η εργαζόμενη κοινωνία παραμένει σε λήθαργο, όσο δε βγαίνει στο προσκήνιο, όσο δε συζητά τους τρόπους που πρέπει να βγει στο προσκήνιο, όσο σκύβει τη μέση και φορτώνεται τα βάρη, τόσο οι δυνάμεις του κεφαλαίου θα αποθρασύνονται.

■ Σαν κλεφτούς

Αν περάσεις μια μέρα σε αιδουσα ποινικού δικαστήριου μπορεί και να το διασκεδάσεις. Ειδικά αν σου τύχουν υποδέσεις κλοπής και απάτης. Θα ακούσεις τα απιθανατικά επιχειρήματα που επιστρατεύουν οι κατηγορούμενοι και οι δικηγόροι τους και ορισμένες φορές θα διαπιστώσεις πως ενώ υπάρχει η βεβαιότητα πως την έχουν κάνει τη λαμογιά, το δικαστήριο τους αδωάνει, γιατί έχουν καταφέρει να οργανώσουν καλά τη νομική τους άμυνα σε επίπεδο αποδείξεων.

Γιατί τα αναφέρουμε όλ' αυτά; Γιατί ποινική υπεράσπιση ψιλοκλεφτρονιών δυμίζει ο πολιτικός λόγος των τελευταίων ημερών, μετά από ορισμένες αποκαλύψεις για το σκάνδαλο Μίζενς. «Εμείς δεν τα πήραμε μαύρα, αλλά ήταν χορηγία και έχουμε παραστατικά». «Έγγι τα αγόρασα με τιμολόγια και τα εξόφλησα με δόσεις». Και άλλα τέτοια απειρου πολιτικού κάλλους επιχειρήματα. Σε ένα ποινικό δικαστήριο οι κατηγορούμενοι σίγουρα δια απαλλάσσονταν, αφού φρόντισαν να κάνουν τη λαμογιά με νομιμοφανή τρόπο. Στο δικαστήριο της πολιτικής, όμως, οι πάντες έχουν καταλάβει τι συνέβη. Δυστυχώς, όμως, μετά από λίγο καιρό διέχει και αυτό, όπως έχουν ξεχαστεί τόσα άλλα. Ενα είδος μιθριδατισμού έχει δηλητηριάσει την κοινωνική συνείδηση, που αποδέχεται πλέον ότι «όλοι τα παίρνουν», ταυτόχρονα όμως δε διανοίται να κινηθεί έξω από τα όρια της αστικής πολιτικής.

■ Παραπάνω από αριθούμπες

Διάφοροι νεόκοποι της πολιτικής έχουν στήσει κουβεντούλα μεταξύ τους από τα διαδίκτυακά μπλογκ και καλούν σε μποϊκοτάζ, πότε των ζυμαρικών, πότε του γάλακτος, πότε άλλων προϊόντων. Ετοι θα καταπολεμηθεί η ακρίβεια λένε. Η απλή λογική λέει πως από πρακτική άποψη η πρότασή τους είναι σκέτη αριούμπα. Διότι ο εργαζόμενος πρέπει να φάει, δε μπορεί να ψωφίσει της πείνας [εκτός αν τα καλόπαιδα έχουν στο μαλλό τους κάπι ανάλογο με το «γιατί δεν τρώνε παντεσπάνι;» της Μαρίας Αντουανέτας]. Ο εργαζόμενος αναγκαστικά θα ψωνίσει για να φάει κι οι καπιταλιστές δε μασάνε, γιατί ξέρουν ότι τέτοια «χαρούμενα» μποϊκοτάζ δεν κρατάνε παρά ελάχιστες μέρες.

Τι μένει, λοιπόν; Μένει ο πολιτικός απο-
προσανατολισμός. Δεν είναι τυχαίο που στα
μπλογκ δεν γράφεται κουβέντα για διεκδι-

■ Απορία (2)

Και άλλη απορία αφελούς. Επειδή τα Πασόκια υποστηρίζουν ότι δεν υπάρχει τίποτα το επιλήψιμο στα δεκαπέντε χιλιάρικα ευρώ που η Siemens αγόρασε από την ελληνική χορηγία για ένα διεθνές φεστιβάλ νεολαίων, διότι τα δήλωσε κανονικά η «αστική μη κερδοσκοπική» εταιρία που ανέλαβε τη διοργάνωση, ρωτάμε. Ετσι για πλάκα μοιράζουν τα χιλιάρικα εταιρίες σαν την Siemens; Δεν υποβοθηδούν μ' αυτό τον τρόπο τις κολεγιές τους με τις κυβερνήσεις; Αν δεν ήταν κυβέρνηση τότε το ΠΑΣΟΚ, τα ίδια λεφτά θα τους έδινε η Siemens;

■ Αιγαύπτια

Πριν μερικές μέρες, στέκονταν σούζα μπροστά στο Βγενόπουλο που τους «πήρε τα σώματά τους», όπως παραδέχονταν ομοφωνούντες Νεοδημοκράτες και Πασόκοι στη Βουλή. Την περασμένη Παρασκευή χειροκροτούσαν όρθιοι το Νικολά Σαρκοζί.

■ Αποσίδα (1)

Απορία αφελούς. Λέει και ξανα λέει ο Περισσός ότι καλεί τους φοιτητές και τους διδάσκοντες σε ΑΕΙ και ΤΕΙ σε απειδαρχία προς το νόμο-πλαίσιο. Μήπως μπορούν να μας πουν πώς ακριβώς θα εκφραστεί η απειδαρχία; Γίνονται εκλογές με βάση το νόμο-πλαίσιο κι αυτοί απέχουν. Εγκρίνονται τετραετείς προγραμματισμοί, κομβικό σημείο του νόμου-πλαίσιο, κι αυτοί λένε στις συγκλήτους την άποψή τους και μετά αποχωρούν. Και στη μια και στην άλλη περίπτωση, αφού αποχωρήσουν αφήνοντας την αντίδραση ανενένοχη για να εφαρμόσει το νόμο-πλαίσιο, βγάζουν καταγγελίες ενάντια σε εκείνους που την απειδαρχία την εννοούν όχι ως ακίνδυνο σλόγκαν, αλλά ως οδηγό για δράση.

■ Το εθνικό κόστος

Οπως αποκάλυψε ο Β. Γαλούπης στο «Φίλαθλο», ο διευδυντής του εργαστηρίου αντιντόπιν για τον ΟΑΚΑ Κ. Γεωργακόπουλος ήταν επικεφαλής επιστημονικής ομάδας που το 2007 δημοσίευσε μελέτη για την ανίχνευση των πιο σύνδετων κοκτέιλ στεροειδών, μεταξύ των οποίων και η μεδιυλτριενολόνη. Ναι, η ουσία που ανιχνεύπηκε στους αρσιβαρίστες και το Δρυμωνάκο και την οποία υποτίθεται ότι δε μπορούσε να ανιχνεύεται το εργαστήριο του ΟΑΚΑ (βρέθηκε σε επανελέγχους που έγιναν στο εργαστήριο της Κολωνίας!).

Ο κοινός νους αντιλαμβάνεται ότι εδώ κάπι «τρέχει». Ο πρωτόπορος μελετητής Γεωργακόπουλος δε μπορούσε να εφαρμόσει στο εργαστήριό του αυτά που είχε μελετήσει! Ποιος δαδώνει εξηγήσεις; Κανένας τους.

τους Νεοδημοκράτες να τους καταλάβουμε. Τον αρχηγό τους επαινούσε ο κοντός με το α' λα Τζορτζ Κλούνεϊ κοστούμι Prada και το α' λα Ζαν-Πολ Μπελμοντό χαμόγελο [φροντίζει μάλιστα να προσφέρει τρουακάρ πλάνο στα κανάλια, γιατί ο Σεγκελά του 'χει πει πως έτσι δείχνει πιο δυναμικός]. Ο Καρατζαφέρης το ίδιο, αφού δέλει να δείξει κι αυτός ότι αποτελεί εκλεκτό τέκνο της ευρωπαϊκής δεξιάς, της οποίας ηγείται ο Σαρκοζί. Οι Πασόκοι, όμως, γιατί; Ξέχασαν τι έλεγαν στη διάρκεια της γαλλικής προεκλογικής περιόδου; Ξέχασαν ότι τον ανεβοκατέβαζαν ακροδεξιό; Οχι, δεν ξέχασαν τίποτα. Απλώς, συμπεριφέρθηκαν σαν λιγούρια, γιατί δε μπορούν να ξεφύγουν από τα επαρχιώτικα σύνδρομα της ελληνικής μπουρζουαζίας.

■ Καραγκιόζηδες

Ρωτά δημοσιογράφος τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ: «Η επιστολή που έχετε ετοιμάσει για το δέμα της ακρίβειας, δια αποσταλεί τελικώς στον κ. πρωθυπουργό;». Απαντά ο Παναγόπουλος: «Ο πρωθυπουργός, διαμέσου των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, έχει μάθει το περιεχόμενο της επιστολής, οπότε παρέλκει η αποστολή της. Εάν δέλει, ας μας καλέσει ο ίδιος, όπως μας έχει πει πει δυοτρεις φορές. Άς μας καλέσει λοιπόν, ώστε να μιλήσουμε για το μεγάλο ζήτημα της ακρίβειας, όπου πλήττει όλα τα ελληνικά νοικοκυριά!!!»

Το καραγκιόζηδες τους έχει ξεπεράσει κάθε όριο. Εγραφαν μια επιστολή και δεν την έστειλαν ποτέ στον παραλήπτη της. Για ποιο λόγο; Γιατί αντιδρούσε η ΔΑΚΕ, που ήδελε η επιστολή να σταλεί και στο ΣΕΒ. Και γιατί δεν την έστειλαν και στο ΣΕΒ; Γιατί αντιδρούσε η ΠΑΣΚΕ, που ήδελε να κάνει μόνο αντικυβερνητική δημαρχία. Επειδή, λοιπόν, δεν ήδελαν να τα χαλάσουν και μεταξύ τους, ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ συμφώνησαν να μη σταλεί ποτέ η επιστολή στον Καραμανλή και ο Παναγόπουλος έκανε αυτή τη γελοιά δήλωση.

■ Πόσα είχαν ελέγχει

Ο Στυλιανίδης, που έχει ξεπεράσει και τον Παυλόπουλο σε ποσότητα ημερήσιων δελτίων Τύπου [είναι πλέον ο πρωταδηλήτης της κυβέρνησης], μας ενημέρωσε την περασμένη Δευτέρα, ότι με εντολή του κλιμάκια του ΟΣΚ «έχουν μέχρις στιγμής ελέγχει συνολικά 100 Σχολικά Κτίρια στους δύο Νομούς (σ.σ. που επλήγησαν από το σεισμό), όπου δώδεκα εξ αυτών κρίθηκαν ακατάλληλα». Αφήνοντας ασχολίαστη την «ελληνικόν» [κόπου...], που έχει τη σημασία της όταν προέρχεται από το υπουργείο Παιδείας, ρωτάμε τον πολυπράγμονα νεοφιλελεύθερο πολιτικό:

– Πριν το σεισμό, σε πόσα σχολικά κτίρια είχε γίνει προσεισμικός έλεγχος από τις υπηρεσίες του υπουργείου; Οχι μόνο στις περιοχές που χτυπήθηκαν τώρα, αλλά στο σύνολο της χώρας.

– Τα δώδεκα κτίρια που κρίθηκαν ακατάλληλα είχαν ελεγχθεί ως προς τη στατική τους επάρκεια; Πότε είχαν κατασκευαστεί και με βάση ποιον αντισεισμικό κανονισμό;

– Μετά και το νέο χτύπημα του Εγκέλαδου, που ευτυχώς έγινε Κυριακή και τα σχολεία ήταν κλειστά, τι σκοπεύει να κάνει η κυβέρνηση για τον έλεγχο των σχολικών κτιρίων;

Ας απαντήσει σ' αυτά τα ερωτήματα ουσίας ο Στυλιανίδης και ας αφήσει τη φτηνιάρικη προπαγάνδα.

Διαμαρτυρία έξω από σούπερ-μάρκετ έκαναν το προηγούμενο Σάββατο μελή του ΣΥΡΙΖΑ. «Οχι στην ακρίβεια. Οι τιμές δεν πέφτουν. Να τις ρίξουμε εμείς», έγραψε το πανό που κρατούσαν. Τι ακριβώς ήθελαν να πουν οι ποιητές; Πώς ακριβώς θα ρίξουν τις τιμές; Σε τι ακριβώς μας καλούν; Τι να κάνουμε, βρε αδερφέ; Απαντήσεις δεν έδωσαν, ούτε πρόκειται να δώσουν. Άλλωστε, δεν τόλμησαν να κάνουν όχι αυτό που είχαν κάνει αναρχικοί αγωνιστές μια βδομάδα πριν (φόρτωσαν τα καρότσα, έφυγαν χωρίς να πληρώσουν και μοίρασαν τα προϊόντα στη λαϊκή), αλλά ούτε καν αυτό που οι ίδιοι προανήγγειλαν πριν μερικές εβδομάδες. Οτι δηλαδή, θα ψωνίσουν και θα πληρώσουν σε παλιές τιμές, που οι ίδιοι έχουν καταγράψει. Το όλο «σόου», λοιπόν, ήταν μια καθαρά πολιτικά εκδήλωση.

■ Ενώ κυβέρνηση και αντιπολίτευση δημαρχούν, καθητάζει ο τιμάριθμος

Θερίζει η ακρίβεια

Eφαρμόζοντας το γνωστό κόλπο του Ταμπάκου, που βάζει το καρπούζι 6,99 αντί για 7, ο κυβερνητικός προπαγανδιστής Μ. Κοντοπυράκης, που προϊσταται της ΕΣΥΕ, «κράτησε» τον επίσημο δείκτη τιμών καταναλωτή του Μάη στο 4,9%, διότι το 5% συνιστά ένα «ψυχολογικό φρόγγια» που καλό είναι να ξεπεραστεί τους μήνες της θερινής ραστώντης και των μπάνιων του λαού. Ακόμα και έτσι, όμως, ο τιμάριθμος κατέγραψε ρεκόρ δεκαετίας και συνεχίζει να τραβάει την ανηφόρα. Εχουμε και λέμε, λοιπόν,

– Το Μάιο «έτρεχε» σε ετήσια βάση (Μάις 2008 – Μάις 2007) με ρυθμό 4,9%, έναντι 2,6% την αντίστοιχη περοινή περίοδο.

– Σε μηνιαία βάση (Μάις 2008 – Απρίλις 2008) αυξήθηκε κατά 0,7%, έναντι αύξησης 0,2% πέρυσι.

– Σε μέσα επίπεδα (Μάις 2008 – Ιούνιος 2007, σε σύγκριση με την αντίστοιχη περίοδο 2007-2006) διαμορφώθηκε σε 3,6%, έναντι 2,9% πέρυσι τον ίδιο μήνα.

Για πολλοστή φορά πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτός ο δείκτης τιμών καταναλωτή είναι και αντιεπιστημονικά καθορισμένος και μαίμουδισμένος. Διότι στη-

ρίζεται σε μια διαταξική έρευνα οικογενειακών νοικοκυριών (το «καλάθι της νοικοκυράς») εμφανίζεται ιδιο για την εργατική οικογένεια του Περάματος και για την αστική οικογένεια της Εκάλης), ενώ γίνονται παρεμβάσεις που υπηρετούν πολιτικές σκοπιμότητες.

Επειδή, λοιπόν, σε όλα εμπορεύματα ξοδεύεται το μεγαλύτερο μέρος του εργατικού εισοδήματος και σε όλο του αστικού, πρέπει να κοιτάζουμε και τα ποιοτικά στοιχεία που συνοδεύουν τις ανακοινώσεις της ΕΣΥΕ. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι οι μεγαλύτερες αναπτυξιαίς σε ετήσια βάση εμφανίζονται στις ομάδες «στέγαση» (10,3%) και «ειδή διατροφής» (6,6%), ενώ σε μηνιαία βάση βλέπουμε ο καλπασμός να καταλαμβάνει και όλες κατηγορίες άμεσου εργατικού ενδιαφέροντος, όπως «διαρκή αγαθά – ειδή νοικοκυρίου», «μεταφορές», «ψυγία», «αλκοολούχα ποτά και καπνός». Βλέπουμε βασικά διατροφικά προϊόντα να αυξάνονται τροφερά μέσα σ' ένα χρόνο: ψωμί (17,7%), ζυμαρικά (25,9%), αλεύρι (20,3%), σκληρά τυριά (15%), σπορελαία... βαλβολινούχα και μη (37,1%), οσπρια (13,7%), πετρέλαιο θέρμανσης (38,6), νωπά πουλερικά (12,9%), αστικές συγκοινωνίες (19,2%)

και πάει λέγοντας.

Το προπαγανδιστικό επιπτελείο της κυβέρνησης αποφάσισε να αποσύρει από το προσκήνιο τον Φώλια, γιατί δεν «πουλάει». Ενόσω, λοιπόν, ο υπουργός Ανάπτυξης περιμένει να... ωριμάσουν τα 41 μέτρα (ακόμα, ρε Φώλια, να κόψεις κάνα χέρι κερδοσκόπου; Τζάμπα μάγκας είσαι, κακομοίρη), ανέλαβαν ο Καραμανλής με τον Αλογοσκούφη να δώσουν... μάχες σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Κι όσο αυτοί... μάχονται, οι τιμές συνεχίζουν να τραβούν την ανηφόρα και να εξανεμίζουν το γλοιόχρο εισόδημα εργαζόμενων και συνταξιούχων.

Την ερχόμενη εβδομάδα έχουμε και πρασινόρο συλλαλητήριο από ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, δήμους και «καταναλωτικές» οργανώσεις, στο οποίο συμμετέχει και η ΔΑΚΕ, προσθέτοντας έτσι και γαλάζιους κόκκους, ενώ το ΠΑΜΕ μαζεύεται αλλού, μη τυχόν και κάνουν λάθος οι ψηφοφόροι και το μπερδέψουν με το ΣΥΡΙΖΑ. Διότι για ψηφοφόρους γίνεται όλο το πανηγύρι και όχι για εργαζόμενους που θα αγωνιστούν πρώτο για να πάρουν αυξήσεις στους μισθούς και δεύτερο για να διεκδικήσουν πίσω από το κράτος φέρους.

■ Απασφαλισμένες βόμβες τα ανέλεγκτα παπιά κτίρια

Στο έλεος των σεισμών

Tα ίδια γράφουμε κάθε φορά που ένας ισχυρός σεισμός χτυπάει μια κατοικημένη περιοχή. Απόδειξη ότι δεν έχει άλλαξει τίποτα και στον τομέα της αντισεισμικής θωράκισης, και στον τομέα της διαχείρισης της κατάστασης και στον τομέα της διαχείρισης της ανακύρωσης των καθημερινών τον κόδιμο, όχι γιατί έχουν σκοπό ν' αλλάξουν ρότα.

Ανατριχιάζεις όταν αναλογίζεσαι ποια θα ήταν τα αποτελέσματα του τελευταίου σεισμού αν ίσχουν δυο –καθόλου απιθανες– υποθέσεις: να γινόταν καθημερινή και όχι Κυριακή και το επίκεντρό του να ήταν κοντά σε ένα πτυκνοκατικέμένο αστικό συγκρότημα. Δε χρειάζεται να πούμε τι θα γινόταν.

Μετά το σεισμό της Πάρνηθας το 1999, η τότε κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι θα προχωρήσει σε έλεγχο στατικότητας όλων των δημόσιων κτιρίων, με προτεραιότητα σε σχολεία, νοσοκομεία, γηροκομεία κλπ. Πρόκειται για 80.000 κτίρια σε όλη τη χώρα. Ενέσι χρόνια από τότε και έχει ελεγχθεί μόνο το 5% των κτ

Απεργοκτόνα ρύθμιση Χατζηγάκη

Οι εφέσεις κατά αποφάσεων που κρίνουν τη νομιμότητα απεργιακών κινητοποιήσεων θα δικάζονται κατ' εξαίρεση το πολύ μέσα σε 48 ώρες, ενώ η σύνθεση του δικαστήριου δε θα προκύπτει από κλήρωση, αλλά θα ορίζεται από τον πρόεδρο Εφετών ή από τον πρόεδρο του Συμβουλίου Διεύθυνσης του Εφετείου. Αυτό προβλέπει τροπολογία που έχει κατοθέσει σε όσχετο νομοσχέδιο ο υπουργός Δικαιοσύνης Σ. Χατζηγάκης.

Πρόκειται για ένα ακόμα απεργοκτόνο νομοθετικό έκτρωμα, με συγκεκριμένη στόχευση: μη τυχόν και ξεφύγει καμιά απεργία και δεν χαρακτηριστεί παράνομη και καταχρηστική, όπως συνέβη πρόσφατα με την απεργία της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ για το Ασφαλιστικό. Ο προσφεύγων εργοδότης θα υποβάλλει έφεση και μέσα σε 48 ώρες θα έχει την απαγορευτική απόφαση, αφού η σύνθεση του δευτεροβάθμιου δικαστήριου θα είναι απολύτως ελεγχόμενη.

Απαντώντας στην αντιπολίτευση, που τάχθηκε κατά της ρύθμισης, ο Χατζηγάκης στην αρχή προσπάθησε να πουλήσει τρελίτσα, υποστηρίζοντας ότι «δεν ωφελείται μόνο ο εργαζόμενος, αλλά και ο εργοδότης», αλλά στη συνέχεια το είπε καθαρά: «Δεν μπορεί κανείς να κατεβάζει εστι το μοχλό της ΔΕΗ».

Η συντριπτική πλειοψηφία των απεργιών κρίνονται παράνομες και καταχρηστικές. Και να κάνουν έφεση οι εργαζόμενοι, δεν έχουν καμιά τύχη σε μια ελεγχόμενη σύνθεση. Αντίθετα, οι εργοδότες (κράτος ή ιδιώτες) που θα έχουν την απυχία να πέσουν (λόγω κλήρωσης) σε κάποιον από τους ελάχιστους δικαστές που κρίνουν έντιμα, μέσα σε 48 ώρες θα έχουν επανακτήσει το «δικαίωμά» τους. Γιατί δικαίωμά τους θεωρούν την απαγόρευση των απεργιών που τους ζερίζουν. Δικό τους είναι το καθεστώς και δεν έχουν ανάγκη από πολλά φτιασιδώματα, όταν διακυβεύονται συμφέροντά τους.

■ Επιχειρήσεις-εργαζόμενοι: αντίθετες διαδρομές στα χρέη

Σε τακτά χρονικά διαστήματα δημοσιεύονται στοιχεία των τροπεζών, που δείχνουν συνεχή αύξηση του δανεισμού των ελληνικών νοικοκυριών και συνεχή αύξηση των επισφαλειών (ανεξόφλητα δάνεια ή καθυστερήσεις στην εξόφληση). Πρόσφατη μελέτη της ICAP, που αναφέρεται στην περίοδο 2005-2007, αποκαλύπτει ότι ως προς το δανεισμό ο επιχειρήσεις ακολουθούν αντίθετη πορεία απ' αυτή των νοικοκυριών, βελτιώνοντας με εντυπωσιακό τρόπο την πιστοληπτική τους ικανότητα.

τερα αδυνατούν να τα αποπληρώσουν (μαζικό είναι τηλέον το φρονόμενο των κατασχέσεων αυτοκινήτων), οι επιχειρήσεις με προβλήματα μειώνονται, δείγμα της αύξησης του βαθμού εκμετάλλευσης που συντελείται.

Τι απάντησε ο Κοντός; Καταρχάς, ότι «δεν έχουμε το δικαίωμα να σταματήσουμε την εφαρμογή κοινοτικών οδη-

γιών!» Στη συνέχεια, προσπάθησε να ωραιοποιήσει τις κοινοτικές οδηγίες για τη μεταφορά υγρών τροφίμων, λέγοντας ότι η μεταφορά από τάνκερ που μεταφέρουν και άλλα υλικά επιτρέπεται «κάτω από ξεκάθαρους όρους». Ξεπερνώντας κάθε όριο ευρωδουλείας, υποστήριξε ότι «οι προϋποθέσεις αυτές είναι αρκετά αυστηρές με αποτέλεσμα να εξασφαλίζουν ότι δεν θήγεται ο βαθμός προστασίας της δημόσιας υγείας! Και ξεπερνώντας κάθε όριο δουλικότητας προς το κεφάλαιο, δεν δίστασε να επαναλάβει το σκεπτικό της κοινοτικής οδηγίας: «Είναι γεγονός ότι τα εμπορικά σκάφη για τη μεταφορά δεν επαρκούν και το κόστος μεταφοράς των υγρών ελαίων και λοιπών σε σκάφη που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τρόφιμα θα ήταν δυσβάσιστο». Φυσικά, δεν αναφέρθηκε καθόλου στην αρχική οδηγία που πρόβλεπε τάνκερ αυστηρά «μόνον για τρόφιμα», ούτε εξήγησε τι μεσολάβησε και άλλαξ αυτό. Λέτε όταν έφτιαχναν την αρχική οδηγία, ύστερα από τόσα χρόνια εμπορίου και τόσα χρόνια ζωής της ΕΟΚ, να μην ήξεραν τι κόστος συνεπαγόταν το «μόνον για τρόφιμα»;

Επειδή κατάλαβε ότι με όσα έλεγε θα προκαλούσε το σχόλιο, ότι αδιαφορεί για τη δημόσια υγεία και ενδιαφέρεται μόνο για τα κέρδη των επιχειρήσεων, ο Α. Κοντός δε δίστασε να προχωρήσει σε μια προκλητική λαθροχειρία, προκειμένου να βγάλει λάδι το σύστημα μεταφοράς με τα τάνκερ. Να βγάλει λάδι τους εφοπλιστές, τους βιομήχανους πα-

ραγωγής λαδιών και λιπών και την ΕΕ που τους έχει δώσει αιτή τη δυνατότητα. Ιδιού τα χοντροκομένα ψεύδη του: «Για την περίπτωση του ηλιελαίου που επιμολύνθηκε με ορυκτέλαιο δεν έχει εξαχθεί ακόμη προϊσμα από τις ουκρανικές αρχές σχετικά με την πηγή της επιμόλυνσης. Πάντως, σύμφωνα με τις έως τώρα πληροφορίες που έχουν γίνει γνωστές μέσω των μηνυμάτων alert, δεν πρόκειται για περίπτωση επιμόλυνσης κατά τη μεταφορά, αλλά για νοθεία, καθώς στην παρτίδα των 16.000 τόνων που αρχικά ελέγχθηκε από γαλλική εταιρεία, βρέθηκαν περίπου 5.600 τόνοι ορυκτέλαιο, αριθμός που ισοδύναμει με 92 τόνους ορυκτέλαιο, πουσότητα πολύ μεγάλη, για να θεωρηθεί επιμόλυνση. Ο Α. Κοντός, που κρυβόταν όσο καιρό το σκάνδαλο βρισκόταν στην επικαιρότητα και δεν έκανε καμιά δηλώση, αφήνοντας το Φώλια με το Βλάχο να σηκώνουν όλο το βάρος, ξαφνικά βγαίνει και υποστηρίζει, επικαλούμενος μάλιστα τα alert, ότι δεν υπάρχει μόλυνση αλλά νοθεία. Το alert που εκδόθηκε στις 23.4.08 από τις γαλλικές αρχές δεν αναφέρει πουσότητα ηλιελαίου που εισήχθηκε στη Γαλλία (δε θα μπορούσε, άλλωστε), αλλά ότι βρέθηκε ηλιελαίο ουκρανικής προέλευσης που περιείχε ορυκτέλαιο σε ποσότητα 5790 mg/kg. Δηλαδή, περίπου 5,8 γραμμάρια ανά κιλό ή 5,8 κιλά τον τόνο. Δεν έρουμε που βρήκε ηλιελαίο πουσότητας τον Κοντός τους 16.000 τόνους, πάντως αν το νούμερο είναι ακριβές, η πρόσμιξη θα ήταν 92,64 τόνοι ορυκτέλαιου. Με

γιατί αυτά τα κρατάει κλειδωμένα στο συρτάρι του ο Βερναδάκης και δε μπορεί να τα πάρει κανείς. Οι υπηρεσίες του ΟΑΕΔ δεν έχουν συνολική εικόνα.

Αυτή η ερώτηση, βέβαια, συνιστά θράσος. Αυτοί που θέσπισαν τα δουλεμπορικά Stage διαμαρτύρονται για την τελειοποίησή τους ως ψηφιοθηρικού μηχανισμού από τη ΝΔ. Ομως, και η ερώτηση τους μάλλον προσχηματικά κατατέθηκε. Διότι, η κυβέρνηση έχει δικαίωμα να απαντήσει γραπτά μέσα σε 25 μέρες και μέχρι τότε η Βουλή θα έχει κλείσει.

Ποσώς, όμως, μας ενδιαφέρει η αντιπολιτευτική δημοσιωγία των Πασόκων. Τα Stage είναι γάγγραινα στο κορμί της εργατικής τάξης. Με λεφτά των ίδιων των εργαζόμενων (από τις κρατήσεις χρηματοδοτείται ο ΟΑΕΔ) προωθείται η ανασφάλιση εργασία ανέργων, τάχα για απόκτηση εργασιακής εμπειρίας, ενώ στο δουλεμπόριο συμμετέχει πλέον ως εργοδότης και η ΓΣΕΕ.

■ Κουκούλωσαν το έγκλημα του ηλιελαιου

Ψεύτες και απατεώνες

εκείνο το «5.600 τόνοι ορυκτέλαιο, αριθμός που ισοδύναμει με 92 τόνους ορυκτέλαιο» δεν έρουμε τι ήθελε να πει ο ποιητής. Μάλλον μπερδεύτηκε με τα χαρτιά που του ετοίμασαν οι σύμβουλοί του και δεν ήξερε τι έλεγε. Εκανε κάποιες αριθμητικές, για να βγάλει όμως τη διδακτικά της μεταφοράς με τάνκερ και να μιλήσει για νοθεία, μόνος σε ολόκληρη την ΕΕ.

Γιατί, όμως, ο Α. Κοντός πήγε στο πρώτο γαλλικό alert και δεν χρησιμοποίησε τα στοιχεία από τους ελέγχους που ήδη έχουν γίνει στο επιμολυσμένο ηλιελαιο που εισήχθη; Γιατί απλούστατα, δε μπορεί να βγάλει συμπέρασμα για νοθεία. Ας σημειωθεί, ότι το ορυκτέλαιο είναι ακριβότερο από το ηλιελαιο, γι' αυτό και κανέναν καπιταλιστή δε θα τον συνέφερε να κάνει τέτοια νοθεία. Όμως, οι βουλευτές είναι πανάσχετοι, γι' αυτό και κατάπιαν αμάστητο το παραμύθι που τους σέρβιρε ο Κοντός.

Η Δ. Μανωλάκου, υπενθύμισε στον Κοντό ότι με βάση το άρθρο 4 της οδηγίας μπορεί η κυβέρνηση να ζητήσει τροποποίησης, ειδικά μετά τα νέα στοιχεία που προέκυψαν. Σημείωσε, επίσης, ότι στις 4 Ιουνίου, στην ενημέρωση που έκαναν στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής οι Φώλιας και Βλάχος, τόνισαν ότι δεν υπήρξε νοθεία.

Απόποτος ο Α. Κοντός απάντησε θραυστά με βάση το οκόμη ψέμα: «Έγω διάβασα τις δηλώσεις που έκαναν ο κ. Φώλιας και ο κ. Βλάχος. Δεν υπάρχει πουσότητα στης δηλώσεις καμία απόδειξη δεν υπάρχει γι' αυτό». Στη συνέχεια, υποστήριξε και πάλι χωρίς ντροπή τα συμφέροντα του κεφάλαιου, δηλώνοντας ότι «αν απαγορεύσουμε μεταφορές, θα έχουμε υψηλό κόστος μεταφοράς με αποτέλεσμα να μετακυλύεται το κόστος αυτό στον καταναλωτή». Τέλος, πετάξε αλλη μια ξεδιάντροπη κορόνα: «Θέλω ακόμη να σας πω ότι καταβάλλεται κάθε προσπάθεια- και φάνηκε από το ηλιελαιο, άσχετα αν είχαμε αυτόν τον επικοινωνιακό ορυμαργό-να γίνονται συνεχείς ελεγχοί, να παίρνουμε μέτρα, έτσι ώστε να προστατεύεται με τον καλύτερο τρόπο η δημόσια υγεία». Οπως έχει αποκαλύψει η «Κ», οι αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας όχι μόνο δεν κάνουν τον παραμικρό έλεγχο, αλλά αδιαφόρησαν προκλητικά στα αιτήματα της αρμόδιας Διεύθυνσης των Τε-

Θράσος Πασόκων για τα Stage

λωνείων που ζητούσε οδηγίες για τους ελέγχους σύμφωνα με όσα προβλέπει η νομοθεσία. Για μια αικόνη φορά, αναφέρθηκε θραυστήτα σε «επικοινωνιακό ορυμαγόδι», λες και δεν έτρεξε τίποτα, αλλά όλα τα δημιούργησαν τα ΜΜΕ.

Τι είπε, όμως, ο Χρ. Φώλιας στις 4 Ιουνή, ενημερώνοντας τη Βουλή; Καταρχάς, έκανε γαργάρα το ερώτημα που του έθεσε ο βουλευτής του ΚΚΕ Σ. Σκοτελίτης σχετικά με τις κοινοτικές οδηγίες με τις μεταφορές τροφίμων με τάνκερ. Έκανε πως δεν το άκουσε. Προτίμησε να απαντήσει στα «λάιτ» και με διάθεση συναίνεσης ερωτήματα που του έθεσε ο Μ. Παπαγιαννάκης του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Παπαγιαννάκης ζήτησε «μια πειστική αφήγηση του μηχανισμού με τον οποίο έγινε αυτό» (η επιμόλυνση). Είπε χαρακτηριστικά: «Από την κυβερνητική αφήγηση δεν προέκυψε τι ακριβώς συνέβη (άπλυτα αμπάρια, τυχαίο λάθος, όλα μαζί, με ποιο τρόπο, πού...). Αυτό είναι το πρώτο ερώτημα, στο οποίο θα ήθελα απάντηση, γιατί μόνο από αυτό μπορούν να υπάρξουν μέτρα πολιτικής». Δηλαδή, δεν κατήγγειλε τις οδηγίες, δε ζήτησε επιστροφή σε μέσα μεταφοράς «μόνο για τρόφιμα».

Ο Χ. Φώλιας απάντησε με τρόπο που διαφέρει κατηγορηματικά τον συνάδελφό του Α. Κοντό:

«Θα απαντήσω στον κ. Παπαγιαννάκη στο σαφές ερώτημα που έθεσε και συγκεκριμένα εάν πρόκειται για κερδοσκοπία ή κάτι άλλο. Αναφέρθηκε προηγουμένως, ότι τα δείγματα που μετρήθηκαν είχαν τα περισσότερα βαθμό επιμόλυνσης μηδέν και κάποια δείγματα είχαν βαθμό επιμόλυνσης 120 ppm. Αυτό σημαίνει 1,2 γραμμάρια στα 10 λίτρα. Ως εκ τούτου, δεν μπορούμε να μιλάμε για νοθεία με στόχο το κέρδος και αυτό είναι έκαθαρο. Αρα, υπάρχει αμελεία και λάθος».

Οι βουλευτές δεν επανήλθαν στο ζήτημα των τάνκερ και της εγκληματικής κοινοτικής οδηγίας, για να του πουν ότι είναι πρόκληση να μιλά για «αμελεία και λάθος», όταν στη μέση υπάρχει το κέρδος (από το μη καθορισμό των τάνκερ και την επιτάχυνση της μεταφοράς – ειδικά στις θαλάσσιες μεταφορές ο χρόνος είναι χρήμα), αλλά ο Χ. Φώλιας υπήρξε σαφής (και τα στοιχεία τον δικαιώνουν ως προς αυτό) πως δεν υπήρξε νοθεία. Αρα, ο Α. Κοντός έλεγε εν γνώσει του ψέματα, για να βγάλει καθαρή την κοινοτική οδηγία. Θα μπορούσαν βέβαια να του πουν πως ανεξάρτητα από την αιτία της επιμόλυνσης, σημασία έχει πως η κυβέρνηση δεν κάνει κανένα έλεγχο και κινήθηκε μόνο εκ των υστέρων. Ομως, εκείνο που εμείς θέλουμε να σημειώσουμε – και γ' αυτό αφιερώσαμε τόσο χώρο σ' αυτό το θέμα – είναι ότι οι υπουργοί δε διστάζουν να εκστομίσουν τα πιο χοντρά ψέματα, προκειμένου να υπερασπιστούν το καπιταλιστικό έγκλημα. Μπορούμε να δώσουμε έστω και έλαχιστη πίστη σ' αυτά που κατά καιρούς λένε και στις διαβεβαιώσεις που δίνουν;

Κολλημένοι με τη μίζα

Εκπληκτικά αντανακλαστικά έδειξε ο αστικός πολιτικός κόσμος, αλλά και οι θεομοί του συστήματος. Μέσα σε ελάχιστες μέρες κατάφεραν να κουκουλώσουν και να εξαφανίσουν από την επικαιρότητα μια πτυχή του σκανδάλου Siemens, που αφορά «δωράκια» (ή «δωράκλες») προς πολιτικούς και που αποτελεί ασφαλή ένδειξη για τις χοντρές μίζες που έπεισαν για την ανάθεση, την παραλαβή και την αποπληρωμή τεράστιων συμβάσεων που έχει υπογράψει το γερμανικό μονοπώλιο είτε απευθείας με το κράτος είτε με κρατικές επιχειρήσεις.

Οι αποκαλύψεις για τα «δωράκια» είναι μόνο η κορυφή του παραδούμενου. Δεν είναι όμως ήσσονος σημασίας, ειδικά από πολιτική άποψη. Ακόμα και αν οι ποινικές γωνίες της υπόθεσης λειάνθηκαν με προσοχή, οι πολιτικές διαστάσεις είναι τεράστιες και αυτές ανέλαβε να κουκουλώσει το σύστημα.

Πιστί κουκούλωμα είναι η εμμονή του ΠΑΣΟΚ στο αίτημα για σύσταση εξεταστικής επιτροπής και η αποφυγή οποιαδήποτε αναφοράς στην εμπλοκή της οικογένειας Μητσοτάκη. Κουκούλωμα είναι η σιωπή του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Κουκούλωμα είναι η απουσία οποιαδήποτε ανακοίνωσης του – λαλίστατου, κατά τα άλλα – Γραφείου Τύπου της ΚΕ του ΚΚΕ και το στρίμωγμα του θέματος από το «Ριζοσπάστη» σε ένα ταπεινό δίστηλο, σε ζυγή σελίδα, με μικρά γράμματα και πνιγμένο ανάμεσα σε ισολογισμούς επιχειρήσεων (!), με αναφορά απλώς στους ισχυρισμούς Κυριάκου και χωρίς κανένα σχόλιο. Κάποιοι στηρίζουν το παρασκηνιακό κομπρεμί, γιατί έχουν κι αυτοί τη φωλιά τους λερωμένη, ενώ κάποιοι άλλοι εξοφλούν γραμμάτια. Για παράδειγμα, πώς να μην ανταποδώσει ο Περισσός τα οφειλόμενα στην οικογένεια Μητσοτάκη, που στις αρχές της δεκαετίας του '90, επί πρωθυπουργίας Δρακούμηλ και υπουργού Πολιτισμού Ντόρας, αγόρασε το κτήριο της Μπουμπούλινας (εκεί που στεγάζεται και σήμερα το υπουργείο Πολιτισμού) με ένα εξωφρενικό τίμημα, βοηθώντας τον Περισσό να ξεπεράσει την οικονομική κρίση που περνούσε, όταν είχε καταρρεύσει όλο το σύστημα των καπιταλιστικών του επιχειρήσεων, λόγω της κατάρρευσης των καθεστώτων του «υπαρκτού»;

■ Πλήρης κάλυψη στη Ντόρα

Ο Λεων. Δραγούμανος, μέλος της ΚΕ της ΝΔ και επί χρόνια στενότατος συνεργάτης της Μπακογιάννη, αγόρασε τηλεφωνικό κέντρο για το πολιτικό γραφείο της αφεντικίνας του, αξίας 7.200 ευρώ και, όπως δήλωσε, «ξέχασε» να το πληρώσει. Το πλήρωσε όχι όταν άρχισαν να γράφονται διάφορα για μίζες και «δωράκια», αλλά την ίδια μέρα που έδωσε την τελευταία δόση και ο Κυριάκος. Δηλαδή, όταν ήδη είχε γίνει γνωστό ότι ο Χριστοφοράκος κρατούσε τα ντούσια με τα «δωράκια» στο γραφείο του. Για λόγους «ευθείας» ο Δραγούμανος παραιτήθηκε και η Μπακογιάννη «έκανε δεκτή» την πραγματική του

Κι ενώ μας δουλεύει ψιλό γαζί, ενώ όλοι καταλαβαίνουμε τι έχει γίνει, στη

Μπακογιάννη προσφέρεται πλήρης πολιτική κάλυψη, όχι μόνο από το μέγαρο Μαξίμου (αυτό ήταν αναμενόμενο), αλλά από το σύνολο του πολιτικού κόσμου και τα ΜΜΕ. Ενα προστατευτικό πέπλο τυλίγει τη θυγατέρα του Μητσοτάκη, αναγορεύοντάς την σε «ιερή αγελάδα» του ελληνικού αστισμού.

■ Δούλεμα από τον Κυριάκο

Ακόμα πιο χοντρό δούλεμα είχαμε από τον Κυριάκο, όταν αποκαλύφτηκε ότι στο γραφείο του Χριστοφοράκου βρέθηκαν τιμολόγια αγοράς και εγκατάστασης πανάκριβου τηλεπικονιωνιακού και πληροφορικού εξοπλισμού, αξίας 137.000 ευρώ! Κάθε

ρυφαίο υπουργού του προς τον Χριστοφοράκο, με το εκπληκτικό περιεχόμενο: «Μάκη, στελε στα παιδιά μου οικοσκευέψα!!!»

– Ηταν μεγάλη η παραγγελία και την αγάρασσα με δόσεις. Πέροι απ' όλα τα άλλα, είχε ανάγκη ο Κυριάκος να αγοράζει με δόσεις, όταν μόνο στη Deutsche

Bank έχει καταθέσεις γύρω στα 800.000 ευρώ; Κι αφού τα αγόρασε με δόσεις, γιατί στην παραγγελία έγραφε εξόφληση εντός μηνός κι αυτός μιλά για προφορική συμφωνία για εξόφληση εντός έτους; Εδώ στο κάθε μογαζί πας και σου κάνουν δόσεις με μια πιστωτική κάρτα. Είχε ανάγκη να κάνει άλλη γραπτή συμφωνία με την εταιρία και προφορική με το φίλο του το Χριστοφοράκο; Και τα τιμολόγια να βρίσκονται στο «πτονηρό» κλασέρ του Χριστοφοράκου και όχι στο λογιστήριο της εταιρίας, όπως ήταν το φυσιολογικό; Το πιο σημαντικό, αυτό που αικόμα δεν έχει δώσει απάντηση: Γιατί εκδόθηκαν πιστωτικά τιμολόγια ύψους 57.000 ευρώ; Επέστρεψε πρόγματα ή ακύρωσε κανένα τμήμα της παραγγελίας; Και πιστωτικό σε τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών τι περιεχόμενο έχει; Πήγαν να τον πιάσουν Κώτο, τον χρέωσαν παραπάνω, το κατάλαβε και ζήτησε πιστωτικό; Κι ακόμη, τι γύρευαν στο κλασέρ του Χριστοφοράκου τιμολόγια άλλων εταιριών (Anadelta και Comconet), με πελάτη τον Κυριάκο και χωρίς η Siemens να εμφανίζεται πουθενά; Ο Κυριάκος βιαφτίζει αυτές τις εταιρίες «υπεργολάβους της Siemens», ενώ οι διεβόλου πως δεν είναι (δήλωση εκπροσώπου της Anadelta στο «Βήμα»). Τι γύρευαν αυτά τα τιμολόγια στο γραφείο του Χριστοφοράκου; Μήπως για να τα πληρώσει από τα «μαύρα ταμεία», μαζί με τα τιμολόγια που είχε εκδώσει η ίδια η Siemens;

– Έγινε ρόλησα στο ακέραιο το χρέος μου. Μόνο που η εξόφληση άρχισε όταν ο Χριστοφοράκος απομακρύνθηκε από τη Siemens, ενώ η τελευταία δόση πληρώθηκε μια εργάσιμη μέρα μετά από την επίσκεψη του εισαγγελέα στη Siemens, όπου –θελοντας και μη– παρέλαβε το ντοσιέ του Χριστοφοράκου. – Είχαμε κοινωνικές συναναστροφές με τον Χριστοφοράκο, όμως δεν πίνακαμε και μπήρες κάθε βράδυ μαζί του! Είναι 30 Μάρτιος, μέρα Παρασκευή. Μεσολαβεί Σαββατούριακο και τη Δευτέρα 2 Ιουνίου ο Κυριάκος εξόφλα την τελευταία δόση!! Στο μεταξύ, την Παρασκευή γίνεται εισαγγελική σύσκεψη με την παρούσα του Σανιδά και των προϊσταμένων των εισαγγελών Πρωτοδικών και Εφετών, Πουλίου και Κολιοκώστα. Το πρώτο που αποφασίζουν είναι να σφραγίσουν τη δικογραφία, ενεργοποιώντας τη διάταξη για εκχώρηση αντιγράφων στους συνηγόρους μια φορά το μήνα. Ταυτόχρονα, ο έως τώρα απρόσιτος Σανιδάς παίρνει πάνω του την υπόθεση και αρχίζει τις επισήμες και τις off the record δηλώσεις. «Μια κουζίνα δώρο δεν αποτελεί από μόνη της ποινικό αδίκημα, αν δεν συνδέεται με τις συμβάσεις που υπέγραψε η Ζίμενς», λέει και

Έχουμε υποχρέωση να αντιστρέψουμε την κατάσταση

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ-ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Κανένας δεν αμφισβητεί ότι τα χρώματα που αντιστοιχούν στην κατάσταση που βιώνουμε ως εργαζόμενοι είναι το μαύρο και το γκρίζο. Κανένας δεν αμφισβητεί ότι είναι λίγες οι χαρούμενες λέξεις που ανταποκρίνονται στη σημερινή πραγματικότητα.

Υπάρχουν ελπίδες ότι το αύριο θα είναι καλύτερο από το σήμερα;

Αν μείνουμε με την αντίληψη που κυριαρχεί σήμερα, ότι τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει για μας τους εργαζόμενους, τότε θα συνεχίσουν να κυριαρχούν η παγωμάρα, η αβεβαιότητα, η ογωνία για το μέλλον των παιδιών. Αυτή είναι η κατάσταση στη δική μας πλευρά, στην πλευρά του μεροκάματου.

Στην πέρα όχθη, την όχθη του κεφάλαιου, των καπιταλιστών και όλου του συναφιού της εξουσίας, περνάνε την περίοδο των πιο παχιών αγελάδων. Ποτέ δεν ήταν καλύτερα. Τα κέρδη εκτοξεύονται, οι παροχές από το κράτος μεγαλώνουν, το κόλπο φαίνεται να είναι καλά μελετημένο.

Ποιο όμως είναι το κόλπο, πώς εφαρμόζεται, τι επιδιώκει; Η απάντηση δεν είναι τόσο δύσκολη. Ερχεται μέσα από τα κανάλια. Καλλιεργείται από την κυρίαρχη ιδεολογία και πολιτική. Προωθείται από όλους τους μηχανισμούς.

Χτες μας λέγανε ότι αν γίνουμε πιο παραγωγικοί, αν εκουγχρονιστούμε, αν δεν έχουμε παρόλογες απαιτήσεις, θα ζήσουμε πολύ καλύτερες μέρες και ότι θα φάμε με χρυσά κουτάλια. Αρκεί να δουλεύουμε παραπάνω και να σταματήσουμε να ζητάμε. Ήταν η σύγχρονη παραλλαγή του «Βασιλη κάτσε φρόνιμα να γίνεις νοικούρης».

Οταν το παραμύθι με τα χρυσά κουτάλια τελείωσε, άρχισε η τρομοκρατία του μικρότερου κακού. «Καλά είμαστε και έτσι, δεν βλέπεις τι γίνεται εδώ, δεν βλέπεις τι γίνεται εκεί, δεν βλέπεις τι γίνεται παραπέρα». Από τη μια είχαμε την τρομοκρατία του μικρότερου κακού και από την άλλη, την προπογάνδα για την παντοδυναμία των μηχανισμών, του κράτους, των καπιταλιστών. Στόχος τους ήταν η γενική παραλυσία. Η παγίωση της αντίληψης ότι τίποτα δεν μπορούμε να πετύχουμε με τη διεκδίκηση, με τη συλλογική δράση, με τον ογκόνα. Οτι τίποτα δεν μπορούμε να κάνουμε. Οι έχουν αποφασίσει να το περάσουν, θα το περάσουν.

Βέβαια, δεν υπάρχει πιο μεγάλη απάτη από αυτό. Γιατί το κεφάλαιο, τα ακρεντικά και το κράτος τους, τίποτα δεν παραχώρησαν, τίποτα δεν έδωσαν. Άλλωστε ποτέ δεν μπορούν να το κάνουν αυτό. Ποτέ δεν μπορούν να ξεπεράσουν τη φύση τους. Που είναι η δίψα για όλο και περισσότερο κέρδος.

Δεν υπάρχει πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα από το ασφαλιστικό. Από την περίθαλψη και τη συνταξιοδότηση μας. Όλα όσα πριν λίγα χρόνια μας εξασφάλιζαν μια στοιχειώδη περίθαλψη και σύνταξη, όλα όσα με σκληρούς αγώνες ενός αιώνα κατάκτησε η εργατική τάξη, οι εργαζόμενοι, σαρώθηκαν μεταξις 17 χρόνια με τους νόμους Σιούφα, Ρέπτα, Πετρολιά.

Ειδικά ο τελευταίος νόμος της κυβέρνησης Καραμανλή αποτελεί οριακή αντιδραστική τομή στα μεγάλα θέματα της σύνταξης και της περίθαλψης. Αύξησε κατά πολύ τα όρια ηλικίας κυρίως των πιο «ευαίσθητων» στραμάτων, όπως στις γυναίκες, πετσόκουφε τις συντάξεις και τις παροχές που οι εργαζόμενοι με αγώνες είχαν κατακτήσει. Στόχος του είναι να τα ξεισώσει όλα στο εξευτελιστικό επίπεδο ασφαλίσης του ΙΚΑ.

Τώρα που η κατάσταση τους ευνοεί, νέες

«ρυθμίσεις» έρχονται. Οσο εμείς οι εργαζόμενοι λέμε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, τόσο το χειρότερο.

Η απόδειξη είναι μπροστά μας. Τα χρυσά κουτάλια του '70 μετατράπηκαν σε πείνα πραγματική. Η ανεργία τσακίζει τη νέα γενιά. Η ακρίβεια θερίζει με

τα μεροκάματα καθηγωμένα. Η ανασφάλιση εργασία βασιλεύει. Οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις, τα προγράμματα stage πολλαπλασιάζονται ραγδαία.

Τι γίνεται λοιπόν; Ετσι θα πάει από δω και πέρα; Θα ξαναγυρίσουμε στην εποχή του «σφάξε με αγά μου ν' αγιάσω», στην εποχή των παγετώνων;

Η ήττα του ασφαλιστικού θα μας κάνει να παραδοθούμε εντελώς, να χάσουμε κάθε δίκιο, κάθε ελπίδα;

Καπηληρηματικά όχι. Εχουμε υποχρέωση προς τους εαυτούς μας, προς την τάξη μας, προς τη νέα γενιά, να παλέψουμε, να αντιστρέψουμε την κατάσταση. Άλλωστε το ασφαλιστικό δεν είναι τελειωμένη υπόθεση. Νέες αντιδραστικές τομές έχουν προσαναγγελθεί με αποχαρακτηρισμό των Βαρέων και Ανθυγεινών επαγγελμάτων και ειδικοτήτων και με νέο χτύπημα στους εργαζόμενους του δημόσιου τομέα.

Αρα, υπάρχει πεδίο μάχης. Και βέβαια η εφαρμογή του τελευταίου νόμου μπορεί να συναντήσει ισχυρά εμπόδια, αρκεί να μην περιοριστεί η αντιπαράθεση στους δικηγόρους και τα δικαστήρια, όπως προγραμματίζει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Για να πετύχουμε το σκοπό μας, για να αλλάξουμε τα πράγματα, βασική προϋπόθεση είναι να σταματήσουμε να αναθέτουμε στους όλους - στους όποιους όλους - να διαχειρίζονται τις υποθέσεις μας. Μόνο όταν πάρουμε εμείς οι ίδιοι τις υποθέσεις μας στα χέρια μας μπορεί να αλλάξει αυτή η κατάσταση. Αυτή είναι η βάση. Η προϋπόθεση των προϋποθέσεων. Από εκεί και πέρα μένουν πολλά να κάνουμε, πολλές απαντήσεις να δώσουμε. Πολλά προβλήματα να λύσουμε. Πολλά εμπόδια να ξεπεράσουμε.

Για παράδειγμα: Πώς θα αντιμετωπίσουμε τα ξεπουλήματα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, της ηγεσίας της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ στο ασφαλιστικό και τη νέα εξευτελιστική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που υπέγραψε; Δεν είναι τυχαίο το νέο άδειασμα. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία εδώ και καρό έχει περάσει με το μέρος των εργαδοτών, είναι το μακρύ χέρι των αφεντικών, των κυβερνήσεων και του κράτους μέσα στις γραμμές μας. Στηρίζει ενεργά και απροκάλυπτα τις αντιδραστικές επιλογές όπως έγινε με το νόμο Ρέπτα. Πώς θα αντιπαλέψουμε την ανεργία; Πώς θα διεκδικήσουμε στα πλαίσια αυτού του συστήματος, το βασικό μας δικαίωμα να ζούμε σαν άνθρωποι από ένα μισθό; Να δουλεύουμε για να ΖΗΣΟΥΜΕ και όχι να ζούμε για να δουλεύουμε και να θησαυρίζει το κεφάλαιο;

Παραδείγματα υπάρχουν αρκετά. Αρκετό συνάδελφοι εργάτες-εργαζόμενοι δίνουν τις μάχες τους καθημερινά, αντιστέκονται, απαιτούν, διεκδικούν. Αυτές οι «μικρές» μάχες έχουν τη δική τους ξεχωριστή σημασία και πρέπει από όλους μας να ενισχυθούν.

Εμείς, η Ανοιχτή Συνέλευση Εργαζόμενων-Ανέργων για το Ασφαλιστικό, θέλουμε όλα αυτά να τα συζητήσουμε μαζί σου.

Η Ανοιχτή Συνέλευση Εργαζόμενων-Ανέργων για το Ασφαλιστικό είμαστε μια συλλογικότητα που προέκυψε μέσα από τη μάχη ενάντια στον αντιασφαλιστικό νόμο του Καραμανλή. Μια συλλογικότητα που προσπαθεί να αρθρώσει ταξικό λόγο, ταξικούς στόχους, ταξική γραμμή. Μια συλλογικότητα που δνει αγώνα για τα μεγάλα και τα «μικρά» προβλήματα. Για τις απολύτες, για την κατάσταση στο ΙΚΑ, για τις συλλογικές συμβάσεις. Που συνεχίζει τον αγώνα ενάντια στην αντιασφαλιστική επίθεση με αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και όχι με ανάθεση.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ, ΤΙ;

Παρασκευή 20 Ιούνη, 7.30μ.ρ.
πάρκο Δημοτικών Σφραγείων - Ταύρος

(Κλαζομενών & Επταλόφου,
απέναντι από την Πλατεία Αγ. Σοφίας)

Θα ακολουθήσει μουσική βραδιά
με το συγκρότημα "ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ"
Στο χώρο θα λειτουργήσει
έκθεση φωτογραφίας - βιβλίου

email: anoixti_synelefsi@yahoo.gr

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ & ΑΝΕΡΓΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Σε καλούμε στην εκδήλωση-συζήτηση με θέμα:

«Μετά το ασφαλιστικό, τι;»

την Παρασκευή 20 Ιούνη, στις 7.30 μ.μ.

στο Πάρκο Δημοτικών Σφραγείων - Ταύρος

(Κλαζομενών και Επταλόφου, απέναντι από την Πλατεία Αγ. Σοφίας)

Δεν θέλουμε να έρθεις να παρακολουθήσεις.

Θέλουμε να έρθεις, να πάρεις το λόγο, να τα πεις.

Να ανταλλάξουμε τις γνώμες μας, τις εμπειρίες μας, τις αγωνίες μας.

Γιατί τίποτα δεν έχει κριθεί. Γιατί το μέλλον είναι μπροστά μας, δεν είναι πίσω μας.

Μετά το τέλος της συζήτησης θα ακολουθήσει μουσική βραδιά με το συγκρότημα «Υπεραστικοί».

ΚΟΝΤΑ

■ ΥΠΟΤΥΠΩΔΩΣ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΕΙΓΟΥΣ ΚΑΙ ΕΚΡΙΖΩΣΗΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΑΙΟΥ ΠΥΡΕΤΟΥ

Απόλυτη αδιαφορία για τη δημόσια υγεία

Στη Θάσο και στην Καβάλα αυξάνονται τα κρούσματα μελιταίου πυρετού σε ανθρώπους. Μέχρι την περασμένη Τετάρτη είχαν φτάσει τα 53 (τα περισσότερα στη Θάσο). Οπως έχουμε ξαναγράψει, αυτό είναι αποτελέσμα της εγκατάλειψης του νησιού, αφού, εκτός από ένα πολύ μικρό διάστημα που είχε εξοριστεί στο Αγροτικό Κτηνιατρείο Θάσου η «ενοχλητική» για το σύστημα των λαμπιγιών κτηνίατρος Γ. Δαυίδ, το αγροτικό κτηνιατρείο παρέμεινε κλειστό επί πολλά χρόνια. Ετσι, το πρόγραμμα ελέγχου και εκρίζωσης του μελιταίου πυρετού στη Θάσο δεν εφαρμόστηκε ούτε υποτυπωδώς, όπως εφαρμόζεται σε όλη την Ελλάδα. Κάποιοι σύνδεσαν τα κρούσματα της Καβάλας με την έξαρση του μελιταίου πυρετού στη Θάσο. Άλλοι από άργυροια (επειδή δε γνωρίζουν ότι το πρόγραμμα είναι πανελλαδικό, γιατί πανελλαδικά πλήγτηνται, εδώ και δεκαετίες, τα βοσειδή και τα αιγοπρόβατα, όμως το πρόγραμμα λειτουργεί υποτυπωδώς) και όλοι για να συγκαλύψουν τις ευθύνες των υπουργών Γεωργίας και Εσωτερικών, Α. Κοντού και Π. Παυλόπουλου.

Κατά την άποψή μας, μερικά, αν όχι όλα, από τα κρούσματα της Καβάλας συνδέονται με τον μελιταίο των αιγοπροβάτων που διαβιούν στο νομό της Καβάλας. Οπως θα δείξουμε στη συνέχεια, ο μελιταίος πυρετός των αιγοπροβάτων πλήγτει όλη την Ελλάδα, άσχετα αν τα κρούσματα δε βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Την προηγούμενη βδομάδα πληροφορθήθηκε, ότι υπήρξε κρούσμα μελιταίου πυρετού σε δεκαπεντάχρονο αγόρι στην Αθήνα! Το παιδί ψηφίστηκε από τον πυρετό επί μέρες και οι γονείς του χρειάστηκε να επισκεφτούν αρκετά νοσοκομεία, μέχρι να γίνουν τελικά ειδικές βιοχημικές εξετάσεις και να διαγνωστεί μελιταίος. Μάθατε τίποτα γ' αυτό το κρούσμα από τα ΜΜΕ; Μπορούμε μήπως να χρεώσουμε κι αυτό το κρούσμα στην έξαρση του μελιταίου πυρετού στη Θάσο; Οχι, βέβαια. Οχι γιατί δε γίνονται παράνομες μετακινήσεις ζώων μη ελεγμένων υγειονομικά ή διακίνηση προϊόντων από τη Θάσο, αλλά γιατί και στην Αττική συνυπάρχει με το κτηνοτροφικό κεφάλαιο και η ζωοανθρωπονόσος του μελιταίου πυρετού (και όχι μόνο).

Το κτηνοτροφικό κεφάλαιο στην Ελλάδα πλήγτεται από το μελιταίο πυρετό από τα μέσα της δεκαετίας του '70. Το 1975 εκπονήθηκε το πρώτο «πρόγραμμα ελέγχου και εκρίζωσης της βρουκέλλωσης των αιγάνων και των προβάτων». Από τότε πέρασαν 33 χρόνια, πέρασαν από το υπουργείο Γεωργίας (που διαχρονικά έχει το πτώτο λόγο) δεκάδες υπουργοί, πράσινοι και μπλε, φτιάχτηκαν 33 επίσημα προγράμματα ελέγχου και εκρίζωσης του μελιταίου πυρετού, όμως αυτός εξακολουθεί να φθείρει το κτηνοτροφικό κεφάλαιο και να πλήγτει και ανθρώπους, αποτελώντας σημαντικό κίνδυνο. Κάθε χρόνο δε γίνονταν καθόλου ή γίνονταν ελάχιστες αλλαγές στα προγράμματα ελέγχου και εκρίζωσης του μελιταίου πυρετού, γιατί

ήταν γνωστοί στους κτηνίατρους οι τρόποι με τους οποίους μπορούσε να αντιμετωπιστεί η νόσος. Τι φταιεί και μέσα σε 33 χρόνια δεν έγινε κατορθωτή η εξάλεψη της βρουκέλλας ή η ελαχιστοποίηση της στα βοσειδή και τα αιγοπρόβατα και εξακολουθεί να παραμένει ως πληγή του κτηνοτροφικού κεφαλαίου;

Ο υπουργός Γεωργίας Α. Κοντός από το Μάρτη του 2004 που πρωτοπήκε ως υφυπουργός στο υπουργείο έχει εκτός των άλλων και την αρμοδιότητα να εποπτεύει τη Διεύθυνση Υγείας των Ζώων. Με δική του ευθύνη εγκρίθηκαν επί πέντε συνεχή χρόνια τα ετήσια προγράμματα ελέγχου και εκρίζωσης του μελιταίου πυρετού. Αντιλαμβάνεστε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό της κυβερνητικής ευθύνης γι' αυτή την πεντάχρονη ολιγωρία βαραίνει προσωπικά τον Α. Κοντό. Ας δούμε τι προβλέπει το πρόγραμμα του 2007, το οποίο παρουσιάζει μερικές αλλαγές σε σχέση τόσο μ' αυτό του 2002 όσο και μ' αυτό του 2008 (για παράδειγμα, στο πρόγραμμα του 2008 προστέθηκε διάταξη με την οποία επιτρέπεται ο εμβολιασμός και στη Θάσο).

Με το πρώτο όρθρο μας ενημερώνει ότι το πρόγραμμα εφαρμόζεται από της Διεύθυνσεις Κτηνιατρικής (ΔΚ) όλων των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων σε όλη την Ελλάδα, νησιωτική και ηπειρωτική. Οι ΔΚ μέχρι το 1994 υπάρχονταν στο υπουργείο Γεωργίας και έκτοτε στο υπουργείο Εσωτερικών. Η μεταβίβαση αυτή μπαχαλοποίησε ακόμη περισσότερο τον ελεγκτικό μηχανισμό και έδωσε τη δυνατότητα στις κυβερνήσεις να κόβουν χαμηλά κεφάλια και να μεταθέτουν τις δικές τους ευθύνες σε υπηρεσιακούς παράγοντες, με σκοπό να εκτονώνουν τη λαϊκή δυσαρέσκεια. Το όρθρο 2 μας ενημερώνει πως είναι συγκειριμένα οι «φορείς» που είναι υπεύθυνοι για την εφαρμογή του προγράμματος:

«ΦΟΡΕΙΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Α) Το Τμήμα Υγείας των Ζώων της Δ/νσης Κτηνιατρικής (ΤΥΖΔΚ) κάθε νομού είναι υπεύθυνο για την οργάνωση των συντονισμό και τον ελέγχο της εφαρμογής του προγράμματος, όπως επίσης και για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της εφαρμογής του προγράμματος στο νομό. Επιπλέον το παραπάνω Τμήμα είναι υπεύθυνο για τη συλλογή των στοιχείων που αφορούν στην εφαρμογή του προγράμματος στην περιοχή, την αποστολή όλων των σχετικών πληροφοριών στο Τμήμα Ζωοανθρωπονόσων της Δ/νσης Υγείας των Ζώων του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και την εισήγηση για την έκδοση όλων των σχετικών αποφάσεων που αφορούν στην εφαρμογή του προγράμματος στην περιοχή, την αποστολή όλων των σχετικών πληροφοριών στο Τμήμα Ζωοανθρωπονόσων της Δ/νσης Υγείας των Ζώων του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και την εισήγηση για την έκδοση όλων των σχετικών αποφάσεων που αφορούν στην εφαρμογή του προγράμματος σε επίπεδο νομού.

Τα Αγροτικά Κτηνιατρεία (ΑΚ) σε κάθε νομό είναι υπεύθυνα για την εφαρ-

μογή του προγράμματος, τον ελέγχο της σήμανσης των ζώων, τη σήμανση των μολυσμένων ζώων, την πήρηση των μητρώων των εκτροφών, όλων των απαραίτητων δελτίων που αφορούν στην εφαρμογή του προγράμματος και προβλέπονται από τις σχετικές διατάξεις και την έκδοση των σχετικών υγειονομικών πιστοποιητικών για την μετακίνηση των ζώων ή των εκτροφών.

Β) Το Τμήμα Ζωοανθρωπονόσων της Δ/νσης Υγείας των Ζώων της Γενικής Δ/νσης Κτηνιατρικής είναι υπεύθυνο για τον συντονισμό, τον ελέγχο και την επιδημιολογική αξιολόγηση της πορείας του προγράμματος σε ολόκληρη τη χώρα και ειδικότερα σε κάθε Δ/νση Κτηνιατρικής των νομών που εμπλέκονται στην εφαρμογή αυτού του προγράμματος. Το ίδιο τμήμα συγκεντρώνει, επεξεργάζεται αποτοπικά, αναλύει επιδημιολογικά και αξιολογεί τα στοιχεία του προγράμματος. Στην αρμοδιότητά του είναι η παροχή όλων των πληροφοριών στις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γ) Το Εθνικό Εργαστήριο Αναφοράς Βρουκέλλας της Λάρισας –τμήμα εργαστηρίου διάγνωσης– έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες...

Δ) Το τμήμα βρουκέλλωσης...

Για τον συντονισμό, τον ελέγχο, και την αποτελεσματική εφαρμογή του προγράμματος συγκροτείται επιπροπή η οποία ενεργεί ως συμβούλευτικό δργανό στο Τμήμα Ζωοανθρωπονόσων του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων... Η επιπροπή συνεδριάζει τουλάχιστον κάθε τρεις μήνες προκειμένου να αξιολογήσει την εφαρμογή του προγράμματος σε κάθε περιοχή της χώρας και σε ολόκληρη τη χώρα. Σε περίπτωση που οι στόχοι του προγράμματος δεν επιτυχάνονται σε κάποια περιοχή, η επιπροπή εξετάζει την κατάσταση, σχεδιάζει και προτείνει μέτρα για την επίλυση τυχόν προβλημάτων».

Στην επιπροπή πρόεδρος είναι ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Υγείας των Ζώων (ΔΥΖ), στη δύναμη της οποίας ανήκει και το Τμήμα των Ζωοανθρωπονόσων (ΤΖ), ενώ συμμετέχουν τόσο ο προϊστάμενος του τμήματος αυτού όσο και ένας κτηνίατρος του ίδιου τμήματος. Επομένως, δεν έχουν προβληθεί από βρουκέλλα (συμβολίζονται με Μ+) και όσες έχουν απαλλαγεί επίσημα απ' αυτή (συμβολίζονται με Μ4) υπάρχουν όλες τρεις κατηγορίες. Για όλες αυτές τις κατηγορίες προβλέπεται ακόμη η υποχρέωση αιματολογικών εξετάσεων μεριών ζώων μιας εκτροφής ή μιας περιοχής όπου έγιναν πρόσφατα εμβολιασμοί. Φανταστείτε ότι έχουν περάσει 33 χρόνια από τότε που άρχισε το πρόγραμμα ελέγχου και εκρίζωσης της βρουκέλλας των αιγοπροβάτων και οι αιγοπροβάτων ακόμη το ΤΖ της ΔΥΖ δεν έχει αναλυτική εικόνα για τις περιοχές και τις μονάδες που έχει ολοκληρωθεί ο εμβολιασμός και για το ποιες απ' αυτές έχουν απαλλαγεί οριστικά από την νόσο. Ανάμεσα σ' αυτές που έχουν προσβληθεί από βρουκέλλα (συμβολίζονται με Μ+) και όσες έχουν απαλλαγεί επίσημα απ' αυτή (συμβολίζονται με Μ4) υπάρχουν όλες τρεις κατηγορίες προβλέπονται στην περίπτωση που πρέπει να πληρούνται για να μεταφερθεί μια μονάδα από τη μια κατηγορία σε άλλη.

Ας δούμε τι προβλέπεται στη νησιωτική Ελλάδα σε σχέση με το πρόγραμμα. Στα νησι

■ Ρύπανση Ασωπού-Οινοφύτων

Συνεχίζεται το έγκλημα κράτους-καπιταλιστών

Ηεγκληματική πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης απέναντι στο πρόβλημα της ρύπανσης που προκαλείται από τους βιομήχανους καπιταλιστές στην περιοχή του Ασωπού και της επιβάρυνσης του πληθυσμού με τοξικές και καρκινογόνες ουσίες συνεχίζεται με αμειώτη ένταση. Οι διάφορες εκθέσεις που βλέπουν το φωτιστής δημοσιότητας, αλλά και τα έγγραφα, αποδεικνύουν ότι μέχρι τώρα τίποτε δεν γινόταν για την αποφυγή της καταστροφής του περιβάλλοντος και του ανθρώπου. Η νομοθεσία δεν εφαρμοζόταν. Περιβαλλοντικές επιδημιολογικές μελέτες ούτε καν έχουν εκπονηθεί. Με δημογωγία, φιέστες και απελευθέρωση φρασιανών δε σώζεται βέβαια το περιβάλλον. Χρειάζονται ουσιαστικά και δραστικά μέτρα που οι καπιταλιστές και η κυβέρνησή τους δεν σκοπεύουν να λάβουν.

■ Η έκθεση των Επιθεωρητών

Αποκαλυπτική είναι η έκθεση των Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης, που αφορά τη νομιμότητα και πληρότητα δικαιολογητικών των αδειών διάθεσης υγρών αποβλήτων δεκαεννιά εταιριών που δραστηριοποιούνται στην περιοχή του Ασωπού. Σ' αυτή επισημαίνεται ότι η εκάστοτε κυβέρνηση Ψήφιζε τους νόμους για να τους έχει στα συρτάρια και να κοκορεύεται ότι έχει μια πλήρη νομοθεσία, από την οποία όμως τίποτα δεν εφάρμοζε. Στην πράξη εφαρμοζόταν πλημμελώς μια Υγειονομική Διάταξη του... 1965 (Ε1β/221/65), που όπως διαπιστώνουν οι επιθεωρητές «είναι γενική και όσον αφορά στη διάθεση επεξεργασμένων βιομηχανικών αποβλήτων υπεδαφίων, δεν κάνει ειδική αναφορά σε επικινδυνές και τοξικές ουσίες και δεν θέτει όρια απόρριψης επικινδυνών ουσιών».

Για τις διατάξεις της μεταγενέστερης νομοθεσίας οι επιθεωρητές επισημαίνουν: «Το κυριότερο, δεν φάνεται να τυγχάνουν εφαρμογής από τις αρμόδιες Υπηρεσίες και από τις βιομηχανίες-βιοτεχνίες και παραμένουν ανενεργές. Παρουσιάζεται, δηλαδή, το φαινόμενο, να διαθέτουμε, τύποις, πλούσια περιβαλλοντική νομοθεσία σχετική με τη διαχείριση/διάθεση των επικινδυνών βιομηχανικών αποβλήτων και, παρά ταύτα, τα θέματα αυτά να εξακολουθούν να ρυθμίζονται από μια γενική Υγειονομική Διάταξη του 1965».

Παραθέτουμε σχετικά αποστάσματα της έκθεσης των επιθεωρητών για να δεξιουμε πόσο σημαντικές είναι οι διατάξεις της νομοθεσίας που δεν εφαρμόζονται:

«Δεν λαμβάνονται υπόψη από τις βιομηχανίες/βιοτεχνίες που προβαίνουν σε υπεδαφία διάθεση επεξεργασμένων επικινδυνών αποβλήτων (ALUMINCO, EUROPA/Ηλεκτροστατική βαφή, EUROPA/Ανοδίωση, VIOMETALE, PROFILCO, ΠΡΟΤΑΛ, PERLING, I.C.R. ΙΩΑΝΝΟΥ) και από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ, της Περιφέρειας και της Νομαρχίας που εκδίουν Α.Ε.Π.Ο., οι διατάξεις της Κ.Υ.Α. 26857/553/88 περί προστασί-

ας των υπογείων υδάτων από απορρίψεις επικινδυνών ουσιών, σε εφαρμογή της Οδηγίας 80/68/EOK. Οι διατάξεις αυτές προβλέπουν μεταξύ άλλων: α) προκαταρκτική έρευνα που περιλαμβάνει μελέτη των υδρογεωλογικών συνθηκών και μελέτη της διυλιστικής ικανότητας του εδάφους και υπεδάφους (κατά το στάδιο επιλογής και αδειοδότησης του τρόπου διάθεσης των αποβλήτων) και, επί τη βάση των αποτελεσμάτων της έρευνας, έγκριση ή απόρριψη του τρόπου διάθεσης, β) συμπεριληψη στην Α.Ε.Π.Ο. των πρόσθετων περιβαλλοντικών όρων και διασφαλίσεων που προβλέπονται από την ίδια Κ.Υ.Α. Οι ως άνω διατάξεις έπρεπε να εφαρμόζονται κατά προτεραιότητα και πριν από την έκδοση Αδειας Λειτουργίας, η Αδεια Διάθεσης βιομηχανικών αποβλήτων της Υ.Δ. Ε1β/221/65, ενώ καμία από τις ελεγχθείσες βιομηχανίες που διαχειρίζονται δεν θέτεται επικινδυνά απόβλητα δεν κατεχεί Αδεια Διαχείρισης επικινδυνών αποβλήτων».

Οι εταιρείες που προβαίνουν σε απόρριψη επικινδυνών υγρών αποβλήτων στον Ασωπό ποταμό (ΕΛΒΑΛ, ΜΑΙΛΗΣ) δεν έχουν προχωρήσει σε αναθεώρηση περιβαλλοντικών όρων, ώστε να ενσωματωθεί η διαδικασία τήρησης των ποιοτικών ορίων των απορριπτόμενων σε υδατικούς απόδεκτες υγρών αποβλήτων των βιομηχανιών, που προβλέπεται από τις διατάξεις της Κ.Υ.Α. 4859/726/9-3-2001. Στην εν λόγω Κ.Υ.Α. καθορίζονται οι οριακές τιμές στα υγρά απόβλητα των επικινδυνών ουσιών του Καταλόγου του Παραρτήματος I του άρθρου 6 της Π.Υ.Σ. 2/1-2-2001, καθώς και οι μέθοδοι ελέγχου των ουσιών αυτών, που πρέπει να εφαρμόζονται υποχρεωτικά από 1-1-2004. Αντίθετα συνεχίζεται η εφαρμογή της Διανομαρχικής Απόφασης υπ' αριθμ. 19640/14-11-79, για τη διάθεση υγρών βιομηχανιών αποβλήτων και λυμάτων στον Ασωπό, κατ' εφαρμογή της Ε1β/221/65 Υ.Δ. Διάταξης. Προς τούτοις, η εταιρεία ΕΛΒΑΛ, στη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων που υπέβαλε (17-1-2007) για αναθεώρηση της Α.Ε.Π.Ο. προβλέπει Αδεια Διάθεσης/των υγρών αποβλήτων τους από τη Δ/νση Υγείας της Κ.Υ.Α. 4859/726/9-3-2001.

Δεν εφαρμόζονται οι ποιοτικοί στόχοι των επιφανειακών νερών του αποδέκτη λυμάτων-αποβλήτων Ασωπού, με καθορισμό της ανώτατης χρήσης αυτού, σύμφωνα με την Κ.Υ.Α. 46399/1352/3-6-1986 "απαιτούμενη ποιότητα των επιφανειακών νερών..". Δεν έχει εκπονηθεί Σχέδιο Διαχείρισης και προστασίας της περιοχής λεκάνης απορροής του ποταμού Ασωπού, καθώς και Πρόγραμμα Παρακολούθησης των νερών αυτού, που θα έπρεπε να έχει τεθεί σε εφαρμογή το αργότερο μέχρι 23-12-2006, σύμφωνα με το ΠΔ 51/2007 σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2000/60/EK "για τη θεσπίση κοινοτικής δράσης στον τομέα πολιτικής των υδάτων".

Δεν έχουν αναθεωρηθεί από το Υπουργείο Ανάπτυξης οι διατάξεις (Υ.Δ. Φ15/οικ. 7815/615/05/05 για την εφαρμογή του Ν. 3325/05) περί αδειοδότησης των βιομηχανιών/βιοτεχνιών, ώστε να ενσωματώνουν τις διατάξεις της Κ.Υ.Α. Η.Π. 13588/725/06, με βάση τις οποίες, ως προαπαίτηση για την χορήγηση Αδειας Λειτουργίας μιας βιομηχανίας/βιοτεχνίας η οποία πα-

ράγει επικίνδυνα απόβλητα, τίθεται πλέον η έκδοση Αδειας Διαχείρισης επικινδυνών αποβλήτων. Κατά την εν λόγω Κ.Υ.Α., όλες οι εγκαταστάσεις οι οποίες επεξεργάζονται/αξιοποιούν ή/και διαθέτουν οι διεισιδεμένα απόβλητά τους, θα έπρεπε να έχουν εφοδιαστεί (εντός εξαμήνου από την εφαρμογής αυτής) με Αδεια Διαχείρισης που εκδίδεται από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας. Επι, εξακολουθεί από τις αδειοδοτούσες αρχές (Δ/νσης Ανάπτυξης των Ν.Α. Βοιωτίας της σωστής λειτουργίας των τεχνικών έργων (μονάδων επεξεργασίας) στο διάστημα που μεσολαβεί από την προσωρινή διάθεση στον Ασωπό μέχρι τη χορήγηση της οριστικής διάθεσης.

Για δυό εταιρείες που έχουν λάβει οριστική Αδεια Διάθεσης των βιομηχανιών τους απόβλητων στον Ασωπό ποταμό (ΒΑΦΙΚΗ ΑΕΒΑ και ΜΑΙΛΗΣ ΑΕΒΕ), από τα στοιχεία των φακελών δεν διαπιστώθηκε η τήρηση της απαίτησης της Υ.Δ. Ε1β/221/65 (άρθρο 14, παρ. 1.1.3γ,δ,ε) για ελεγχο (δειγματοληψίες κ.λ.π.) από το αρμόδιο Τμήμα Υγείας της Ν.Α. Βοιωτίας της σωστής λειτουργίας των τεχνικών έργων (μονάδων επεξεργασίας) στο διάστημα που μεσολαβεί από την προσωρινή διάθεση στον Ασωπό μέχρι τη χορήγηση της οριστικής διάθεσης.

δ. Οσον αφορά σε αυτές τούτες τις δεκατέσσερις εταιρείες των ανωτέρω παραγράφων Δ4α,β οι Αδειες Λειτουργίας τους πάσχουν νομιμότητας, καθόσον ελείπει από την εποικοδόμηση διάθεσης της Αδειας Λειτουργίας Αδεια Διαχείρισης επικινδυνών αποβλήτων».

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό. Δεν είναι μόνο το ότι η μεταγενέστερη του 1965 νομοθεσία δεν εφαρμοζόταν. Κι αυτή ακόμα η νομοθεσία του 1965 εφαρμοζόταν πλημμελώς. Αναφέρουν οι Επιθεωρητές:

«α. Εννέα εταιρείες (ALUMINCO Α.Ε., EUROPA/Διελαση, EUROPA/Ηλεκτροστατική βαφή, EUROPA/Ανοδίωση, VIOMETALE, PROFILCO, ΠΡΟΤΑΛ ΑΒΕΕ, BERLING, ΓΑΛΒΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ) έχουν λάβει Αδεια Λειτουργίας (αδειοδοτούσα Αρχή η Ν.Α. Βοιωτίας) χωρίς να έχουν λάβει την απαιτούμενη από το άρθρο 14 της Υ.Δ. Ε1β/221/65 Αδεια Διάθεσης των λυμάτων-υγρών αποβλήτων τους, κατά παράβαση των διατάξεων της Υ.Δ. Φ15/οικ. 7815/615/05/05 (και της προηγούμενης Υ.Δ. Φ15/οικ. 5239/245/98/ του Υπουργού Ανάπτυξης, σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 14 της Υ.Δ. Ε1β/221/65).

Η εγκληματική δράση των καπιταλιστών, που αποκαλύπτηκε από τις μετρήσεις στην περιοχή Ασωπού-Οινοφύτων, αφορά την ρύπανση των υπεδάφους και του υπόγειου υδροφόρου οριζόντων από την επικινδυνή ουσία του εξασθενούς χρωμάτου. Οπως προέκυψε από τις αυτοψίες των επιθεωρητών, βρέθηκαν πολύ υψηλές συγκεντρώσεις εξασθενούς χρωμάτου στους απορροφητικούς βόθρους ορισμένων βιομηχανιών, οι οποίες χρησιμοποιούσαν χρώμα ή ενώσεις χρωμάτου στην παραγωγική τους διαδικασία και προέβαιναν σε υπεδάφια διάθεση των επεξεργασμένων αποβλήτων τους. Στις μονάδες αυτές επετράπη να λειτουργήσουν με απελή εφαρμογή των διατάξεων της Υ.Δ. του 1965, αλλά και χωρίς εφαρμογή των νεότερων διατάξεω

Πιο αντιδραστικό πολιτικό σύστημα

Την ώρα που ολόκληρο το ευρωπαϊκό πολιτικό σύστημα είχε πέσει πάνω στον ιρλανδικό λαό, φρούριοντος πως ένα «όχι» στο δημοψήφισμα για την Ευρωσυνθήκη θα έβαζε σε νέες περιπτέτεις της πολιτικές προσέσεις, στη χώρα μας πρόθεση της κυβέρνησης ήταν να ψηφιστεί στα μουλωχτά, με μια τυπική κοινοβουλευτική συζήτηση δυο συνεδριάσεων η Ευρωσυνθήκη. Τους τα χάλασε, όμως, ο Σημίτης που βρήκε την ευκαιρία να «την πέσει» στο Γιωργάκη, αναγκάζοντας τον τελευταίο να τον πετάξει έξω από την ΚΟ του ΠΑΣΟΚ, με αποτέλεσμα να τροφοδοτηθεί η γνωστή σ' αυτές τις περιπτώσεις παραπολιτική φιλολογία.

Ο Σημίτης βρήκε τρόπο να δρα-

πετεύσει από ένα κόμμα που του είναι ξένο (δεν τολμά να εμφανιστεί σε κομματικό φόρουμ), εντοπίζοντας τη γελοιότητα της τοποθέτησης του ΠΑΣΟΚ έναντι της Ευρωσυνθήκης: ψηφίζουμε στη Βουλή με τη ΝΔ υπέρ, αλλά ζητάμε και δημοψήφισμα μαζί με το ΚΚΕ και τον ΣΥΡΙΖΑ, όντας βέβαιοι ότι η κοινοβουλευτική πλειοψηφία θα απορρίψει την πρόταση. Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ Α. Λοβέρδος το είπε καθαρά: Ζητάμε δημοψήφισμα για να ενημερωθεί καλύτερα ο λαός! Η παρατίρηση του Σημίτη, την οποία σαφέστατα αποστήριξε (με διαφορετικά λόγια) και η Διαμαντοπούλου, ήταν απόλυτα συμβατή με τη λογική της Ευρωσυνθήκης και των πολιτικών διαδικασιών που

ακολουθούνται στην Ευρωάνωση: παραμερισμός και αυτών ακόμα των κοινοβουλευτικών διαδικασιών της αστικής δημοκρατίας και συγκέντρωση της εξουσίας σε κλειστά και ολιγομελή σώματα (συμβούλιο, Κομισιόν).

Η Ιρλανδία ήταν η μόνη χώρα που τους έξεφυγε, όχι με επιλογή της πολιτικής ηγεσίας, αλλά επειδή αυτό προβλέπει το σύνταγμά της. Κι εκεί που νόμιζαν ότι το «ναι» θα κάνει περίπτωτο, το φούντωμα της ανεργίας και η κατάρρευση του «ιρλανδικού θαύματος» τροφοδότησε τις γραμμές του «όχι», με αποτέλεσμα τις τελευταίες δύο βδομάδες τα γκάλοπ να εμφανίζουν τα δύο στρατόπεδα ισοδύναμα και σε ορισμένα απ' αυτά να

κερδίζει το «όχι». Οι πιέσεις που ασκήθηκαν το τελευταίο δεκαήμερο είναι πρωτοφανείς. Από τον Μπαρόζο μέχρι τον Κουσνέρ, όλοι αισθάνθηκαν την ανάγκη να απευθυνθούν στους Ιρλανδούς προειδοποιώντας τους ότι η αρνητική ψήφος θα βάλει σε κίνδυνο το ευρωπαϊκό εγχείριμα και την ίδια τους τη χώρα, διότι δεν υπάρχει εναλλακτικό σχέδιο. «Η Γαλλία οφείλει να πιέσει, να ενεργήσει πολύ γρήγορα και να πείσει τους Ιρλανδούς, ότι τα πρώτα θύματα θα είναι οι ίδιοι», είπε ο Κουσνέρ μιλώντας από το RTL. Ξέχασε, φαίνεται, πως είναι ο γαλλικός λαός αυτός που με το «όχι» στο ευρωσύνταγμα έφερε τα πάνω κάτω στα σχέδια για την «πολιτική Ευρώπη» (γι'

αυτό, άλλωστε, την Ευρωσυνθήκη δεν την έβαλαν σε δημοψήφισμα, αλλά την ψήφισαν στη Βουλή).

ΥΓ: Αρνητικός στην Ευρωσυνθήκη από τη σκοπιά «μιας άλλης Ευρώπης, κοινωνικής και αναπτυξιακής», όπως είπε ο Αλαβάνος, εμφανίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Δικαίως ο Γιωργάκης τους υπενθύμισε ότι αυτοί έχουν ψηφίσει το Μάαστριχτ, που ήταν πιο συντηρητικό.

Πάντως, τέσσερα μέλη της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, οι Μ. Παπαγιανάκης, Α. Φιλίνη, Σ. Τσούκαλης και Γ. Ψαριανός, απουσίασαν από τη συζήτηση και την ψηφοφορία στη Βουλή, αφήνοντας να διαρρεύσει πως, αν παρευρίσκονταν, θα ψήφιζαν «παρών».

■ Συνέδριο Νοσοκομειακών Γιατρών

Ηττα των πουλημένων, προοπτική νέων αγώνων

Νίκη των αγωνιζόμενων νοσοκομειακών γιατρών κόντρα στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία στο έκτακτο συνέδριο της ΟΕΝΓΕ στις 7/6/08. Ο βασικός στόχος, να μπει τρικλοποδιά στους Τσούκαλο-Λαοπόδη (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ) επιτεύχθηκε. Επρεπε πάση θυσία να μην αφέθει η δυνατότητα στον πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο της ΟΕΝΓΕ να υπογράψουν με το υπουργείο Υγείας την υπέρβαση των 48 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας των νοσοκομειακών γιατρών, σύμφωνα με τις κοινοτικές οδηγίες και τα προεδρικά διατάργατα, με τους δρους του υπουργείου, για επίδομα εφημέρευσης και χωρίς καμιά αύξηση μισθού (αντίθετα με μείωση εισοδήματος).

Το συνέδριο αποφάσισε ότι απορρίπτει καπηληματικά την πρόταση κλαδικής συμφωνίας (συλλογικό ορθ ουτ) του Αβραμόπουλου, αντίθετα με διά δήλωνε μέχρι πρόσφατα ο ίδιος και ο Καραμανής στην Βουλή. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Αβραμόπουλος, έχοντας τις διαβεβαιώσεις των Τσούκαλου-Λαοπόδη, έγραψε σε Δελτίο Τύπου που εξέδωσε στις 22 Μάη, μετά τη συνάντησή του με τον Αλογοσκούφη, ότι από τα δύο υπουργεία «εξειδικεύθηκαν οι αποφάσεις σχετικά με την προσαρμογή στην Κοινοτική Οδηγία του νέου ωραρίου των νοσοκομειακών γιατρών» και μεταξύ των άλλων αφορούν «τη σύναψη Ειδικής Κλαδικής Συμφωνίας μεταξύ του υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και των νοσοκομειακών γιατρών που εκπροσωπούνται από την ΟΕΝΓΕ, σε εκπλήρωση των προβλεπομένων από την Κοινοτική Οδηγία για την οργάνωση του χρόνου εργασίας. Οι ρυθμίσεις που θα προβλέπονται στην Ειδική Κλαδική Συμφωνία θα κυρωθούν με νόμο από τη Βουλή».

Η δυναμική των αγώνων που έγιναν το τελευταίο διάστημα, με

τις επισχέσεις, τις απεργίες, τα συντονιστικά συνελέυσεων, τις συγκρούσεις των γιατρών που ζουν από το μισθό τους κόντρα στους φακελάκηδες, κατάφερε ακόμα μια νίκη.

Το συνέδριο υπερψήφισε με ψήφους 78 (έναντι 48 και 10 αποχών) το πλαίσιο που πρότιζε από την Αρνητική την αναξιοπιστία του υπουργείου, ο Λαοπόδης επέμεινε στην λογική του επιδόματος εφημέρευσης, μολονότι γνώριζε τις διαφοροποιήσεις μελών της ΠΑΣΚ, μετά την προκλητική, προδοτική, αν όχι πουλημένη συμφωνία με τον Τσούκαλο για αποδοχή των προτάσεων του υπουργείου. Δε μπρέσσαν όμως όπτε αυτός ο Τσούκαλος να συσπειρώσουν τους δικούς τους. Μια μεριδια συνέδρων της ΠΑΣΚ ψήφισε ανοιχτά αποχή ή δεν σήκωσαν καθόλου το χέρι τους. Άλλοι δεν

που ουσιαστικά ισοδυναμεί με πρότασης μομφής, και ο ορισμός νέας διαπραγματευτικής ομάδας απετέλεσε κομβικό σημείο έντονης τριβής.

Παρά τις λεκτικές διαφοροποιήσεις (θυμήθηκε την αναξιοπιστία του υπουργείου), ο Λαοπόδης επέμεινε στην λογική του επιδόματος εφημέρευσης, μολονότι γνώριζε τις διαφοροποιήσεις μελών της ΠΑΣΚ, μετά την προκλητική, προδοτική, αν όχι πουλημένη συμφωνία με τον Τσούκαλο για αποδοχή των προτάσεων του υπουργείου. Δε μπρέσσαν όμως όπτε αυτός ο Τσούκαλος να συσπειρώσουν τους δικούς τους. Μια μεριδια συνέδρων της ΠΑΣΚ ψήφισε ανοιχτά αποχή ή δεν σήκωσαν καθόλου το χέρι τους. Άλλοι δεν

προστήθαν καν. Σκύλιασε ο Λαοπόδης με την αμφισβήτηση των «θεσμών» και την εκλογή στη διαπραγματευτική ομάδα και ειδικευόμενων από το «εξωθεσμικό» Συντονιστικό Συνελεύσεων Νοσοκομείων Αθήνας-Πειραιά. Σε μια έσχατη απόπειρα έμπτυσης Λαοπόδη, ΠΑΣΚ και ΔΗΚΝΙ απέσυραν την προτάσεις που είχαν υποβάλει προς ψήφιση, δηλώνοντας ότι ψηφίζουν την πρόταση του ΚΚΕ! Ο Τσούκαλος, μάλιστα, έκανε επισήμη δήλωση αιτιολόγησης ψήφου, σύμφωνα με την οποία το πλαίσιο του Περισσού από την οποία το πλαίσιο της ΕΠΕΙΡΟΣ απέντασε οι όμως σύντομα στην προτάση της ΕΙΝΑΠ της 21 Μάη (συγκλήθηκε μετά από μάζεμα 560 υπογραφών), θέτοντας θέμα απαρτίσιας, καταγγέλλοντας τους γιατρούς που υπέγραψαν το κάλεσμα στη συνέλευση και το συντονιστικό των συνελεύσεων, το συνέδριο της ΟΕΝΓΕ, όμως, καταδίκασε την πρόταση-κοροϊδία Αβραμόπουλου καθώς και τη συμβιβαστική πρακτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Ορίσεις νέα διαπραγματευτική ομάδα για την υλοποίηση των αποφάσεων των συνελεύσεων των Προεδρικών Διαταγμάτων 76/2005 και 88/1999, που προβλέπουν τη μείωση των ωρών εργασίας, βάσει της κοινοτικής οδηγίας για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, εντούτοις είναι στο χέρι των παρέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου η προθεσμία μπορεί να παραταθεί ως τις 31.12.2008)

στην εφαρμογή των διατάξεων των Προεδρικών Διαταγμάτων 76/2005 και 88/1999, που προβλέπουν τη μείωση των ωρών εργασίας, βάσει της κοινοτικής οδηγίας για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, εντούτοις είναι στο χέρι των παρέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου η έκταση της διατάξης της ΕΙΝΑΠ στην πρόταση της ΕΟΠΕΙΡΟΣ και στη συνέλευση των Ενδιώσεων πρόγραμμα δράσης για το επόμενο διάστημα. Επίσης, αποφάσισε 48ωρη απεργία στις 12 και 13/6/08, μαζί με τους νοσηλευτές (ΠΟΕΔΗΝ), με κύρια αιτία αιτία από την αλληλεγγύη στους συναδέλφους που αικόμα αγωνίζονται για απλήρωτες εφημερίες του 2008 και την ενίσχυση του δημόσιου τομέα περιθώριψης με νοσηλευτικό και παραπτηρικό προσωπικό. Προτάθηκε επίσης 5ήμερη απεργία στα μέσα Σεπτέμβρη με αιτία αιτία απόδοσης: καθαρές αποδοσές 1.600 ευρώ για τους ειδικευόμενους γιατρούς και αντίστοιχη κλιμάκωση στι

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ <ΚΟΝΤΡΑΣ>

Το έναυσμα για τον αγώνα, για την ανατροπή - τη μη εφαρμογή του νόμου δόθηκε!

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες

Η Κυβέρνηση και τα τσιράκια της στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ της χώρας έβολαν πλώρη να εφαρμόσουν το νόμο-πλαίσιο, αρχής-εξαρχής με τη διοργάνωση των πρυτανικών και προεδρικών εκλογών. Αποφάσισαν να μας επιπεθούν τώρα που η ακαδημαϊκή χρονιά τελειώνει και η εξεταστική πλησιάζει. Μας εκβιάζουν ότι θα κόψουν τα κονδύλια του κρατικού προϋπολογισμού σε όσα ιδρύματα δεν εφαρμόσουν εδώ και τώρα τον νόμο. Απέργαζονται την παράκαμψη του άρθρου 16. Αφού δεν τους βγήκε η αναθεώρηση του Συντάγματος, τώρα βγάνουν με «διαρροές» στον Τύπο και με δηλώσεις, όπως της Μπακογιάνη ότι το Κοινοτικό Δίκαιο υπερισχύει του Εθνικού. Διατείνονται ότι ετοιμάζουν νόμο για τη δημιουργία ιδιωτικών πανεπιστημάτων, νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, αφήνοντας κατά μέρος την πατέντα της «διασταλτικής ερμηνείας» του άρθρου 16 που μέχρι τώρα επέσεις ο Στυλιανίδης. Μας λένε ότι μπροστά στην ολοκλήρωση της αντι-εκπαιδευτικής «μεταρρύθμισης» δεν υπολογίζουν τίποτα, ούτε το ίδιο τους το Σύνταγμα. Η ολαζονεία και το θράσος τους δεν έχουν όρια. Πρέπει να πάρουν την απάντησή τους εδώ και τώρα, να τους κόψουμε τη φόρα...

Ηδη δώσαμε την πρώτη μάχη και βγήκαμε νικηφόροι. Εστω και με λιγότερες δυνάμεις από πέρσι, συνάδελφοι στον Πειραιά, στην Αθήνα, στην Κρήτη, στη Θεσσαλία, στη Θεσσαλονίκη έσπασαν την πρώτη συντονισμένη απόπειρα εφαρμογής του νόμου. Κατέστησαν τις πρυτανικές και προεδρικές εκλογές των ιδρυμάτων ένα φιάσκο, μια παρωδία. Οι Διοικήσεις των ιδρυμάτων, βέβαια, επιχείρησαν με κάθε τρόπο να «ξεγελάσουν» τους φοιτητές, νομίζοντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα κατάφεραν να σταματήσουν τις κινητοποιήσεις τους ενάντια στην εφαρμογή του νόμου.

Με καμάρι έσπεισε η Διοίκηση του ΤΕΙ Πειραιά να «διαρρεύσει» στον Τύπο ότι δήθεν ξεγελασαν τους συνάδελφους και ότι πραγματοποιήσαν κρυφά και με πλήρη μυστικότητα τις εκλογές. Πάνω στη φούρια και στο μήσος που τρέφουν για τους αγωνιζόμενους φοιτητές, τους διέφυγε μια σημαντική λεπτομέρεια. Οτι η μυστικότητα δημοκρατικών εκλογών αφορά την ψήφο, όχι την τοποθεσία της κάλπης. Πολλώ δε μάλλον, όταν οι εκλογές αυτές φέρουν τον βαρύδουπο τίτλο: «καθολικές». Εν ολίγοις, έσπασε τα μούτρα της η Διοίκηση του ΤΕΙ. Στο ΠΑΠΕΙ οι μπράβοι της Διοίκησης και της ΟΝΝΕΔ, η οργανωμένη κρατική βίᾳ που παραβιάζει φόρα παρτίδα το άσυλο, δεν κατόρθωσε να διαπρήσει το «αιδιά-βλητό» των εκλογών τους. Συνάδελφοι από όλη την Αθήνα έδωσαν το αγωνιστικό παρών και την απάντηση που αρμόζει στα κρατικά γουρουνιά στα πανεπιστήμια. Μέσα σε αυτό το κλίμα, η σύγκλητος του ΑΠΘ επιχείρησε να περάσει «νύχτα» τον τετραετή επιχειρησιακό προγραμματισμό. Υπολόγιζε χωρίς τον ξενοδόχο, χωρίς τους συνάδελφους που έγκαιρα την έσπασαν. **Το θράσος, βέβαια, και η ποταμόπτητα των πρυτάνεων φένει τα δρια του γελοίου.** Πάνω στο στρίμωγμα των συνάδελφων, ο Πρύτανης τάχαμοι λιποθύμησε και τήγη κατευθίσαν στο νοσοκομείο για να παριστάνει επί 3 μέρες στα κανάλια τον ανηλέως «δαρμένο» από τους συνάδελφους που έσπασαν την Σύγκλητο. **Τόσο ξεφτίλες είναι.**

Βέβαια, η επίθεση στο φοιτητικό κίνημα χρειάζεται την ενορχηστρωμένη γκεμπελική προπογάνδα των ΜΜΕ. Ξερνάνε χολή οι Πρετεντέρηδες και οι Τραγκαουνάκηδες για το φοιτητικό κίνημα. Το μένος και η λύσσα τους είναι όμοια με αυτά που έδειχναν όταν κατεβαίναμε χιλιάδες στους δρόμους και διαταράσσαμε κάθε Πέμπτη την ομαλότητα του συστήματος. Τους πονάει που η πλειοψηφία των φοιτητών και των καθηγητών απορρίπτει το νόμο-πλαίσιο, την αναθεώρηση του άρθρου 16. Διαστρεβλώνουν τα πάντα, κάνουν την τρίχα τριχιά, παρουσιάζουν τους συνάδελφους που έσπασαν τις εκλογές ως «μπράβους της νύχτας» και τα καθίκια τους πρυτάνεις που συνεργάζονται με μαφιόζους παρακρατικούς ως «αθώους και υπεράνω πάστης υποψίας». Επιστρατεύουν τη ναζιστική έμπνευσης συλλογική ευθύνη και καταλογίζουν κάθε πράξη βίᾳ στο φοιτητικό κίνημα. Μέχρι και τον ξυλοδαρμό των σεκιουριτάδων στο ΑΠΘ πάνε να τον φορτώσουν στις πλάτες μας. Νομίζουν ότι θα μας φοβίσουν, ότι οι φοιτητές τρώνε το κουτόχορτό τους και μασάνε τα παραμύθια και τις οπειλές τους. **Ισα-ίσα που η επίθεση τους αυτή μις εξαγρίωνει και μις αποδεικνύει ότι πρέπει πάση θυσία να εμποδίζουμε την εφα-**

μογή του νόμου και να συνεχίσουμε να παλεύουμε για την ανατροπή του.

Η καπόργηση του νόμου-πλαίσιο στην πράξη σημαίνει δυναμικές ενέργειες ενάντια στην εφαρμογή του, σημαίνει διαστάραξη της νομιμότητας και της τάξης. Η τάξη και η νομιμότητα είναι όροι που δεν παραβιάζονται από τα νομιμόφρονα κόμματα του κοινοβουλίου. Τέοιες κινηματικές ενέργειες, που δεν ελέγχονται από τα κόμματα του κοινοβουλίου, κρίνονται αυτομάτως καταδίκαστες από όλο τον κοινοβουλευτικό εσμό. Και σ' αυτό το πανηγυρίδι συμμετέχουν όλοι - και η Κυβέρνηση και η Αντιπολίτευση και η Φευτοφρίστερά του κοινοβουλίου. Η τελευταία δε χύνει τη χολή της, περισσότερο και από την ίδια την Κυβέρνηση. Η κάλπη γ' αυτήν είναι ιερή και η αποκαθήλωσή της σημαίνει κήρυξη πολέμου εναντίον της. Το ΚΚΕ θυμήθηκε τις αλήστου μνήμης εποχές της Πανσπουδαστικής Νο 8, τους λίβελους κατά των φοιτητών που αγωνίζονταν για την κατάργηση του νόμου 815. Η ΠΓΚ απέχει από τις συνελεύσεις, σπάει καταλήψεις, οργιάζει. Εφτασαν στο σημείο να εξισώνουν τους μπράβους στο ΠΑΠΕΙ με τους συνάδελφους που πήγαν να σπάσουν τις εκλογές. Τόσο χυδαίοι προβοκάτορες είναι. Και για το ρόλο τους αυτό εισπράττουν νυ-

χθημερόν τα εύσημα από κυβέρνηση, ΔΑΠίτες και ΜΜΕ. Από την άλη, η δηλωσίσια των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ τις πρώτες ημέρες έδωσε τη θέση της σε ονοιχτή και ευθεία επίθεση ενάντια στο φοιτητικό κίνημα.

Μας χορακτήριζουν «τυχοδιώκτες» που δίνουμε πάτημα στην κυβέρνηση για να σπάσει το άσυλο. Μας λένε ότι δεν σεβόμαστε τους «δημοκρατικούς θεσμούς» και προάγουμε τη βία στα Πανεπιστήμια. Μας κατηγορούν ότι οι ενέργειές μας δεν έχουν νομιμοποιηθεί από καμιά απόφαση συλλόγου κι ότι είμαστε «ακραίες μειοψηφίες».

Κι εμείς τους απαντάμε:

- ✓ Οι ογώνες μας έχουν νομιμοποιηθεί απ' τις εκαποντάδες αποφάσεις και τα ψηφίσματα των συλλόγων στις φοιτητικές κινητοποιήσεις των δύο τελευταίων χρόνων. Εχουν νομιμοποιηθεί στην συνειδηση όχι μόνο των φοιτητών, αλλά και ολόκληρης της κοινωνίας.
- ✓ Το δίκιο του ογώνα δεν γνωρίζει μειοψηφίες και πλειοψηφίες, δεν λογοδοτεί σε κανέναν.
- ✓ Απέναντι σε έναν νόμο που τον ψήφισαν και μις τον επιβάλλουν με τη βία, η απάντηση μας θα είναι βίαιη.

Ο γκεμπελισμός τους, ο καθολικός τους πόλεμος δεν πρέπει να μας φοβίσει. Ο ογώνας του φοιτητικού κινήματος ενάντια στην αντιεκπαιδευτική μεταρρύθμιση είναι απαράβατος όρος για να μπορέσουμε να ανασάνουμε στο μέλλον, να βρούμε την ευκαιρία να συνδεθούμε με άλλα πληττόμενα στρώματα της κοινωνίας που θα βγουν στο δρόμο. Και ο ογώνας αυτός περνάει από το σπάσιμο της εφαρμογής όλων των διατάξεων του νόμου-πλαίσιο, μέχρι να διαμορφωθούν οι όροι για την πλήρη ανατροπή του νόμου. Μέχρι τώρα τα έχουμε καταφέρει, το φιάσκο των εκλογών τους είναι νίκη δική μας. Ο ογώνας λοιπόν πρέπει να συνεχιστεί, ανεξάρτητα από το μέσο πάλης που θα υιοθετήσει από τις επόμενες Γενικές Συνελεύσεις. Εχουμε μπροστά μας την εκπνοή των τελεσιγράφων του υπουργού για την εφαρμογή του νόμου, την απόπειρα εφαρμογής του εσωτερικού κανονισμού και 4ετούς επιχειρησιακού προγραμματισμού από το σύνολο σχεδόν των Διοικήσεων των Συνελεύσεων Τμημάτων –ας μην έχουμε αυταπάτες γ' αυτό– και βέβαια το πολύ επικίνδυνο πατιγνό με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και την ενωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας. Η κατάσταση είναι δύσκολη, αλλά δεν πρέπει να πτοούμαστε. Καταφέραμε να ανασυντάξουμε το ραχύτα της δυνάμεις μας, το «μπλοκ του ογών», το «μπλοκ των καταλήψεων», έπειτα από καιρό, έστω και με δυνάμεις μικρότερες από τις περσινές σ' αυτή την πρώτη φάση της αναμέτρησης, τις πρυτανικές εκλογές. Πρέπει να τα δώσουμε όλα αυτό το διάστημα για να ενισχύσουμε και να διευρύνουμε το «μπλοκ του ογών».

Δυναμικές ενέργειες σε όλες τις σχολές ενάντια στην εφαρμογή του νόμου

Να δημιουργήσουμε τους όρους για κίνημα ανατροπής του νόμου
Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια δεν θα περάσουν

Όταν τα μεγάλα πνεύματα συναντώνται...

«Ολοι έχουν υποχρέωση να καταδικάσουν αυτές τις πράξεις, οι οποίες δεν έχουν καμία απολύτως βάση, καμία απολύτως νομιμοποίηση».

Βαγγέλης Αντώναρος

Αναπληρωτής κυβερνητικός εκπρόσωπος

«Νομίζω ότι ο

Φλας αριστερά, στροφή δεξιά

Απ' όλα έχει ο μπαξές. Ο καθείς διαλέγει και παίρνει, ανάλογα με τις αυταπάτες του. Ο λόγος για την εθνική συνδιάσκεψη της ΠΑΣΠ, όπου κυριάρχησε, λέει, το σύνθημα «στροφή προς τ' αριστερά». Επιτέλους θέσεις «καθαρές» διατυπώθηκαν στη συνδιάσκεψη, μιας ενημερώνουν οι φυλλάδες του συγκροτήματος και η Ελευθεροτυπία. Θέσεις «ενιαίες» κατά του νόμου-πλαισίου για τα ΑΕΙ και των συναφών νομοθετημάτων (αξιολόγηση), αλλά και κατά των ιδιωτικών πανεπιστημάτων. Τις «ενιαίες» αυτές θέσεις τορπίλισε η ομιλία του προέδρου, Γιωργάκη, που όμως κατοχειροκροτήθηκε. Τελικά, είναι σχίζοφρενείς οι Πασπίτες. Τι είπε ο πρόεδρος με τα άφθονα ελληνικά του; Ότι (εκτός από την κυβέρνηση) «ευθύνη έχουν -μικρότερη- αλλά έχουν ευθύνη- και διάφορες αριστερότητες, συντηρητικές εγώ τις λέω, ομά-

δες. Διότι είναι συντήρηση όποιοι δεν θέλουν τις αλλαγές υπέρ του δημόσιου Πανεπιστήμιου και καθηλώνουν τη δημόσια Παιδεία στο παρελθόν, με την πόλωση και τη βία». Μάλιστα! Δηλαδή κάποιοι συντηρητικοί αντιδρούν στις αλλαγές -τις οποίες όμως κάνει η κυβέρνηση της ΝΔ-, οι οποίες αλλαγές είναι προφανώς υπέρ του δημόσιου Πανεπιστήμιου, γι' αυτό και αυτοί που αντιδρούν με την πόλωση και τη βία (οι αριστερότητες ομάδες) είναι συντηρητικοί. Κατά τα άλλα ο Παπανδρέου τόχθηκε κατά της πολιτικής της ΝΔ και το ακροαστήριο πανηγύριζε για τις «καθαρές θέσεις» κατά του νόμου-πλαισίου και για τη «στροφή προς τ' αριστερά».

Το στυλ Πυθίας, υιοθέτησε ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και για το άσυλο, αποδεικνύοντας ότι έχει εντρυφήσει στη διφορούμενη δημογαγία, που χαρακτηρίζει το κόμμα του και τον

πρώτο διδάξαντα, τον πατέρα του.

«Το άσυλο -είπε- αυτό το ιερό δικαίωμα, είναι αιχμάλωτο δύο αντιλήψεων, που το καταργούν. Η μία είναι της ΝΔ, που θέλει την Αστυνομία να περιφρουρεί τους φοιτητές, το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης. Η άλλη, είναι αυτή που θέλει διάφορα γκρουπουσκουλά να καταργούν την ελεύθερία έκφρασης και σκέψης στην πράξη εντός του Πανεπιστημίου». Δηλαδή, για όσους δεν κατάλαβαν: Η ελευθερία έκφρασης και σκέψης είναι στην περίπτωσή μας η εφαρμογή του νόμου-πλαισίου από το καθηγητικό κατεστημένο, με τις πλάτες της ΝΔΦΚ και της ΠΑΣΠ, παρά τη θεληση και την απόφαση του περσινού μεγαλεώδους κινήματος των καταλήψεων και την αντίθεση της πλειοψηφίας του διάσκοντος προσωπικού. Τα «γκρουπουσκουλά» είναι αυτοί που δεν ξε-

πιούλησαν την απόφαση αυτή και προσπαθούν να υλοποιήσουν τη δέσμευση που ανέλαβε το κίνημα: να καταργήσει το νόμο-πλαισίο στην πράξη, να αικυρώσει οιαδήποτε απόπειρα εφαρμογής του. Κατά τον Γιωργάκη, από αυτούς κινδυνεύει το άσυλο. Αρα τι πρέπει να γίνει; διερωτώμαστε εμείς οι αφελείς. Να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους οι διοικήσεις των ΑΕΙ και να υλοποιήσουν τη διάταξη του πρόσφατα ψηφισμένου νόμου-πλαισίου, καλώντας τις δυνάμεις καταστολής να μπουκάρουν στα ιδρύματα, μιας και το άσυλο καταλύεται από τα γκρουπουσκουλα. Αυτό θέλει να πει ο ποιητής (πράγμα που λέει συνεχώς και ο Στυλιανίδης), όμως δεν τολμά να το εκοτομίσει, γιατί θα στραπασφαριστεί το «σοσιαλιστικό» προφίλ του.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Πόντιος Πιλάτος οι πρυτάνεις

Θυμόμαστε τη θλιβερή εικόνα των πανεπιστημιακών καθηγητών, καθισμένων σαν αρνάκια στα έδρανα της κατάμετρης αιθουσας, από το βήμα της οποίας ο δικτάτορας Παπαδόπουλος εκφωνούσε τον παραληρηματικό του λόγο περί του Ελληνος ασθενούς που η δικτατορία είχε τοποθετήσει επί της χειρουργικής κλίνης για να τον σώσει. Θυμόμαστε την αποστροφή, που μας γένησε τότε αυτή η εικόνα, που κατά τα άλλα επιβεβαίωνε το ρόλο του πανεπιστημιακού κατεστημένου, ως θεσμού και στυλοβάτη του συστήματος (εξαιρέσεις υπάρχουν πάντα για να επιβεβαιώνουν τον κανόνα).

Τότε στα μαύρα χρόνια, που όλα τά 'σκιαζε η φρέρα, οι πανεπιστημιακοί «δάσκαλοι» λούφαζαν. Τώρα στα χρόνια της «ελεύθερης δημοκρατίας», επέλεξαν το δρόμο των ίσων αποστάσεων, με σαφή όμως κλίση υπέρ της κυβέρνησης, μιας και η συνέντευξη Τύπου, που παραχώρησαν οι πρυτάνεις, δόθηκε με αφορμή την προσπάθεια ακύρωσης του νόμου-πλαισίου στην πράξη από τους φοιτητές που παρέμειναν πιστοί στην απόφαση του κινήματος των καταλήψεων και τα γνωστά γεγονότα του ΑΠΘ.

«Συνθλιβόμαστε» είπαν οι πρυτάνεις, βάζοντας στο διο τουσιβόλι την κυβέρνηση, που επιμένει στην εφαρμογή ενός νόμου, με τον οποίο δεν συμφωνεί ούτε η πλειοψηφία των πανεπιστημιακών καθηγητών και τους φοιτητές, που υπερασπίζονται με νύχια και δόντια το δημόσιο πανεπιστήμιο (άσχετα αν οι πρυτάνεις δεν συμφωνούν με τον τρόπο της υπεράσπισης). Και συνέχισαν τονίζοντας πως πάγια θέση της συνόδου των πρυτάνεων είναι «ένας νόμος λιτός, όπως πρέπει να είναι ένας νόμος-πλαισίο, που θα εξασφαλίζει πρώτα απ' όλα το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων» (σ.σ. που να μην θίγει πρώτα και κύρια τη δική τους εξουσία στα πανεπιστήμια και να μην αμφισβητεί τη θέση και το ρόλο τους) και πως «μόνο με τη σύσταση διακομιστικής επιπροπής για την Παιδεία μπορούν να επιτευχθούν αλλαγές» (σ.σ. αλήθεια ποιες αλλαγές);... χωρίς κομματικές σκοπιμότητες και συντεχνικές λογικές, χωρίς αφορισμούς και γενικεύσεις από κοινού με τους φορείς της εκπαίδευσης» (σ.σ. πώς ορίζονται οι «συντεχνιακές λογικές και οι αφορισμοί» όσον αφορά στην ύπαρξη και λειτουργία ενός πραγματικά δημόσιου και δωρεάν πανεπιστήμου).

Οφελούμε, όμως, να επισημάνουμε, πως ακόμα και αυτή η στάση του Πόντιου Πιλάτου (στάση που θα ληγει κανείς πως δεν αρμόζει σε ανθρώπους που είναι επικεφαλής του δημόσιου πανεπιστήμιου, το οποίο υποτίθεται ότι έπρεπε να υπερασπίζονται με όλη την ψυχή τους), που υιοθέτησαν οι πρυτάνεις, δημιούργησε προβλήματα στην κυβέρνηση και τον υπουργό Παιδείας. Που θα προτιμούσαν, βεβαίως, να τους έχουν στο πλευρό τους χωρίς αντιρρήσεις και όχι με επιφύλαξης. Σ' αυτή τη φάση, που απέναντί τους έχουν τις δυναμικές ομάδες των φοιτητών, κυβέρνηση και Στυλιανίδης, θα προτιμούσαν σημή ιχθύος, βοήθεια χωρίς «ναι μεν, αλλά» από τις διοικήσεις των ΑΕΙ και βεβαίως όχι αμφισβήτηση της κυβερνητικής εξουσίας.

Πάντως, οι πρυτάνεις δεν θα πάψουν να βρίσκουν απέναντί τους τους φοιτητές, όσο συνεχίζουν αυτό το βιολί (να προσπαθούν δηλαδή να βάλουν το νόμο-έκτρωμα στην πράξη). Την Παρασκευή θα βρεθούν και πάλι σε κλοιό φοιτητών, κατά τη διεξαγωγή της νέας συνόδου των πρυτάνεων στην Κρήτη, στην οποία θα παραστεί και ο υπουργός Παιδείας.

■ Εγκληματικές «αμέλειες»

Μόνο 128 σχολεία από τα 503 του Νομού Αχαΐας και 107 από τα 350 του Νομού Ηλείας, που είχαν έτος κατασκευής πριν το 1959 ήλεγχε ο ΟΣΚ όλα τα προγράμματα χρόνια και ειδικότερα τα τρία τελευταία!

Για τα υπόλοιπα, δεν κρίθηκε αναγκαίος ο ελεγχός, μας ενημέρωσε ο Στυλιανίδης! Κι έπειτα έχουν το θράσος οι υπουργός Παιδείας και η κυβέρνηση να καμαρώνουν. Ο Στυλιανίδης, πάντως έχει το Θέο μαζί του, γιατί ήταν Κυριακή και τα σχολεία δεν λειτουργούσαν. Κανείς δεν μας λέει πως μπορούσαμε να δούμε κι εδώ (σε μικρότερη έκταση) φαινόμενα Κίνας.

Αλήθεια, δε μάθαμε, το Δημοτικό Σχολείο στα Βραχνάϊκα, το Γυμνάσιο και Λύκειο στα Λεχαινά και το σχολικό συγκρότημα στο Βαρθολομείο, που έπαθαν σοβαρές ζημιές, τα έχει ελέγχει ο ΟΣΚ ή ήταν από αυτά τα σχολικά κτίρια που δεν έχρηζαν ελέγχου;

Εθνικιστική γελοιότητα

Για ελληνικής προέλευσης αρχαιοκαπηλία, με στόχο το «σφετερισμό της μακεδονικής ιστορίας» κάνει λόγο η εφημερίδα των Σκοπίων «Utrinski Vestnik». Αρχαιοθήρες και μωρόπιστοι πολίτες, γράφει η εφημερίδα, πωλούν σε χαμηλές τιμές αρχαιολογικούς θησαυρούς, οι οποίοι μέσω παράνομων δικτύων φτάνουν σε αντικέρια στην Ελλάδα. Οι Ελληνες, σημειώνεται στο δημοσίευμα, ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για αντικείμενα του 4ου αιώνα π.Χ. (περίοδος του Μεγάλου Αλεξανδρού). Φιλοξενείται, επίσης, έκλιση αρχαιολόγων για θεσμοθέτηση οργάνου που θα καθορίζει κανόνες και τιμές και θα παρακολουθεί το εμπόριο αρχαιολογικών θησαυρών (!), ώστε «να αναστραφεί η τάση που πλήγτει τη μακεδονική εθνική ταυτότητα».

Η εθνικιστική γελοιότητα δε γνωρίζει σύννορα. Ειδικά κάποιοι από τους γείτονες δίνουν ρέστα, αναζητώντας τη... σλαβική τους καταγωγή στους χρόνους της... μακεδονικής δυναστείας. Περιττεύει, τέλος, να πούμε πως οι θησαυροί της αρχαιοτήτας δεν ανήκουν σε κανένα από τα σύγχρονα έθνη, αλλά αποτελούν πολιτιστική κληρονομιά ολόκληρης της ανθρωπότητας. Γ' αυτό και θα 'πρεπε να εκτίθενται εκεί που βρέθηκαν, όχι για να στηρίζουν γελοιές εθνικιστικές δοξασίες, αλλά για να αποκατασταθεί η ενότητά τους με το χώρο, όσο αυτό μπορεί να γίνει.

ANTIKYNOVNIKA

Το καλοκαίρι παραδερζουμε. Το χειμώνα, πώς σκ@t@ το λένε αυτό που κάνουμε; Κι αν τη μέρα κάνουμε ημερίδες, τη νύχτα τι κάνουμε, υπχερίδες; Ποιες εσεπερίδες και ποια μήλα, ρε;

Μεθαύριο Δευτέρα, το αιώνιο «παινί», ή ΓΑΠ [Γκαφατζής Αδέξιος Ποδηλάτης] ή Giorgakis, κλείνει τα 56 χρόνια από τότε που άνοιξε τα μάτια του στο St Paul της Minnesota. Φαντάζομαι ότι ευχές δια γίνονται δεκτές μέσω διαδικτύου (mail, chat, web cameras κλπ.) τα οποία ο ΓΑΠ παίζει στα εννιά δάχτυλα των χεριών του (ήταν δέκα πριν την καταραμένη... αριστερή στροφή και τα βλέπω να γίνονται οκτώ αν κάνει και κάνα δεξιόστροφο άνοιγμα στο μεσαίο χώρο). Δεν δα μπορεί να τρώει και finger food –όπως κάθε αμερικανόπαις– χωρίς δάχτυλα...

Ευγενική χορηγία της στήλης οι περί μυλωνά παροιμίες: «Μυλωνάς δε δύλευε, το αλεύρι μοιράζε». «Όλοι κλαίν' τον πόνο τους κι ο μυλωνάς τ' αυλάκι». «Σαν θέλει η μούρα μυλωνάς γίνεται και δεοπότης». «Οποιος είναι αλευρωμένος δεν είναι και ο μυλωνάς». Και η κατακλείς: «Ο μύλος θέλει μυλωνά και το καράβι αέρα, κι άμα πεδάνει ο μυλωνάς δε μένει ούτε αντένα».

Μποϊκοτάζ στα γαλακτοκομικά;

Καλά τα λέει ο Περισσός με αφορμή τους σεισμούς, πάντα οι εργαζόμενοι και τα φωτάχα λαϊκά στρώματα την πληρώνουν. Να, για παράδειγμα, γίνονται αναίτια επεισόδια από κακομαδημένα παιδιά πλουσίων που εγγράφονται σε κινήματα και σε λουκουμάκια τύπου ΣυΡίζΑ (αχ, εδώ τους κάθεται) και την πληρώνει ο μισθοσυντήρητος ένονπλος ΕΛΑΣΤίτης που βγήκε στο μετερίζι, στη σύγκρουση και στον κίνδυνο, με όραμα μια καλύτερη κυνωνία. Είναι κάπι που πρέπει ν' αλλάξει και να προστατευδούν οι ΕΚΟΦ [Ευπαδείς Κοινωνικά Ομάδες Φτωχολογιάς], και να ξεγυμνωθούν οι ΕΚΟΦίτες του Μπίστη [γεια σου σ. Γιώργη, τη μπίστη μου]. Α, ναι, χρες και προχέδες απήργησαν οι δικαστικοί υπάλληλοι και δυμήδηκα: τι έγινε με τους δικαστικούς, αποκαταστάθηκαν; Το έλεγχε το κόμμα; Επίασε τόπο ο αγώνας του για τα δικαιώματα του προλεταριάτου σε μια επωφελέστερη πώληση της εργατικής δύναμής του; Γιατί γελάτε ρε, ξέρετε πόσα παιδιά κατέβηκαν από τα κορφοβιούντια για ν' αναρριχηθούν σε άλλες κορυφές; Να τα εκπιέσουμε και να τα συνεκπιέσουμε αυτά...

Κιμαρίστας ή ντράμερ; Σούπερ ή αμόλυβδη; Στήδος ή μπούτη; Ανδρών ή γυναικών; Βόδι μπιλντιγκ ή βλακ λιστ; Αντιδιαστολή: αντίδια-στολή, στολή στο ξεπλυμένο πράσινο των αντιδιών. Και ο Χρήστος να εξέρχεται της επιταμήνου κατακλίσεως, αλλά ως άχρηστος πια... Εκτός κι αν κάνει καμιά εφημερίδα με τον Μάκη [Χρηματαρά].

Απαντώντας σε απορίες αναγνωστών - αγνώστων [θα βάλουμε και ζωδή ζωδία κάποια στιγμή], η Κοκκινοσκουφίτσα δηλώνει ανεύδυνα πως όταν μεγαλώσεις δ' ακολουθήσει το παράδειγμα μιας γνωστής και δια γίνεται νηπιαγωγός. Άλλα στο ενδιάμεσο δα κάνω ό,τι κι η φίλη Σταχτοπούτα: δα παντρευτώ το βασιλόπουλο [ποια Τήλο ρε]; γιατί πάντα ήδελα να γίνω γιατρός...

Ολα ακατανόητα στο μικρονοϊκό πολιτισμό, όλα άλογα, γι' αυτό και οι τόσοι ιππουργοί. Τόσες πολλές διευδύνσεις, τρήματα, τομείς, μα και τόση έλλειψη στελέχωσης! Τόσος επιμερισμός για να βασιλεύει η συγκέντρωση! Τόσα λόγια για να επιβληθεί η σιωπή! Τόσες επικλήσεις για σιωβρόπτη για να επικρατήσει η γελοιότητα!

Πόσο πιο απλά να μιλήσεις κάποιος χωρίς να γίνει γραφικός ή λαϊκίων; Η κυνωνία δεν βλέπει ότι δύσκολα γίνεται το «κοινωνικό κράτος», διευρύνεται το πονικό κι αντίστροφα; Η κυνωνία δεν βλέπει τη συλλήθδην τιμωρία των πολλών και την ατιμωρησία –για ό,τι μα ό,τι συμβεί– των λίγων; Δεν βλέπει ότι το «ασύρτο χέρι της αγοράς» που ρυθμίζει τα πάντα, είναι ντυμένο ένα σιδερένιο γάντι ενάντια στη φτωχότερα στρώματα; Δεν βλέπει ότι οι εκλεγμένοι από αυτήν την «ταγογί» είναι βουτηγμένοι μέχρι το λαιμό σε ό,τι η ίδια θεωρεί «έλλειμμα αξιών», σε ό,τι πιο ταπεινό και ποταπό; Δεν βλέπει και αφήνει ν' αναδύονται επιδίσοι συνταγογράφοι, σωτήρες και οδηγοί; Η κυνωνία δεν βλέπει την καταπίεση, τους σταυρωμένους, τους σακατεμένους, τα κυνηγήτα, τη λάσπη; Δεν βλέπει την άγονη εσωστρέφεια, τον αυτισμό, το φόβο, την υποκρισία, την εδελούσια γονυκλισία; Η κυνωνία δεν βλέπει ότι κάποιοι την αποδυνάμωσαν α' εξευτελιστικό σημείο, την ταπεινώνουν, την ενοχοποιούν και τώρα πια τη δουλεύουν και τη φτυνούν κατάμουτρα; Η κυνωνία δεν βλέπει το εφιαλτικό μέλλον της, δεν βλέπει το άδιλο παρόν της; Η κυνωνία δεν βλέπει, γραμμα την κυνωνία μου;

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

Είναι γεγονός πως από τότε που ανέλαβε ο Γ. Λούκος έχει καταφέρει να δώσει όλη διάσταση στο Φεστιβάλ Αθηνών-Επιπλάρου. Κατάφερε να το βγάλει από τον στενό εθνικιστικό κορούς και να του δώσει μια διεθνή διάσταση. Ανοιχτήκε σε νέα ρεύματα, έδωσε τη δυνατότητα στο κοινό που ούτε τη δυνατότητα να ταξιδεύει στο εξωτερικό έχει ούτε την ικανότητα να παρακολουθήσει π.χ. θέατρο σε ξένες γλώσσες, να γνωρίσει σημαντικούς σύγχρονους δημιουργούς και ομάδες. Κατάφερε να φτάξει κατινύπριες αίθουσες και να προσελκύσει ένα νεανικό κοινό, γεγονός που επιβεβαιώνεται από τις γεράτες αίθουσες και τις sold out παραστάσεις.

Ομως, τα βασικά προβλήματα που χαρακτηρίζουν την καλλιτεχνική κίνη-

ση παραμένουν. Οι πλοτιές εργαζόμενες και νεολαίστικες μάζες παραμένουν μακριά από σημαντικές δουλειές. Απλά, διευρύνθηκε το ειδικό κοινό. Οι εργαζόμενοι εξακολουθούν να τροφοδοτούν, με τα εισιτήρια της Εργατικής Εστίας, τα διάφορα «Δελφινάρια» του καλοκαιριού με τους Σεφερλήδες και τα χιδαία, υποπημηκά θεάμπωτα. Άλλα και το εισιτήριο των 30 ευρώ (για την πλειοψηφία των παραστάσεων, γιατί υπάρχουν και ακριβότερα), σε εποχές ακριβειας και λιτότητας, είναι απαγορευτικό και για όποιον θελει να παρακολουθήσει πολλές παραστάσεις. Μετ' εμποδίων, λοιπόν, και άκρως επιλεκτική και η κριτική μας.

■ Δημήτρη Δημητριάδη: «Πεθαίνω σαν χώρα», από το Theseum Ensemble, σε σκηνοθεσία Μιχάλη Μαρμαρινού

«Αυτή η χώρα είναι νεκρόφιλη, γεροντόφιλη, κοπρολάγνα, σοδομίστρια, πουτάνα, μαστροπός και φόνισσα. Εγώ θέλω να είμαι η ζωή, θέλω να ζήσω, θά 'θελα να ζήσω, θά 'θελα να μπορούσα να ζήσω, θά 'μουν ευτυχισμένη τώρα αν ήθελα να ζήσω... όμως αυτή η χώρα δε μ' αφήνει να το θέλω, δε μ' αφήνει να είμαι η ζωή, να δίνω τη ζωή»

Μπαίνοντας στο χώρο του πρώην εργοστάσιου Τσαούσογλου, όπου εδώ και μερικά χρόνια λειτουργούν δυο θεατρικές σκηνές του Φεστιβάλ Αθηνών, συναντίεσαι με την τεράστια ουρά ανθρώπων που έχει στήσει ο Μιχάλη Μαρμαρινός. Ανθρώποι όλων των ηλικιών στέκονται ακίνητοι, σαν αγάλματα, περιμένοντας άγνωστο τι. Η τράπτη αντίδραση είναι αρνητική: ένας αικόνα κούφιος μοντερνισμός, μια προσπάθεια εντυπωτισμού. Με το που μπαίνεις στην αίθουσα, η πρώτη εντύπωση σου κλονίζεται. Μια θητοποίησης μπροστά σ' ένα μικρόφωνο, με σπασμένα ελληνικά και νευρικές κοριτσιστικές κινήσεις, απαργγέλλει ένα μονόλιο. Μια αλλοδαπή που την έφεραν και την έκαναν πόρνη μιλά στον άνθρωπο που αγαπά. Ο παραληρηματικός αυτός μονόλιος κρατά όση ώρα προσέρχονται οι θεατές και γεμίζει η αίθουσα. Δεν έχεις λόγο να τον παρακολουθήσεις λέξη προς λέξη. Θες δε θες, όμως, πιάνεις σκόρπιες φράσεις σφηνώνεται στο μυαλό σου η κεντρική ιδέα. Αναρωτιέσαι αν ακούς μια ειλικρινή ερωτική εξομολόγηση ή τα γλυκολογιά μιας πόρνης προς το νταβατζή ή την προσπάθεια μιας αλλοδαπής να παντρευτεί

σει την παραμονή της ή... ή... Μπορεί, όμως, να είναι και όλα αυτά μαζί, ένα κουβάρι από αντιφάσεις, σαν αυτές που κάθε μέρα ξετυλίγονται μέσα μας και γύρω μας. Μέχρι ν' «αρχίσει» η παράσταση, έχεις αναθεωρήσει την αρχική αρνητική εντύπωση την ουρά εισιτηρίου της παραστάσης.

βλέπεις. Η ουρά είναι ο γιγάντιος χορός σε μια σύγχρονη τραγωδία. Τραγουδά, φωνάζει συνθήματα, μορφάζει, σχολιάζει, υπομνηματίζει το λόγο του Δημητριάδη, προσθέτει κοφτές ειρωνικές παρεμβολές που έχει γράψει ο Μαρμαρινός. Ενα λόγο καταγγελτικό, απαισιόδοξο, ορισμένες φορές εσχατολογικό.

Ο Δημητριάδης έγραψε το «Πεθαίνω σαν χώρα» το 1978, μέσα σε 10 μέρες, όπως έχει πει, μεταφέροντας τις σκληρές εμπειρίες από την επιστράτευση της χούντας. Πιάνοντας τις εσωτερικές δονήσεις του έργου, ο Μαρμαρινός το κατέστησε σημειονό, επίκαιρο. Ενα φτύσιμο κατάμουτρα στην ιδεολογία των «Ελληναράδων» σε όλες τις εκφράσεις αυτού του κατάμαυρου κοινωνικού συμφύρωματος που το βλέπουμε κάθε μέρα γύρω μας να δηλη-

■ Δημήτρη Παπαϊωάννου: <<Μήδεια(2)>>

Η τέρψη των αισθήσεων

ΟΔ. Παπαϊωάννου σήγουρα δεν είναι τυχαία περίπτωση. Εικαστικός, σκηνοθέτης, χορογράφος, χορευτής παλιότερα, συγκαταλέγεται στους κορυφαίους όχι μόνο στην Ελάδα, αλλά και διεθνώς, αναγνώριση που κέρδισε όχι με τις τελετές έναρξης και λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, αλλά με τη δουλειά του στο χοροθέατρο. Οι πολλοί των γνώρισαν ως δημιουργό των τελετών έναρξης και λήξης του Athens 2004, όμως είχε ήδη μια σημαντική πορεία στο χώρο του χοροθέατρου, αποτελώντας έναν από αυτούς που εισήγαγαν αυτό το είδος (στη σύγχρονη εκδοχή του) στη χώρα μας, φέρνοντας το ελληνικό κοινό σε επαφή με ένα ρεύμα που ήδη γνώριζε άνθιση στην Ευρώπη και την Αμερική.

Η «Μήδεια» ήταν η παράσταση που πριν 15 χρόνια απογείωσε την «Ομάδα εδάφους», την οποία είχαν δημιουργήσει ο Παπαϊωάννου με την Αγγελική Στελλάτου. Ο δημιουργός της αποφάσισε να την ξανανεβάσει φέτος, με εντελώς νέα σύνθεση και «πειράζοντας» ορισμένα στοιχεία της (κίνηση απολύτως λογική για κάθε δημιουργό). Αυτονοήτως, η κριτική οφείλει να σταθεί στην τωρινή παράσταση και να την «κοιτάξει» καθεαυτή και όχι συγκρίνοντάς την με την παλιότερη.

Στη «Μήδεια» μπορεί να δει κανείς το ιδεολογικό και αισθητικό σύμπαν του δημιουργού της. Ο Παπαϊωάννου είναι εστέτ και ποπ ταυτόχρονα. Συνεχίζει την παράδοση ορισμένων από τους κορυφαίους της αστικής τέχνης στην Ελλάδα: του Χατζηδάκη, του Τσαρούχη, του Κουν. Καλλιτεχνών που μολονότι δεν βγήκαν έξω από τα όρια του αστικού πολιτισμού, βρήκαν κλειστές τις πόρτες, διότι δεν υπηρέτησαν το καθεστώς με τον τρόπο

που εκείνο απαιτούσε: ως ψόγος, αλλά για να εντοπιστεί το στήγμα του έργου. Στη «Μήδεια» του Παπαϊωάννου τα «εξουσιαστικά» στοιχεία συρρικνώνται μέχρις εξαφάνισης και η πλοκή περιορίζεται στο ερωτικό στοιχείο. Ενας «μάτσος» άνδρας (Ιάσονας), μια «άγρια» γυναίκα (Μήδεια), ένα άγουρο κορίτσι (Γλαύκη) που γίνεται το νέο δέρας στη συλλογή του άνδρα. Η σημαντικότητα της παράστασης αρχίζει μετά το μύθο, περιορίζεται κυρίως στη φόρμα της.

Ο Παπαϊωάννου είναι ένας μετρ της αισθητικής απόλαυσης. Όλα τα στοιχεία της παράστασης είναι προσεκτικά επιλεγμένα, στις σωστές αναλογίες, για να κρατούν το θεατή καθηλωμένο στη μια και κάτι ώρα που διαρκεί η «Μήδεια». Εικόνες απαραμιλλησμορφίας, μελοργολικές άριες του Μπελίνι (επιλογή Δ. Παπαϊωάννου), ανάμεσα στις οποίες παρεμβάλλονται ηλεκ-

νεται ως ψόγος, αλλά για να εντοπιστεί το στήγμα του έργου. Στη «Μήδεια» του Παπαϊωάννου τα «εξουσιαστικά» στοιχεία συρρικνώνται μέχρις εξαφάνισης και η πλοκή περιορίζεται στο ερωτικό στοιχείο. Ενας «μάτσος» άνδρας (Ιάσονας), μια «άγρια» γυναίκα (Μήδεια), ένα άγουρο κορίτσι (Γλαύκη) που γίνεται το νέο δέρας στη συλλογή του άνδρα. Η σημαντικότητα της παράστασης αρχίζει μετά το μύθο, περιορίζεται κυρίως στη φόρμα της.

Ο Παπαϊωάννου είναι ένας μετρ της αισθητικής απόλαυσης. Όλα τα στοιχεία της παράστασης είναι προσεκτικά επιλεγμένα, στις σωστές αναλογίες, για να κρατούν το θεατή καθηλωμένο στη μια και κάτι ώρα που διαρκεί η «Μήδεια». Εικόνες απαραμιλλησμορφίας, μελοργολικές άριες του Μπελίνι (επιλογή Δ. Παπαϊωάννου), ανάμεσα στις οποίες παρεμβάλλονται ηλεκ-

τρονικοί ήχοι (σύνθεση Coti K που δίνουν έμφαση στη σκηνική δράση, ένα σκηνικό (Νίκος Αλεξίου) στο οποίο κυριαρχεί το υδάτινο στοιχείο (στον Παπαϊωάννου και στον Λαρς φον Τρίερ βλέπεις αυτή την εμμονή με το νερό) και κοστούμια (Δ. Παπαϊωάννου, Θάνος Παπαστεργίου) που παραπέμπουν στους πίνακες του Τσαρούχη και του Τουλούζ-Λοτρέκ.

Ολο αυτό το εικαστικό σύμπαν, όμως, θα παρέμενε νεκρό, αν δεν «γέμιζε» από θησποιούς-χορευτές, οι οποίοι κινούμενοι στα όρια της σωματικής αντοχής, αρκετές φορές ως ακροβάτες, διακινδυνεύοντας τη σωματική τους ακεραιότητα, έδωσαν πνοή στη σύλληψη του δημιουργού, σκηνοθέτη και χορογράφου τους. Η Ευαγγελία Ράντου (Μήδεια) ήταν η γυναικο-στοιχείο, ο Γιάννης Νικολαΐδης (Ιάσονας) ο άντρας-κατακτητής, η Κατερίνα Λιόντου (Γλαύκη) η παιδιόντα που γνωρίζει το πρώτο ερωτικό σκίρτημα και στο τέλος ένα φρικτό θάνατο, ενώ ο Αρης Σερβετάλης (σκύλος), μολονότι δεν είναι χορευτής, υπήρξε πειστικός στο ρόλο του. Δημιουργικά εντάχθηκαν στη διανομή και οι υπόλοιποι ηθοποιοί-χορευτές.

Υπάρχει ένα παλιό εμπειρικό κριτήριο που λέει ότι καταλαβαίνεις αν μια παράσταση είναι σημαντική από το ον σε απασχολεί, αν τη σκέψεσαι τις επόμενες μέρες. Οφελώνα να ομολογήσω πως αυτό μου συνέβη με τη «Μήδεια(2)». Ο Παπαϊωάννου είναι όντως μεγάλο ταλέντο. Τι κρίμα που αυτό το ταλέντο παραμένει εγκλωβισμένο στο ρεύμα της «αισθητικής απόλαυσης» και αρνείται να δει κοινωνικά διακυβεύματα πέρα από εκείνα που ορίζει ο στενός ορίζοντας της αστικής ιδεολογίας!

ΔΗΜ. NAT.

■ Αποκαλυπτήρια

Αν δεν το πήρατε χαμπάρι, υποτίθεται πως μέχρι σήμερα βρίσκεται σε εξέλιξη «μποϊκοτάζ στο γάλα», υπό το σόλγυκον «μην αγοράζετε γάλα σε τιμή πάνω από 1 ευρώ». Με μια απλή κίνηση οι αλυσιδεροί σούπερ πάρκετ κάνουν σκόνη το «μποϊκοτάζ» και αποκάλυπτουν τη γελοιότητα τέτοιων ενεργειών. Εξαφάνισαν από τα ράφια τις δικές τους μάρκες, που έχουν χαμηλότερη τιμή, και άφησαν μόνο τα επώνυμα προϊόντα, χωρίς ν' αλλάξουν τις τιμές. Τι θα έκανε ο κόσμος; Αγόρασε αυτό που βρήκε ή αυτό που συνηθίζει ν' αγοράζει. Και να 'θελε να «παίξει» στο «μποϊκοτάζ» δε μπορούσε.

Ελπίζουμε αυτή η γελοιά κατάληξη της πρώτης απόπειρας να συμβαζέψει τους φορείς του αποπροσανατολισμού.

Κινητοποίησης συμβασιούχων ΥΠΠΟ

Δυναμικές κινητοποίησης αναγγέλλει το Πανελλήνιο Σωματείο Εκτακτου Προσωπικού ΥΠΠΟ, με αίτημα «την επαναπρόσληψη των απολυμένων εργαζομένων στο ΥΠΠΟ, την κατάργηση του περιορισμού του 24μήνου, την διενέργεια αντικειμενικού τρόπου προσλήψεων μονίμων και εκτά-

κτων, τη μονιμοποίηση όλων των εργαζόμενων που καλύπτουν πάγιες και διαφορετικές ανάγκες». Στην ανακοίνωση διεκτροφωδείται με στοιχεία το χάρι του υπουργείου Πολιτισμού, που πρότιθεται από την εφαρμογή του ΠΔ Παυλόπουλου για τους συμβασιούχους και τις χιλιάδες απολύτες.

Συζητήσεις για τη ζωή στην πόλη

Διήμερο συζητήσεων, για «τη ζωή που μας αρνούνται σε μια πόλη που μας ανήκει», διοργανώνουν αντικαπιταλιστικές κινήσεις πόλης, στο λόφο του Στρέφη (Θεσσαλονίκη), στις 21 και 22 Ιουνή. Τα θέματα των συζητήσεων είναι «Ελεύθεροι χώροι και μέτωπα παρέμβασης» (Σάββατο 21) και «Τοπική Αυτοδιοίκηση και θεσμικές αλλαγές» (Κυριακή 22). Οι εκδηλώσεις θα ξεκινήσουν στις 7.30μμ και η διαδικασία θα είναι ανοιχτή για τοποθετήσεις συλλογικοτήτων, αγωνιστών και οποιουδήποτε ενδιαφέρεται να συμμετάσχει στη συζήτηση. Στο χώρο θα υπάρχουν περίπτερα των κινήσεων, οπτικοακουστικό υλικό, αφίσες και θα λειτουργεί μπαράκι.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Εδώ Λιλιπούπολη, εδώ Λιλιπούπολη. Σας μιλά ο σταθμός των ελεύθερων αγωνιζομένων καταναλωτών, των ελεύθερων δηλητηριασμένων Ελλήνων. Αδέρφια μας μεσάζοντες, αδέρφια μας έμποροι, είμαστε αστόλοι (αλλά όχι για πολύ). Πώς είναι δυνατό να χυθεί ουκρανικό ιλιελαίο, πώς είναι δυνατό να τρώμε πανάκριβα δηλητηριασμένα γιαούρτια, μέλια, κοτόπουλα, βαλβολίνες, υγρά φρένων; Εδώ Λιλιπούπολη:

Το χοντρό μπιζέλι χορεύει τοιφτετέλι χορεύει τοιφτετέλι στο χορό των μπιζελιών και τα κολοκυθάκια χτυπάνε παλαμάκια πάνω στην πρασινάδα και πάνω στο γκαζόν.

Μ' ένα πράσινο καινούργιο παπιγιόν προχωρώ για τον χορό των μπιζελιών ήρθε η ώρα πια κι εγώ ήρθε η ώρα πια κι εγώ να χορέψω με λαχτάρα αγκαλιά με μια αγκινάρα το πρώτο μου ταγκό.

Βλίτα και σπανάκι χορεύουν συρτάκι χορεύουν συρτάκι στο χορό των μπιζελιών κι η μπάμια μεγάλη χορεύει πεντοζάλη πάνω στην πρασινάδα και πάνω στο γκαζόν

Μ' ένα πράσινο καινούργιο παπιγιόν προχωρώ για τον χορό των μπιζελιών ήρθε η ώρα πια κι εγώ ήρθε η ώρα πια κι εγώ να χορέψω με λαχτάρα αγκαλιά με μια αγκινάρα το πρώτο μου ταγκό

Φεύγουμε από τη λαϊκή της Λιλιπούπολης και πάμε γρήγορα σ' ένα αικόμη από τα πολλά μέτωπα, στο Super Market stadium, όπου ο αγώνας της μικτής Ελλάδας (ένοχοι αθλοί) κατά της ακρίβειας βρίσκεται σε εξέ

Σύνταγή 2004, ξινισμένο φαγητό...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Το ευρωπαϊκό πρωτάθλημα ποδοσφαιρίου, όπως είναι φυσικό, κυριαρχεί στην αθλητική επικαιρότητα. Τη στιγμή που κλείνει η ώλη της εφημερίδας έχει ολοκληρωθεί η πρώτη μέρα σε όλους τους ομίλους και έχουμε τα πρώτα δείγματα γραφής των ομάδων που συμμετέχουν. Σε γενικές γραμμές, δεν έχουμε εκπλήξεις και τα πράγματα εξελίσσονται όπως τα περιμέναμε, με μοναδικό αξιοσημείωτο γεγονός την καθαρή νίκη της Ολλανδίας επί της Ιταλίας με 3-0, στην πρώτη μέρα του ποδοσφαιρού ομίλου. Το ξεκίνημα για την Εθνική μας δεν ήταν καλό. Ξεκίνησαμε με ήττα από τη θεωρητικά ευκολότερη ομάδα του ομίλου, κάτι που δυσκολεύει την υπόθεση πρόκρισης. Πριν όμως σχολίασουμε τον πρώτο αγώνα της Εθνικής, νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να ασχοληθούμε με τον πάχτη που έχει το ρεκόρ των περισσότερων συμμετοχών στην τελική φάση του Euro.

Ο Λιλιάν Τιράμ, ο έγχρωμος ποδοσφαιριστής της Γαλλίας, κατέχει πλέον το ρεκόρ συμμετοχών. Στους περισσότερους είναι γνωστός, γιατί αρκετές φορές στο παρελθόν έχει αναπτύξει έντονη πολιτική δραστηριότητα και είναι από τους λήγους πρωτοκλασάτους παίχτες που είχαν τα κότσια να βγουν και να υπερασπιστούν τους νεολαίους των γαλλικών γκέτο στο τυφλό έξτασμα της οργής τους απέναντι στους ρωτιστικούς νόμους και τις επιδιώξεις του Σαρκοζί. Σε αντίθεση με τους ποδοσφαιριστές που εκδηλώνουν τη διάθεσή τους να βοηθήσουν τη νεολαία των γκέτο, απ' όπου ξεκίνησαν, με φιλανθρωπίες και οικονομική ενίσχυση διάφορων οργανώσεων που ασχολούνται με αυτό το θέμα, ο Τιράμ τα βάζει ευθέως και ανοιχτά με όποιον διατυπώνει ή προσπαθεί να περάσει ρωτιστικές διάταξεις και έχει περισσότερο κοινωνική και πολιτική παρά φιλανθρωπική. Δε διστάζει μάλιστα να έρθει σε αντιπαράθεση με μια μεγάλη μερίδα της γαλλικής «κοινής γνώμης», που αποδέχεται ρωτιστικές ή ένονοφρικές λογικές. Έχει αρκετές φορές ταχθεί εναντίον του Λεπέν και της γαλλικής ακροδεξιάς, ενώ δε διστάσει λόγω πριν τις προεδρικές εκλογές του 2007 να κατηγορήσει τον νυν πρόεδρο Νικολά Σαρκοζί, απ' αφορμή τις δηλώσεις του για τη δημοιουργία υπουργείου Μετανάστευσης. «Η Γαλλία δεν έχει πρόβλημα με τη μετανάστευση. Το πρόβλημα είναι ότι υπάρχουν γάλλοι πολίτες που δεν θεωρούν Γάλλους κάποιους άλλους. Και εμένα, όταν σταματήσω να παίζω ποδοσφαιρο, θα αρχίσουν και πάλι να με θεωρούν μετανάστη». Στην εποχή μας, που ο ατομικισμός και το πρωστικό βόλεμα έχουν κυριαρχήσει, φωνές σαν αυτή του Τιράμ, οι οποίες προ-

έρχονται και από το χώρο του

επαγγελματικού ποδοσφαιρού, αποτελούν μια ανάστα για όλους εμάς που παλεύουμε για να αλλάξουμε τον κόσμο και ταυτόχρονα γοητευόμαστε από την ποδοσφαιρική μπάλα. Ακόμη και στο χώρο του αικρίου και στηριού επαγγελματικού αθλητισμού μπορούν να υπάρξουν φωνές που να ταράζουν την ηρεμία και να βάζουν τα πράγματα στη σωστή τους διάσταση.

✓ Απογοητευτική ήταν η εμφάνιση της Εθνικής μας στο πρώτο παιχνίδι με τους Σουηδούς και η ήττα ήρθε σαν φυσική εξέλιξη της εικόνας που παρουσίασαν οι δύο ομάδες στον αγωνιστικό χώρο. Πριν τον αγώνα, άπαντες οι αγαπητοί μου συναδέλφοι έπλεκαν το εγκώμιο του Ρεχάγκελ και προσπαθούσαν να μας πείσουν ότι εφαρμόζοντας την τακτική του 2004 θα είχαμε ελπίδες για μια καλή παρουσία στο Euro 2008. Ο Γερμανός τους έστησε την ομάδα όπως και πριν τέσσερα χρόνια, το αποτέλεσμα δεν ήταν το ίδιο και συνεπώς την επαύριο του αγώνα βρέθηκε αντιμέτωπος με τη στιλρή κριτική των συναδέλφων μου. Από την αποθέωση φτάσαμε στο κράξιμο, είναι όμως πολύ πιθανό, αν κερδίσουμε τους Ρώσους απόψε, να ξαναγίνει «η αλεπού των πάγκων» και «ο μετρ στο στήσιμο της ομάδας».

Η γνώμη της στήλης για τον τρόπο που έπαιξε η Εθνική είναι άσχετη με το τελικό αποτέλεσμα και την έχουμε πει ακόμη και μετά από νικηφόρα παιχνίδια. Με τη λογική «ο σκοπός αγίαζε τα μέσα και το αποτέλεσμα μετράει» διαφωνούμε κάθετα. Μας αρέσει να βλέπουμε καλό και θεαματικό ποδόσφαιρο και το αποτέλεσμα είναι δευτερεύον. Η κριτική μας προς το Γερμανό είναι σκληρή όχι γιατί έχασε, αλλά γιατί μας υποχρέωσε επί 90 λεπτά να παρακολουθούμε μια ομάδα ποδοσφαιρικά νεκρή. Είναι γνωστές οι εμμονές του προς κάποιους παίχτες, αλλά το γεγονός ότι δεν άλλαξε τον Καραγκούνη, ο οποίος είχε ξεμείνει από δυνάμεις (αγωνίζοταν τραυματίας) και περπατούσε στο γήπεδο, μπορεί να εξηγηθεί με ένα και μόνο τρόπο. Ο προπονητής την ώρα του αγώνα κοιμόταν ή ήταν κάπου αλλού. Κάποιος θα πρέπει να θυμίσει στον εθνικό προπονητή, ότι από το 2004 έχουν περάσει τέσσερα χρόνια και δεν υπάρχουν οι Τσάρτας και Ζαγοράκης στην ομάδα. Ελπίζουμε ότι στο σημερινό παιχνίδι με τους Ρώσους θα αλλάξει την τακτική της ομάδας και θα αφήσει τους διεθνείς μας να παίξουν ποδόσφαιρο, διαφορετικά φοβάμαι ότι θα ζήσουμε στην ημέρα αντίστοιχες στην παρουσία μας στο Μουντιάλ

της Αμερικής, όταν οι διεθνείς μας είχαν γίνει καρπαζοειστράκτορες.

✓ Ο Ολλανδός Χενκ Τεν Κάτε θα είναι, εκτός σοβαρού απρόσπτου, ο νέος προπονητής του Παναθηναϊκού. Ο διο πλευρές τα έχουν βρει σε όλα (αναμένεται η επίσημη ανακοίνωση της πρόσληψής του) και όπως είναι φυσικό οι οπαδοί του Παναθηναϊκού πλέον σε πελάγη ευτυχίας, αφού μετά από πολλά χρόνια υπάρχουν τα εχέγγυα για να δημιουργηθεί μια καλή ομάδα, ικανή να πετύχει τους στόχους της σε Ελλάδα και Ευρώπη. Στο σύνολό του ο αθλητικός Τύπος πλέκει το εγκώμιο του Ολλανδού και τον θεωρεί ίσως τον κορυφαίο προπονητή που έχει έρθει στη χώρα μας. Από τους πλέον ένθερμους υποστηρικτές του Τεν Κάτε είναι ορισμένοι συνάδελφοι, οι οποίοι πριν μερικές βδομάδες κατηγορούσαν για ολιγωρία και ονικανότητα τη διοίκηση του Παναθηναϊκού, επειδή δεν κατάφερε να αποκτήσει τον Μπάγιεβιτς.

Η θέση της στήλης για τις ικανότητες του «βάτραχου» είναι γνωστή και έχουμε κατηγορηθεί για εμπάθεια προς το πρόσωπο του. Το προηγούμενο διάστημα το σύστημα Μπάγιεβιτς προσπαθούσε να μας πείσει ότι ο Σέρβος ήταν η μοναδική ελπίδα για τον Παναθηναϊκό και ότι ήταν ο καλύτερος προπονητής στο ελληνικό πρωτάθλημα. Για χάρη οικονομίας θα δεχτούμε την άποψη τους, όμως ο πρώτος στο χωρίο δε σημαίνει αυτόματα ότι μπορεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες και τους στόχους μιας ομάδας, όπως ο Παναθηναϊκός. Οι πράσινοι, έχνταις εξασφαλίσει (στα χαρτιά τουλάχιστον) μια ισχυρή διοίκηση με τεράστιες οικονομικές δυνατότητες, δε χρειάζονται απλά και μόνο ένα προπονητή που να μπορεί να διασχειριστεί την ομάδα στο ελληνικό πρωτάθλημα, αλλά ένα προπονητή που να έχει τις ικανότητες και να μπορεί να αισθάνεται περισσότερος από τη δημιουργία μιας ομάδας που θα αποτελούσε το σημείο αναφοράς και θα καθόριζε τις εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Θέτουμε ένα πολύ απλό ερώτημα προς όλους αυτούς που επιθυμούσαν διακαύση την πρόσληψη του «προδότη». Οι πιθανότητες να δημιουργήσουν οι πράσινοι μια μεγάλη ομάδα (στο πλαίσιο των δυνατοτήτων του ελληνικού ποδόσφαιρου) είναι μεγαλύτερες με το Τεν Κάτε ή με τον Μπάγιεβιτς; Γιατί δεν κάνουν και τώρα ένα γκάλοπ, για να δούμε τη σύγκριση ανάμεσα στους δύο προπονητές; Ο λόγος είναι απλός. Η σύγκριση ανάμεσα στους δύο θα είναι η μέρα με τη

Αρκετές -επτά τον αριθμό- τανίες έχουμε και αυτή την εβδομάδα, όμως μόνο οι τεσσερις αξιζουν ιδιαίτερης αναφοράς. Από αυτές οι δύο είναι επανεκδόσεις.

Η πρώτη είναι οι «Παράνομοι» του Νίκου Κούνδουρου, γυρισμένη το 1958. Δεν προβλήθηκε σε δημοσιογραφική προβολή, ώστε να έχουμε προσωπική άποψη, ενώ στο παρελθόν έχουν διατυπωθεί πολλές ενστάσεις για τη σαφήνεια και τους στόχους της. Ομως, και μόνο λόγω του θέματός της έχει ενδιαφέρον, αφού αναφέρεται στην αδεξιότητα διαφυγής δύο ανταρτών και ενός ποινικού φυγόδικου από τα βουνά προς την ελευθερία, αμέντιστα.

ως μετά τον εμφύλιο πόλεμο. Ο σκηνοθέτης θεωρεί ότι με την ταινία αυτή «αποτίει φόρο τιμής στον αντάρτη των βουνών, τον ταπεινωμένο και εξευτελισμένο Ελληνα που κράτησε ψηλά τη σημιά της ρωμισύνης». Εννοείται ότι η ταινία λογοκρίθηκε, απαγορεύτηκε και «χάθηκε» κάτω από τη βία της μετεμφυλιακής «δημοκρατίας» και της ψευδευδαιμονίας που την ακολούθησε.

Η δεύτερη επανέκδοση είναι μια ταινία από την Αυστραλία με τίτλο «Το μυστικό του βράχου των κρεμασμένων», του Πίτερ Γουίερ. Αφορά τη μυστηριώδη εξαφάνιση τριών μαθητριών και μιας καθηγήτριας κατά τη διάρκεια μιας εκδρομής στο Hanging rock της Βικτόρια. Η ταινία δημιούργησε αίσθηση στην εποχή της, λόγω του μυστηρίου, του υποβλητικού, παγανιστικού τοπίου στο οποίο γυρίστηκε, της μουσικής της κ.λπ. Εξάλλου, ήταν η πρώτη αυστραλιανή ταινία που έγινε ευρύτερα γνωστή.

Από τις υπόλο

Γιούρο: είναι βαθιά η τρύπα του τσολιά

65 ώρες δουλειά τη βδομάδα: η ιδανική πολιτεία του Πλάτωνα

Εργατικές αντιστάσεις: μας «παίρνουν» από παντού...

Θέση, αντίθεση, σύνθεση, επίθεση

◆ Τον θυμάστε τον Αλέξη Οικονομίδη; (πάλαι ποτέ του Περισσού και του Ριζοσφράχη δημοσιογράφος). Ε, λοιπόν, είναι πλέον εκπρόσωπος Τύπου του ΛΑΟΣ (φυσιολογική εξελίξη...) (μετά τις περασμένες εκλογές). ◆ Υπάρχει(;) κι αυτή: η «Συντροφική Συσπείρωση Ενάντια στην Αντιεθνικιστική Τρομοκρατία» ανακοίνωση της οποίας ευχαρίστως δημοσίευσε η «ΡΗΞΗ» (με το παρελθόν της) της 24/5/08. Οι Ελληναράδες -όπως δεξήνουν- δεν γνωρίζουν στοιχειώδη πράγματα της ελληνικής γλώσσας.

Πάρτε δείγμα:
«... επέλεξε να γίνει η ουρίτσα των αντεθνικών συμπλεγμά-

των κάποιων περιθωριακών ομαδούλων...» Ομαδούλων -πως λέμε, υποδούλων, μάτωμα των ούλων κ.ο.κ....

◆ 30 εκατ. ευρώ ετησίως θα κοστίζουν τα αντικαπιτονιστικά μέτρα της κυβέρνησης (δηλαδή 10.000.000 πακέτα τσιγάρα σε σημερινές τιμές). Και οι εταιρίες το δέχονται τόσο εύκολα;

◆ 3.000 ευρώ πρόστιμο επέβαλε η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα στην Ελληνική Αστυνομία για παράνομη χρήση καμερών (κοινώς, τα 3-2).

◆ «Οι νέοι στοχαστές της άκρας αριστεράς στην πλειονότητά τους διατείνονται ότι είναι δημοκράτες. Δεν αντιθένται στη «φιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση» παρά μόνο για να θέουν τον καπιτολιστικό κόδιμο ενώπιον της πρόκλησης να πραγματοποιήσει τις υποσχέσεις του περί ελευθερίας και ισότητας τις οποίες διαρκώς προδίδει. Από αυτό απορρέουν αφενός η αμηχανία τους μπροστά στην κληρονομία των κομμουνιστικών επαναστάσε-

ων και αφετέρου η κλίση τους προς μια "ηθική" ή "ηθικοπλαστική" στάση και η συμπάθειά τους για "πολιτισμικές" διεκδικήσεις που γεννιούνται από τη δυναμική της ισότητας των συνθηκών, στις οποίες επιπροσθέτως διαβλέπουν την αμφισβήτηση της "συντρητικής" κοινωνικής τάξης. Αναμφίβολα, η στάση αυτή τους προσδίδει μια επίφαση νομιμοποίησης...» (Φλίπτ Ρενώ: «Το μωσαϊκό της άκρας αριστεράς»).

◆ Τι ευημερεί αυτό τον καιρό

της στο Κοινοβούλιο από την Επανίδρυση, και την αποχώρησή της από το κόμμα του Μπερτινότι οι εκπρόσωποί της συνέχισαν να δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης και να στηρίζουν την κυβέρνηση Πρόντι». (Μ. Φεράντο - ήγετης του PCL, από τους ιδρυτές των COBAS, NEA ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ, 24/05/08).

◆ «Όταν χθες στη Valle Giulia παίζατε ξύλο/ με τους αστυνομικούς/ εγώ ήμουν με το μέρος τους./ Γιατί οι αστυνομικοί είναι παιδιά φτωχών...». Ανακοίνωση του Περισσού; Οχι:

◆ Γράφει ο Τ. Παππάς στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ (08/06/08): «Κοινή είναι η αντιμετώπιση που επικυρώνουν η LCR και ο ΣΥΡΙΖΑ στη Σοσιαλδημοκρατία». «Ζητάμε από τους ανθρώπους να συμφωνήσουν στην ανάγκη ανατροπής και όχι μιας απλής μεταρρύθμισης του καπιταλισμού και στην απόρριψη της συμμετοχής σε φευτοαστιστέρες κυβερνήσεις με τη Σοσιαλδημοκρατία» (Κριθίνη). «Είναι σαφές ότι δεν μπορούμε να συνεννοθούμε με το ΠΑΣΟΚ σε ένα γενικό κοινωνικό πρόγραμμα. Επιβεβαιώνεται κάθε μέρα. Κυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ είναι έξω από την

πολιτική μας» (Αλαβάνος). Ο συντάκτης κάνει μια «μικρή» λαθοροχειρία: παραπέμπει σε εντελώς πρόσφατες δηλώσεις των δύο γηγετών κάνοντας γαργάρα απόδηπτε όχι προηγηθεί. Κι ένα άλλο σημείο: η «λίγκων» μιλάει (έστω) μέσω Κριθίνη (γιατί η παρακολούθηση των εντύπων της και της εν γένει πορείας της «άλλα» λέει) για «ανατροπή», πράγμα που δεν «συμμερίζεται» ο ΣΥΡΙΖΑ...

◆ «Εχει προβλεφθεί η χρηματοδότηση 50 ξενοδοχείων σε πλοτική βάση –boutique hotels– ενώ εκτιμάται ότι η ρύθμιση αυτή θα αποτελέσει κίνητρο και για άλλες επιχειρήσεις να δημιουργήσουν boutiques ξενοδοχεία» (ΚΕΡΔΟΣ, 30/5/08). Ξέρει καλά τη δουλειά του ο Αρούλης...

◆ «Με πίστη και αγωνιστική αισιοδοξία για την ανασυγκρότηση του αριστερού και κομμουνιστικού κινήματος»: το διαβάσαμε στον ΛΑΪΚΟ ΔΡΟΜΟ (31/5/08) και πήγαμε ήσυχοι για ύπνο...

Βασιλης

ποίημα του Παζολίνι, μετά τα γεγονότα της άνοιξης του '68 στο Πανεπιστήμιο της Ρώμης (το βρήκαμε στο ένθετο «Έντος Εποχής» της εφ. ΕΠΟΧΗ, 25/05/08).

◆ Δεν το γνωρίζαμε. Το διαβάσαμε στην ΕΠΟΧΗ, 18/5/08: Οι Chumbawamba τραγουδάνε ηγιλικά επαναστατικά τραγούδια της περιόδου 1381-1914.

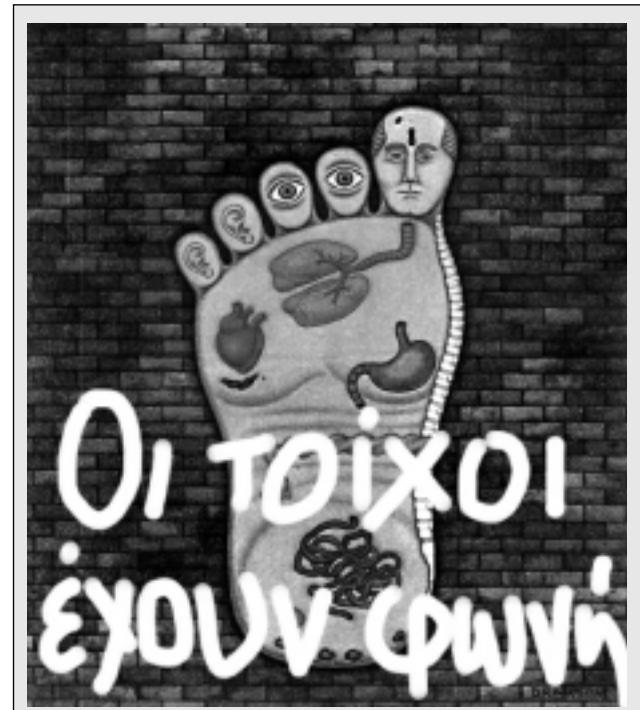
◆ Ο Κύρκος υπερασπίζεται τον Μητσοτάκη (δρακούμελ). Η αλήστου μνήμης ΕΑΔΕ ξαναζεί...

◆ «Με τις επιλογές του ΚΚΕ ευθυγραμμίστηκαν και οι οπαδοί και τα στελέχη του μόλις διασπασμένου ΚΚΕ που βρίσκονταν στο Παρίσι. Δεν είχε περάσει άλλωστε πολύς καιρός από τότε που το ΚΚΕ και η ΕΔΑ είχαν επιτελέσει τον "πυροβολεστικό" τους ρόλο σε όλους τους εργατικούς ογώνες ενάντια στην κυβέρνηση Prodi, η Sinistra Critica είχε εξαφανιστεί δίνοντας 23 φορές ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν. Ακόμα και μετά τη διαγραφή των εκπροσώπων

τον έρωτα με τη μορφή μιας όμορφης Καυκασιανής, της Ουλτσάν...

Αν και θα περίμενε κανείς περισσότερα από ένα πταλαίμαχο όπως ο Σλέντορφ, μάλλον θα πρέπει να συμβιβαστεί με την ιδέα ότι η εποχή των τομών και των αναζητήσεων για τον γερμανικό κινηματογράφο έχει παρελθει. Εποικά τα ψήφια προβληματισμού και αλήθειας που υπάρχουν στην ταινία αυτή (ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την τρέχουσα οικονομική κατάσταση στο Καζακστάν), διαβλέπει κανείς την αμηχανία που χαρακτηρίζει όχι μόνο τον γερμανικό αλλά και ολόκληρο τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο. Εχουμε λοιπόν μια ταινία, που μπορεί να μην είναι κακή, σύγουρα όμως δεν έχει ούτε το βάθος ούτε την τόλμη να δώσει καίριες, ριζοσπαστικές και προπαντός αληθινές απαντήσεις.

Ελένη Σταματίου

◆ Οχι στην Ευρωσουθήκη. Δημοψήφισμα τώρα (ΣΥΡΙΖΑ)

Βεβαίως είναι σωστό ότι η Ευρωσυνθήκη θα έπειτε να επικυρωθεί με δημοψήφισμα στις χώρες-μελη. Βεβαίως και είναι σωστό ότι οι αστικές δυνάμεις επέλεξαν να την επικυρώσουν από τα κοινοβούλια για να έχουν το κεφόλι τους ήσυχο. Ωραία και καλά όλ' αυτά. Άλλα προκύπτουν και ορισμένα πολιτικά προβληματάκια στα οποία οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας και κυρίως αυτές που είναι έτοιμες να κυβερνήσουν -ο ΣΥΡΙΖΑ δηλαδή- υποχρεούνται να απαντήσουν. Όλη αυτή η ιστορία δε θέτει επι τόπητος ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα αντιδημοκρατικής-αυτοχρικής λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Πώς και με ποια τακτική θα το αντιμετωπίσει ο ΣΥΡΙΖΑ όταν γίνει κυβέρνηση; Τη στιγμή μάλιστα που δεν θα είναι μόνος του στην κυβέρνηση -τι κρίμα- αλλά θα συνεργάζεται με τις προδευτικές και τίμες δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ, που διακρίνονται για την ευρωλαγνεία τους. Έχω την εντύπωση ότι αυτό το θέμα ειδικά ο σύντροφος Αλαβάνος, λόγω της προηγούμενης θητείας του στο Ευρωκοινοβούλιο, το παίζει στα δάχτυλα. Γιατί δεν μας λέει δυο κουβέντες; Ετσι για να γελάσει και το χειλάκι του λαού που τόσο ζορισμένος είναι από την ακρίβεια και από το φουντάρισμα του πειρατικού του Ρεχάγκελ.

◆ Και στην καρδιά και στην κάλπη ΚΚΕ εσωτερικό - Μάης '68 η άνοιξη της κομμουνιστικής αριστεράς, 40 χρόνια από την γέννηση του ΚΚΕ εσωτερικού και του Ρήγα Φεραίου (ΑΚΟΑ)

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι η «άνοιξη» του εσωτερικού έφερε λαμπτρές ίδες στην Ελλάδα. Για ξεκίνημα, ας πούμε, έφερε την αγάπη στο σοσιαλισμό του Τσαουσέσκου και του Τίτο. Μετά έφερε την αποθέωση της αστικής δημοκρατίας και του κοινοβουλευτισμού, δηλαδή της δικτατορίας της αστικής τάξης. Στη συνέχεια βοήθησε με τα μπουνία την αστική τάξη για την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ, με την λαμπτρή της επεξεργασία για την «ΕΟΚ των εργαζομένων». Δημιουργήθηκε έτσι μια ολόκληρη γενιά αριστερών-ευρωλαγύρων-ευρωτερών. Όλα αυτά δείχνουν μια ξεχωριστή αριστερή ποιότητα και κουλτούρα του συγκεκριμένου πολιτικού ρεύματος. Του οποίου η μεγαλύτερη αριστερή αρετή είναι -όπως φαίνεται και από τις αφίσες- η απεριόριστη λατρεία, εκτίμηση, θαυμασμός στον εαυτό του. Τη στιγμή μάλιστα που το συγκεκριμένο πολιτικό ρεύμα έχει φάει άπειρες πολιτικές χλαπάτσες, με πιο κορυφαίες την αυτοδιάλυση και του ΚΚΕ εσωτερικού και του Ρήγα Φεραίου, για τα οποία δηλώνουν τόσο υπερήφανοι. Και κυρίως, την πολιτική στιγμή που όλοι οι αριστεροί οφελούν να απαντήσουν σε τεράστιας σημασίας θέματα. Να λοιπόν μια ακόμη λαμπτρή ίδεα που πλασάρει η ανανεωτική

Ηκρίση σφίγγει τον ευρωπαϊκό καπιταλισμό, το κεφάλαιο αιχάνει την πίεση πάνω στις κυβερνήσεις του για λήψη μέτρων που θα αυξήσουν το βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης κι αυτές είναι αναγκασμένες να υπακούσουν, παραμερίζοντας δισταγμούς που έχουν να κάνουν με την ανάγκη τους για κοινωνική δημιουργία. Το πολυδιαφυγισμένο «ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο», αποτελεσμα της πάλης της εργατικής τάξης καθ' όλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα, κατεδαφίζεται εκ θεμελίων.

Ενας αικόνη σταθμός σ' αυτή τη διαδικασία ήταν οι αποφάσεις που πήραν τα χαράματα της περασμένης Τρίτης προς Τετάρτη οι υπουργοί Εργασίας των «27», αναφορικά με τον ανώτατο επιτρεπόμενο

τηση του χρόνου εργασίας», που κατά τη γνώμη των κυβερνήσεων προσέφερε την «ευελιξία» που χρειάζονταν. Οι καπιταλιστές, όμως, δεν αρκούνται στη «διευθέτηση» και σε μια «ευελιξία» μέσα σε κάποια ώρα (48ωρο εβδομαδιαίως). Θέλουν την απόλυτη ασυδοσία, την εξαφάνιση κάθε κανονικότητας στον ημερήσιο χρόνο εργασίας των εργαζόμενων, για να μπορούν να γεμίζουν κάθε πόρο του χρόνου εργασίας απομυζώντας υπεραξία.

Τώρα που η κρίση ξανασφίγγει απειλητικά τον παγκόσμιο καπιταλισμό και ο διεθνής μονοπωλιακός ανταγωνισμός οξύνεται, ήρθε η ώρα οι κυβερνήσεις να άρουν τις επιφυλάξεις και τις αντιρρήσεις τους και να προσφέρουν και αυτό το δώρο στους αχόρταγους καπιταλιστές.

με άλλες τέσσερις κυβερνήσεις επέλεξε το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου, απέχοντας από την ψηφοφορία και αφήνοντας τους άλλους να αποφασίσουν. Η Πετραλιά, μάλιστα, σηκώθηκε και έφυγε 7 ώρες πριν την τελική απόφαση, προτιμώντας να ριλαξάρει στο μαγευτικό Λε Μαν. Είναι χωρακτηριστικό ότι αρχικά έκανε μόνο μια δήλωση στην οποία έλεγε ότι «πιθανότατα θα προχωρήσουμε σε αποχή από τη διαδικασία υιοθέτησης». Οταν όμως είδαν το θέρυθο που έξπτασε στην Ελλάδα, αποφάσισαν να κινηθούν προπαγανδιστικά. Εκτός από το Ρουόπουλο, που υποστήριξε την εκτλητική άποψη ότι δεν καταψήφισαν άλλα επέλεξαν την αποχή για να μη χαλάσει το... μπλοκ (το μπλοκ των Πόντιων Πιλάτων), δελτίο Τύπου με καθυστέρηση 24

πήρε χαμπάρι. Με ανακοίνωσή της η Κομισιόν χαιρέτισε την απόφαση του συμβουλίου, χωρακτηρίζοντάς την «βήμα προόδου προς μια κοινωνική Ευρωπή! Δεν παρελειψε να σημειώσει, ότι αυτή η απόφαση «ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες των κρατών-μελών για περισσότερη ευελιξία στις εργασιακές σχέσεις, κατά τρόπο ώστε εργοδότης και εργαζόμενος να μπορούν να αποφασίσουν από κοινού την παράταση του εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας!»

Τι μπορεί να ελπίζει κανείς από το Ευρωκοινοβούλιο, με τις γνωστές πλειοψηφίες και τα «λόμπτι» των επιχειρήσεων; Συντηρητικοί και σοσιαλδημοκράτες έχουν αποδείξει, ότι ξέρουν να ομονούν σε ζητήματα που αφορούν την «ανταγωνιστικότητα», δηλαδή τη δυνατότητα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου να αποκομίζει το μέγιστο κέρδος. Τον απατηλό δρόμο του Ευρωκοινοβούλιου έδειξαν αμέσως και διάφοροι θεσμολόγοι, όπως η Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων και η «δική μας» ΓΣΕΕ (Γ. Παναγόπουλος: «Αυτή η απαράδεκτη, αυθαίρετη και άδικη απόφαση δεν πρέπει να περάσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο»).

Ομως, η λογική της συνεχούς άμυνας, των συνεχών υποχωρήσεων, της αναζήτησης του μικρότερου κακού, των συμβίασμάν προς σφέλος του κεφαλαίου, έχει οδηγήσει στη σημερινή κατάντια. Να καταργούν και τυπικά (γιατί ουσιαστικά το έχουν καταργήσει) το 8ωρο, μια κατάκτηση για την οποία τόσο εργατικό οίμα χύθηκε στους δυο προηγούμενους αιώνες, και οι «εκτρόσωποι» να απευθύνονται στο... Ευρωκοινοβούλιο, δηλαδή στα τοπικά των καπιταλιστών.

Οι μεγαλύτεροι στην πλειά γνωρίζουμε από πρώτο χέρι (και οι νεότεροι ενδεχομένως από τα διαβάσματά τους), ότι τις δυο πρώτες δεκαετίες της μεταπολιτευτικής περιόδου οι λέξεις Δημοκρατικός Στρατός Ελλάδας (ΔΣΕ) ήταν απαγορευμένες στο πολιτικό λεξιλόγιο του Περισσού. Οι αναφορές τους στο παρελθόν σταματούσαν στο ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Άλλωστε, μετά την πραξικοπηματική 6η Ολομέλεια του 1956, η επανάσταση του 1946-49 είχε βαφτιστεί «τυχοδιωκτισμός».

Μετά την κατάρρευση του «υπαρκτού», όμως, και τη μεγάλη κρίση που πέρασε ο Περισσός, ο ΔΣΕ συμπεριλήφθηκε στο κομματικό επετειολόγιο. Σ' αυτό το πλαίσιο, μάζεψαν τους νεολαίους της ΚΝΕ το τριήμερο 30 Μάη-1 Ιουνίου σε κατασκήνωση στο «Ξενία» της Βατίνας, προκειμένου να τιμήσουν τον αγώνα του ΔΣΕ στην Πελοπόννησο.

«Η ένοπλη πάλη ήταν μονόδρομος... Ο λαός δικαιούται να χρησιμοποιεί κάθε μορφή πάλης που ο ίδιος κρίνει και αποφασίζει», είπε ο Μ. Μαΐλης, μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ. Σωστά, αλλά υπάρχει έστω και αναφορά στην προοπτική της ένοπλης πάλης στη σημερινή πολιτική του Περισσού; Το μόνο που ακούγεται κατά κόρον είναι το «Ψηφίστε μας, ακόμα και αν δε συμφωνείτε μαζί μας, για να φέρουμε τη λαϊκή εξουσία και να χτίσουμε τη λαϊκή οικονομία». Κάποτε, κουκούλωναν το «ειρηνικό πέρασμα στο σοσιαλισμό» με ιδεολογίματα του τύπου «αν η αστική τάξη αντιδράσει, τότε ο λαός θα την αντιμετωπίσει και με ένοπλο αγώνα». Τώρα, έχει ξεφαντιστεί κι αυτή ακόμη η καρικατούρα. Τώρα, η «λαϊκή εξουσία και οικονομία» (που είναι... κάτι σαν το σοσιαλισμό) εμφανίζεται ως μια πορεία μέσα από τον κορυφαίο θεσμό της αστικής δημοκρατίας, τις κοινοβουλευτικές εκλογές.

«Το δρόμο του Πέρδικα (σ.σ. καπετάνιος του ΔΣΕ στην Πελοπόννησο, πραγματικό όνομα Μήτσος Γαννακούρας) διαλέγει ο λαός, δε γίνεται καλύτερος ο καπιταλισμός», φώναζαν εν χορώ οι νεολαίοι της ΚΝΕ. Ο Πέρδικας, ο πιο τραγουδισμένος αντάρτης στην Πελοπόννησο, πολέμησε στον ΕΛΑΣ και το ΔΣΕ και κράτησε την τελευταία σφαίρα για τον εαυτό του, όταν τον έζωσαν οι μοναρχοφασίστες. Δεν είναι ντροπή να αναφέρονται στο «δρόμο του Πέρδικα» εκείνοι που έχουν επιλέξει τη μη-βία, τη μη-σύγκρουση, εκείνοι που θέλουν την εργατική τάξη και τη νεολαία καρπαζούσι πράκτορες της Αστυνομίας, εκείνοι που έχουν συκοφαντήσει κάθε βίαιη ενέργεια, με τελευταίο παράδειγμα το χυδαίο υβρεολόγιο ενάντια στους αγωνιστές φοιτητές. Ας μας πουν μία -έστω μία- περίπτωση στα 34 χρόνια της μεταπολίτευσης, που οι δυνάμεις του ΚΚΕ και της ΚΝΕ να αντιστάθκαν στην αστυνομική βία, μία -έστω μία- περίπτωση που αναπτύχθηκε αντίσταση (και μιλάμε για αντίσταση χωρίς όπλα) και να μη τη συκοφάντησαν ως τυχοδιωκτισμό και έργο προβοκατόρων.

Τι νόημα έχει, λοιπόν, η αναφορά στο ΔΣΕ και οι εκδηλώσεις της αγωνιστές του; Παίρνουν την επαναστατική παράδοση και την ενσωματώνουν ως μουσειακό στοιχείο σε μια στρατηγική και τακτική υποταγής και σεβασμού της αστικής νομιμότητας και των θεσμών του συστήματος, διαφθείροντας έτσι πολιτικά τη νεολαία. Ενώ αν δεν το έκαναν, ο ΔΣΕ θα λειτουργούσε ευρύτατα ως επαναστατικό παράδειγμα.

ΥΓ: Τα αποστάσματα είναι από ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη», 3.6.08.

Μουσειοποίηση

Γράφαμε πριν από μερικές εβδομάδες για τη μουσειοποίηση του Μάνου του '68 και την προσπάθεια ενσωμάτωσής του στην κυρίαρχη ιδεολογία. Στο μεταξύ, μια εκδήλωση που έγινε στην Ελλάδα μάς θύμισε ότι μουσειοποιήσεις δεν κάνει μόνο η αστική τάξη, αλλά και η ψευτοαριστερά. Μέσω των δικών της μουσειοποιήσεων αφιδνάστει την παραδοσιακή γεγονότα του παρελθόντος και προσπαθεί να τα μετατρέψει σε στράγματα της διαχειριστικής στρατηγικής της.

Οι μεγαλύτεροι στην πλειά γνωρίζουμε από πρώτο χέρι (και οι νεότεροι ενδεχομένως από τα διαβάσματά τους), ότι τις δυο πρώτες δεκαετίες της μεταπολιτευτικής περιόδου οι λέξεις Δημοκρατικός Στρατός Ελλάδας (ΔΣΕ) ήταν απαγορευμένες στο πολιτικό λεξιλόγιο του Περισσού. Οι αναφορές τους στο παρελθόν σταματούσαν στο ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Άλλωστε, μετά την πραξικοπηματική 6η Ολομέλεια του 1956, η επανάσταση του 1946-49 είχε βαφτιστεί «τυχοδιωκτισμός».

Μετά την κατάρρευση του «υπαρκτού», όμως, και τη μεγάλη κρίση που πέρασε ο Περισσός, ο ΔΣΕ συμπεριλήφθηκε στο κομματικό επετειολόγιο. Σ' αυτό το πλαίσιο, μάζεψαν τους νεολαίους της ΚΝΕ το τριήμερο 30 Μάη-1 Ιουνίου σε κατασκήνωση στο «Ξενία» της Βατίνας, προκειμένου να τιμήσουν τον αγώνα του ΔΣΕ στην Πελοπόννησο.

«Η ένοπλη πάλη ήταν μονόδρομος... Ο λαός δικαιούται να χρησιμοποιεί κάθε μορφή πάλης που ο ίδιος κρίνει και αποφασίζει», είπε ο Μ. Μαΐλης, μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ. Σωστά, αλλά υπάρχει έστω και αναφορά στην προοπτική της ένοπλης πάλης στη σημερινή πολιτική του Περισσού; Το μόνο που ακούγεται κατά κόρον είναι το «Ψηφίστε μας, ακόμα και αν δε συμφωνείτε μαζί μας, για να φέρουμε τη λαϊκή εξουσία και να χτίσουμε τη λαϊκή οικονομία». Κάποτε, κουκούλωναν το «ειρηνικό πέρασμα στο σοσιαλισμό» με ιδεολογίματα του τύπου «αν η αστική τάξη αντιδράσει, τότε ο λαός θα την αντιμετωπίσει και με ένοπλο αγώνα». Τώρα, έχει ξεφαντιστεί κι αυτή ακόμη η καρ